

ПІДГОТОВКА МІСІОНЕРА

ПУТІВНИК СТУДЕНТА

Курс “Релігія 130”

“Ідіть по цілому світові”.

Учення і Завіти 84:62

ПІДГОТОВКА МІСІОНЕРА

ПУТІВНИК СТУДЕНТА

Курс “Релігія 130”

Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, штат Юта

Переклад цього видання було рекомендовано для використання в системі внутрішньоцерковного навчання релігії та релігійного виховання послідовників Церкви Ісуса Христа Святих останніх днів. Назване навчання не є освітнянською діяльністю і може бути покладене на кожного гідного члена Церкви. Наявність в перекладі термінів («вчитель», «студент», «інститут», «семінарія» і т.п.) обумовлена необхідністю збереження цілісності оригіналу.

Зауваження та пропозиції, включаючи типографські помилки, надсилайте на адресу:
CES Curriculum, 50 E. North Temple Street, Room 820, Salt Lake City, UT 84150-2720 USA.
E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

© 2005 by Intellectual Reserve, Inc.

Усі права застережено

Printed in Germany

Текст англійською мовою затверджено: 8/03

ЗМІСТ

Вступ до путівника студента	iv
Розділ 1: Покликані на служіння	1
Розділ 2: Особиста гідність	13
Розділ 3: Супровід Святого Духа	21
Розділ 4: Навчання з Духом	31
Розділ 5: Ми вчимося викладати “через навчання і також через віру”, частина 1	39
Розділ 6: Ми вчимося викладати “через навчання і також через віру”, частина 2	48
Розділ 7: План Небесного Батька	54
Розділ 8: Пророки й відступництво	63
Розділ 9: Відновлення і поява нових Писань	72
Розділ 10: Віра і навернення	81
Розділ 11: Фізична і психологічна підготовка	89
Розділ 12: Як мудро розпоряджатися часом, щоб приводити людей до Христа	98
Розділ 13: Підготовка зацікавлених Церквою до хрищення і конфірмації	105
Розділ 14: Риси Христового характеру	114

ВСТУП ДО ПУТІВНИКА СТУДЕНТА

Президент Гордон Б. Хінклі вчив, що “місія Церкви—спасати душі. Це означає навчати тих, хто бажає слухати, де б вони не були. На світі немає величнійшої роботи. На світі немає важливішої роботи. Немає роботи, яка б так спонукала до виконання, як робота, дана нам Богом Небесним” (“Місіонерське служіння”, *Перші всесвітні збори навчання провідництва*, січень 2003 р., с. 21).

Ви готуєте себе до прийняття Богом даного обов’язку. Ваша місіонерська робота буде здійсненням Спасителевого повеління: “Навчіть всі народи” (Матвій 28:19). Ваша мета як місіонера—“запросувати людей прийти до Христа, допомагаючи їм прийняти відновлену євангелію через віру в Ісуса Христа і Його Спокуту, покаяння, хрищення, прийняття дару Святого Духа і терпіння до кінця” (*Проповідуйте Мою євангелію* [2004], с. 1).

Кожен розділ у цьому путівнику студента укладений таким чином, щоб допомогти вам, майбутньому місіонерові, розвинути риси Христового характеру й навчати доктринам і принципам відновленої євангелії із силою і владою від Бога (див. Алма 17:3). Деякі розділи також ознайомлять вас із принципами особистої та місіонерської поведінки та основами організації місії. Розділи укладені переважно за такими підзаголовками:

- **Вступ.** Ця частина коротко знайомить з темою кожного розділу.
- **Учення і принципи для засвоєння.** Цей список учень і принципів вказує, що повинні засвоїти, прийняти і застосувати в житті студенти.
- **Допоміжні уривки з Писань і висловлювання.** У цій частині подаються детальні вчення на всі доктрини і принципи, включені до списку “Учення і принципи для засвоєння”. Вивчаючи цей матеріал, ви можете робити у своїх Писаннях позначки і нотатки, які допоможуть вам запам’ятати вивчене. Ми рекомендуємо вам завести щоденник, у якому ви будете записувати думки на євангельську тему, що з’являтимуться під час вивчення. У багатьох місцях місіонерів просять вести такий щоденник, то ж це допоможе вам почати використовувати цей корисний місіонерський засіб. Щоденник для вивчення не повинен вестися у частині

“Нотатки і враження”, хоча ви можете переписувати деякі нотатки з цієї частини до щоденника.

- **Поміркуйте.** Поміркуйте кілька хвилин над відповіддю на кожне із запитань у цій частині. Ви можете записати свої думки у щоденнику для навчання.
- **Запропоновані завдання.** Ці завдання дають можливість застосувати вивчений матеріал і цим збагатити вашу підготовку реальним досвідом.
- **Матеріали для додаткового читання.** Переважно це матеріали з видання *Стійкі у вірі: довідник з євангелії* (2004). Вони розширяють ваше розуміння і повторять принципи, висвітлені або згадані в кожному з розділів.
- **Нотатки і враження.** У цій частині, що включена наприкінці кожного розділу у путівнику студента, ви можете записувати інформацію та враження, отримані під час заняття. Занотовування думок і почуттів покращить ваше навчання й засвоєння матеріалу про важливі принципи і події. Ви можете потім переписувати деякі з нотаток і вражень до свого щоденника для навчання.

Якщо ви записані до курсу з місіонерської підготовки, беріть цей путівник студента і Писання на кожне заняття. Ми рекомендуємо вам також мати примірник видання *Стійкі у вірі: довідник з євангелії* (каталожний номер 36863 192) для додаткового читання. Видане Церквою і рекомендоване Першим Президентством, це видання містить розташовані за алфавітним порядком статті на євангельську тематику.

Додатковим матеріалом є путівник для місіонерського служіння *Проповідуйте Мою євангелію* (2004; каталожний номер 36617 192), яким користуються місіонери по всьому світу. *Підготовка місіонера. Путівник студента* перегукується з путівником *Проповідуйте Мою євангелію* в принципах і філософії. Його було ретельно укладено, щоб підготувати вас до розуміння вчень і принципів, на яких зосереджена місіонерська програма і путівник *Проповідуйте Мою євангелію*. Використання цього путівника студента та участь у курсі з підготовки місіонера допоможуть вам

готувати себе до служіння на місії повного дня, де *Проповідуйте Мою євангелію* є основним джерелом навчання.

Серед тем, висвітлених і в цьому путівнику студента, і в *Проповідуйте Мою євангелію*, є розуміння покликання служити на місії, теорія і практика вивчення і викладання євангелії, вчення про відступництво, відновлення і важливість Писань останніх днів, розуміння і впізнання Святого Духа, а також навчання з Духом, розвинення рис Христового характеру та мудре розпорядження часом. Темі з *Проповідуйте Мою євангелію*, які не висвітлені в цьому путівнику студента: вивчення іноземної мови, як допомогти людям укладати завіти і дотримуватися їх, підготовка людей до хрищення і робота з членами Церкви. Навички

кухарства і домогосподарства, детальна організація місії та розпорядження коштами також не розписані в цьому путівнику студента.

Ваша підготовка допоможе вам постати перед викликом бути духовно сильним місіонером, як про це казав старійшина М. Рассел Баллард з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “Зараз нам потрібне найвеличніше покоління місіонерів за всю історію Церкви. Нам потрібні гідні, підготовлені, духовно сильні місіонери, які були б, як 2 тисячі юних воїнів Геламана,—“надзвичайно хоробрими, бо мали мужність, а також силу і спритність” і “вірними завжди в усьому, що ... довірялося” (Алма 53:20)” (*Ліягона*, листопад 2002 р., с. 47).

ПОКЛИКАНІ НА СЛУЖІННЯ

ВСТУП

Одним з найбільш радісних моментів у житті молоді людини є той, коли вона відкриває лист від Першого Президентства і читає слова: “Цим ви покликаєтеся служити...” Місіонери в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів через одкровення покликаються представляти Господа. Увійти до

армії місіонерів святих останніх днів є честю. Велике захоплення чекає на тих, хто бере участь у здійсненні пророцтва останніх днів, поширюючи відновлену євангелію “аж до кінців землі” (УЗ 65:2), готуючи її до Другого пришествя Ісуса Христа.

Місіонери повного дня уповноважені діяти в ім'я Бога і запрошувати людей прийти до Христа, прийнявши принципи й обряди Його відновленої євангелії, і з вірністю витерпіти до кінця. Крім того, всі члени Церкви мають привілей і обов'язок допомагати в місіонерській роботі все своє життя (див. УЗ 88:81).

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Члени Церкви мають обов'язок і привілей ділитися відновленою євангелією.

- Господь сказав: “Ниви вже білі для жнив” (УЗ 4:4).
- Місіонери допомагають у збиранні Ізраїля.
- Мета місіонерської роботи—запросити людей до Христа.
- Покликання на місію повного дня приходить від Господа через Його вповноважених слуг.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Члени Церкви мають обов'язок і привілей ділитися відновленою євангелією.

■ Незадовго до Свого вознесіння Господь дав апостолам божественне повеління: “Навчіть всі народи” (Матвій 28:19). З перших днів Відновлення цей священний наказ було поновлено через Його пророків і апостолів. В Ученні і Завітах Господь сказав: “І Я даю вам заповідь, що ... ви будете навчати їм усіх людей; бо їм мають бути навчені всі народи, коліна, язика і люди” (УЗ 42:58). Згодом Він сказав: “Бо, істинно, звук має вийти з цього місця до всього світу і до найвіддаленіших частин землі—євангелію має бути проповідано кожному створінню, з ознаками, що супроводжуватимуть тих, хто вірить” (УЗ 58:64). Відновлена євангелія, якою ми маємо ділитися, “є планом щастя нашого Небесного Батька. Центральним ученням євангелії є спокута Ісуса Христа” (Стійкі у вірі: довідник з євангелії [2004], 47). З перших днів Церкви багато її членів жертвували багато чим, щоб нести послання

“Цим ви покликаєтеся служити...”

відновленої євангелії світові. Члени Церкви, будучи сіменем Авраамовим, мають можливість і обов'язок ділитися відновленою євангелією на виконання Авраамового завіту (див. Авраам 2:9–11). Виконувати такий священний наказ—привілей.

Уривки з Писань для опрацювання

- Марк 16:15
- Римлянам 1:16–17
- 3 Нефій 27:13–22
- Учення і Завіти 88:81

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Давайте у своєму місіонерському служінні звернемося до світу, навчаючи всіх тих, хто слухатиме, відновленої євангелії, розповідаючи без страху, але й без самовдоволення, про Перше видіння, свідчення про Книгу Мормона і відновлення священства. Давайте, мої брати й сестри, станемо на коліна й помолитимемося про можливість привести інших до радості євангелії” (*Ліягона*, липень 2000 р., с. 106).

■ Чим є ця євангелія, якою ми маємо ділитися з людьми? У виданні *Стійкі у вірі: довідник з євангелії* визначено, що євангелія “є планом щастя нашого Небесного Батька. Центральним ученням євангелії є спокута Ісуса Христа” ([2004], 47). У “Bible Dictionary” (Біблійному словнику) сказано: “Слово *євангелія* означає добра новина. Добра новина полягає в тому, що Ісус Христос здійснив для людства досконалу спокуту, що викупить усе людство з могили і нагородить кожну особу відповідно до її вчинків. Ця спокута почалася з призначенням Ісуса [для виконання цієї місії] в доземному світі, але була здійснена Ним у земному житті” (“Gospels,” 682).

З путівника для місіонерського служіння *Проповідуйте Мою євангелію* ми дізнаємося: “Євангелією Ісуса Христа визначається і ваше послання, і ваша мета, тобто в місіонерській роботі нею визначається і “що”, і “навіщо”. Спаситель сказав, що Його євангелія має кілька дуже важливих і основних учень. Він прийшов у світ, щоб виконати волю Свого Батька, а Його Батько послав Його у світ, щоб Він був піднятий на хресті. Завдяки Його Спокуті й Воскресінню

всіх людей буде піднято, щоб їм стати перед Христом і бути судимими на суді, і їх будуть судити за їхні діла, хорошими вони були чи поганими. Люди, які проявляють віру в Христа, покаються у своїх гріхах і охристілися в ім'я Христа, можуть бути освячені Святим Духом. Якщо вони витерплять до кінця, то стоятимуть незаплямованими перед Христом в останній день і увійдуть до покою Господа. Христос представить їх Батьку як невинних. Він буде їхнім Посередником і Захисником” ([2004], сс. 5–6).

■ Оскільки члени Церкви є нащадками Авраама і дому Ізраїля, вони мають обов'язок ділитися євангелією. Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав:

“Чи ви з Ізраїля? Безумовно! Ви є “надією Ізраїля, армією Сіону, дітьми обіцяного дня” (*Hymns*, 1985, по. 259).

Більшість із нас походять з родоводу Йосипа по лінії Єфрема чи Манасії. Цей родовід був обраний розпочати збирання Ізраїля, це сім'я, що поведе весь світ, благословляючи всі народи землі.

Місіонерська робота є лише початком цього благословення” (“Thanks for the Covenant,” in *Brigham Young University 1988–89 Devotional and Fireside Speeches* [1989], 58–59).

■ Старійшина Нельсон далі підкреслює, що місіонерська робота входить до завіту між Господом і Авраамом: “Ми, як і вони у давнину, отримали святе священство і вічну євангелію. Авраам, Ісак та Яків є нашими пращурами. Ми з Ізраїля. У нас є право отримати євангелію, благословення

священства та вічне життя. *Народи землі будуть благословенні завдяки нашим зусиллям і трудам наших нащадків*. Пряме сім'я Авраама й ті, кого зібрано в його сім'ю через усиновлення, отримують ці

обіцяні благословення, що зумовлюються прийняттям Господа і послухом Його заповідям” (in *Conference Report*, Apr. 1995, 42–43; or *Ensign*, May 1995, 33; курсив додано).

■ Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, що повеління Господа “вчити всі народи” є чинним і сьогодні: “Незадовго до завершення Свого земного священнослужіння воскреслий Ісус дав настанову Своїм учням такими словами: “Тож ідіть, і навчіть всі народи, христячи їх в Ім'я Отця, і Сина,

“Центральним ученням євангелії є спокута Ісуса Христа”.

і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів” (Матвій 28:19–20). Ця настанова чинна і сьогодні і дає право генеральним авторитетам [та] місіонерам ... подорожувати до чотирьох кінців землі, навчаючи євангелії” (in Conference Report, Oct. 1988, 34; or *Ensign*, Nov. 1988, 28).

Копіювання заборонено

■ Старійшина Генрі Б. Айрінг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про наказ кожному членові Церкви ділитися відновленою євангелією:

“Наша спроможність зворушити інших своїм голосом застереження стосується всіх, хто склав завіт стати учнем Ісуса Христа. Такою є відповідальність, яку надано кожному члену Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів: “Ось, Я послав вас свідчити і попереджати людей, і належить кожній людині, яку було попереджено, попередити свого ближнього” (УЗ 88:81).

Той наказ і попередження про небезпеку було дано тим, кого називали місіонерами на початку Відновлення. Але обов’язок попереджати ближнього лежить на кожному з нас, хто прийняв завіт хрищення. Ми повинні розмовляти з друзями і родичами, які не є членами Церкви, про євангелію. Наша мета—запросити їх бути навченими місіонерами повного дня, які покликані і рукопокладені, щоб навчати” (*Ліягона*, січень 1999 р., с. 37).

■ Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про цінність своєї місії повного дня: “Від усього серця я прошу вас молитися про місію повного дня, бо вона принесе у ваше життя відчуття завершеності, коли ви будете благословляти інших

людей істиною і прийняттям обрядів спасіння. Все, що я ціную сьогодні у своєму житті, почало визрівати під час священного для мене досвіду, отриманому ще місіонером повного дня” (in Conference Report, Oct. 1997, 48; or *Ensign*, Nov. 1997, 36).

Господь сказав: “Ниви вже білі для жнив” (УЗ 4:4).

■ Картина, яку малює фраза “ниви вже білі для жнив”, це біле поле спілого зерна, зажите яскравим сонцем. Господь часто вживав цю фразу, коли говорив, що земля готова до збирання душ (див. УЗ 4:4; 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 33:3, 7). Багато дітей Небесного Батька готові почути і прийняти відновлену євангелію. Вони готові, щоб їх привели до Господньої Церкви, що, зокрема, і є жнивими останніх днів.

© Марієв Статсфел. Копіювання заборонено

У лютому 1829 року, коли Господь сказав, що “ниви вже білі для жнив” (УЗ 4:4), Він почав відчиняти двері для місіонерської роботи по всьому світу. Хоча наразі кількість членів Церкви складає маленьку частку у населенні світу, згодом Церква буде встановлена в усіх країнах. Іноді люди приходять до Церкви “по одному з міста, а з роду по два” (Єремія 3:14). А іноді вони приходять до Церкви у великій кількості. Наприклад: у Великобританії Уілфорд Вудрафф христив понад 2 тисячі ново навернених менш ніж за рік. За 14 років, протягом яких пророк Джозеф Сміт керував Церквою (з 6 квітня 1830 р. до 27 червня 1844 р.), кількість членів Церкви виросла з 6 чоловік до 26 тисяч. Зі скромного початку Церква розрослася у всесвітню організацію, і сказане Господом у 1829 році ще досі здійснюється.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 11:3
- Учення і Завіти 33:3
- Учення і Завіти 123:12

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, дав таке обіцяння майбутнім місіонерам: “Вам, хто прийме покликання йти і служити, я можу пообіцяти, що ваше добре ім’я ніколи не буде забуто в цьому світі або у прийдешніх вічностях. Тож ми знову закликаємо голосом сурми і молимося, щоб Господь жнив послав більше працівників, бо жнива вже білі, все готово до гарячих жнив (див. УЗ 4:4)” (in Conference Report, Apr. 1992, 33–34; or *Ensign*, May 1992, 25).

■ Президент Гордон Б. Хінклі учив: “Почавши з шести членів Церкви, ми зросли до величезної сім’ї віруючих. Жодна з церков, яка виникла на землі Америки, не зростала так швидко і не розповсюджувалася так широко. У цій всесвітній Церкві є члени в багатьох країнах, які розмовляють багатьма мовами. Це безпрецедентне явище. Якщо розгорнути гобелен її минулого, то можна побачити прекрасний візерунок. Він проявляється в щасливому житті чудових людей. Він знаменує прекрасні події, які ще попереду” (*Ліягона*, липень 2002 р., с. 4).

Місіонери допомагають зібрати Ізраїль.

■ Робота зі збирання людей до євангельського неводу через віру в Христа, покаяння, хрищення і дар Святого Духа входить до збирання Ізраїля. Президент Джозеф Філдінг Сміт навчав: “Кожна людина, приймаючи євангелію, входить до дому Ізраїлевого. Інакше кажучи, такі люди стають членами вибраного роду, або Авраамовими дітьми через Ісака і Якова, яким було дано важливі обіцянки” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:246).

Уривки з Писань для опрацювання

- Єремія 16:14–17
- 1 Нефій 22:4, 11–12
- Учення і Завіти 29:7
- Учення і Завіти 110:11

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Спенсер В. Кімбол учив про збирання Ізраїля: “Збирання Ізраїля складається з приєднання до істинної церкви та їхнього приходу до пізнання істинного Бога. Тому будь-яка людина, яка прийняла відновлену євангелію і яка прагне поклонитися Господу своєю мовою і зі святими в тій країні, де вона живе, виконала закон збирання Ізраїля і є спадкоємцем всіх благословень, обіцяних святим у ці останні дні” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 439).

■ Старійшина Рассел М. Нельсон учив, що “місіонерська робота є лише початком” збирання Ізраїля: “Здійснення цих благословень звершується тоді, коли люди, які ввійшли у води хрищення, вдосконалюють своє життя до такого стану, що можуть увійти до святого храму. Отримання ендаументу там запечатує членів Церкви до Авраамового завіту” (*Perfection Pending, and Other Favorite Discourses* [1998], 207).

“Вам, хто прийме покликання йти і служити, я можу пообіцяти, що ваше добре ім’я ніколи не буде забуто в цьому світі або у прийдешніх вічностях”.

Мета місіонерської роботи—запросити людей до Христа.

■ Коли Господню Церкву було відновлено на землі, люди знов змогли христитися, отримувати дар Святого Духа та інші принципи й обряди євангелії, відкриті Господом. Приймаючи Господні вчення і обряди, ми стаємо на стежку, що веде до вічного життя з Ним та нашим Небесним Батьком. Пророк Мороній учив: “Так, прийдіть до Христа, і вдосконалюйтеся в Ньому, і відриньте від себе всю безбожність; і якщо ви відринете від себе всю безбожність і любитимете Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою, тоді Його благодаті буде достатньо вам, щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі;

і якщо через благодать Бога ви будете досконалими в Христі, ви ніяк не зможете заперечувати силу Бога” (Мороній 10:32).

Місіонери і члени Церкви можуть відчувати радість і мир, якщо будуть ділитися посланням відновленої євангелії, що приводить людей до Христа.

Уривки з Писань для опрацювання

- 1 Нефій 6:4
- 2 Нефій 25:26
- Кн. Якова 1:7
- Учення і Завіти 133:37–39

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, свідчив про Христа і Його центральну роль у Церкві: “Ми любимо Господа Ісуса Христа. Він Месія, наш Спаситель і наш Викупитель. Його ім’я—єдине ім’я, яким ми можемо бути спасенні (див. Мосія 3:17, 5:8; УЗ 18:23). Ми прагнемо служити Йому. Ми належимо до Його церкви, Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Наші місіонери і члени Церкви свідчать про Ісуса Христа в багатьох країнах світу” (in Conference Report, Oct. 1987, 78; or *Ensign*, Nov. 1987, 65).

■ Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про своє життя як свідчення істини:

“У мене викликає трепет і надзвичайну радість усвідомлення, що я маю можливість, як про це сказав Нефій, “говорити про Христа, ... втішатися у Христі, ... проповідувати про Христа, і пророкувати про Христа” (див. 2 Нефій 25:26), де б я не був і з ким би не спілкувався аж до останнього удару свого серця.

“Готуйте себе вже зараз, щоб бути гідним служити Господу місіонером повного дня”.

Але той же самий наказ викликає в мені велике хвилювання. Рядок з Писань нагадує нам такими стриманими і пронизливими словами, що наказано “проповідникам Євангелії жити з Євангелією” (1 Коринтянам 9:14). Крім моїх слів, ученя і усного свідчення, моє життя має втілювати це свідчення про Ісуса. Кожна моя фібра повинна відображати божественність цієї роботи. Я б не витримав, якби будь-що і будь-коли сказане або зроблене мною послабило вашу віру в Христа” (in Conference Report, Oct. 1994, 39–40; or *Ensign*, Nov. 1994, 31).

Покликання на місію повного дня приходить від Господа через Його вповноважених слуг.

■ Служіння місіонером повного дня відкриває великі можливості. Господь через Своїх уповноважених слуг покликає місіонерів, щоб вони запрошували людей прийти до Христа. Це—Господня робота. Місіонери мають повноваження навчати відновленої євангелії і завдяки священству виконувати необхідні обряди спасіння.

Уривки з Писань для опрацювання

- Алма 42:31
- Учення і Завіти 11:15
- Учення і Завіти 64:29

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі закликав юнаків Церкви серйозно поставитися до можливості служити на місії: “Я звертаюся із закликом до кожного юнака на цих величезних зборах цього вечора. Готуйте себе вже зараз, щоб бути гідним служити Господу місіонером повного дня. Він сказав: “Якщо ви будете готові, ви не злякаєтесь” (УЗ 38:30). Підготуйтеся присвятити два роки життя цьому священному служінню. Зрештою це становитиме десятину від двадцяти років вашого життя” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1995, 70; or *Ensign*, Nov. 1995, 51–52).

■ Старійшина Монте Дж. Броф, сімдесятник, наголошував, що покликання на місію дається від Господа:

“Чотири рази ми з сестрою Броф та нашою сім’єю із захопленням відкривали конверти з покликанням і призначенням на місію для когось із наших дітей.

Кожного разу ми радісно уявляли собі різні можливості для їхнього служіння. Хоча висловлювалися різні побажання, як тільки їхні очі бачили слова: “Цим ви покликаєтеся служити в (такій-то) місії...”, завжди, без винятку тепле почуття добро-го і правильного огортало кожного члена сім’ї. Кожен з нас знав, що пророк керував божественним процесом вибору, на який четверо з наших дітей з радістю відгукнулися. Десятки тисяч колишніх місіонерів також можуть свідчити про цей процес і про те, що їхнє власне покликання було дано через божественне натхнення.

Особисте і пророче одкровення є фундаментом, на якому міцно побудовано служіння в Церкві” (in Conference Report, Apr. 1997, 37–38; or *Ensign*, May 1997, 28).

■ Старійшина Річард Г. Скотт розповідав про обов’язок юнаків служити на місії: “Якщо ви фізично здорова, психологічно зрівноважена людина, молитесь про вашу можливість і ваш обов’язок перед Господом підготуватися до місії повного дня. Це означає розуміти Писання, бути слухняним, зберігати себе чистим, незаплямованим і гідним отримання ендаументу в храмі. Коли прийде час, прийміть покликання Президента Церкви служити протягом двох років представником Господа” (in Conference Report, Oct. 1997, 48; or *Ensign*, Nov. 1997, 36).

ПОМІРКУЙТЕ

- Що особисто для вас означає фраза “ниви вже білі для жнив”?
- Чому служіння на місії можна назвати жертвою? Чому це не є жертвою?
- Як розуміння того, що місіонерське покликання дається Спасителем, впливає на те, як ви проведете кожен свій день на місії?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Заведіть щоденник для навчання. У цей щоденник ви будете записувати думки на євангельську

тематику, які виникли у вас під час навчання. У багатьох місіях місіонерів просять вести такий щоденник, то ж це допоможе вам почати використовувати цей корисний місіонерський засіб.

- Вивчіть напам’ять Учення і Завіти 4 і підготуйтеся розповісти його по пам’яті під час духовної думки в класі (або ви можете зробити це всім класом).
- Вивчіть напам’ять (або освіжіть у пам’яті) Уложення віри.
- Поговоріть з місіонером, який нещодавно повернувся, про цінність служіння на місії і те, була чи не була його місія жертвою.
- Прочитайте Учення і Завіти 31:3–13 і проаналізуйте накази й обіцяння Господа для місіонерів.
- Приносьте Писання і цей путівник студента на кожне заняття.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “Місіонерська робота” (сс. 63–65)

РОЗПОВІДІ ПРО МІСІОНЕРІВ

Сем’юел Х. Сміт

Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, писав про першого місіонера цього розподілу, Сем’юела Сміта, одного з братів пророка Джозефа Сміта. Він був одним з перших місіонерів в історії Церкви і служить прекрасним прикладом для відданих місіонерів, яким може здатися, що вони не бачать плодів своїх трудів, а також прикладом того, як користуватися Книгою Мормона в місіонерській роботі.

“Його історія—історія великої віри й мужності перед лицем невтішних обставин. Він не випадково був покликаний першим місіонером. Отримавши духовне підтвердження істинності того, про що йому розповідав його брат і пророк, він був третім, хто охрестився у цьому розподілі—після Джозефа Сміта й Олівера Каудері.

Він почав свою місію з непохитним знанням про істинність священної роботи, яку виконував Джозеф Сміт, а також про істинність Книги Мормона. Один з вісьмох свідків, Сем’юел мав

привілей побачити пластини з рук Джозефа і потримав їх у своїх руках, дослідив давні письмена на них. Він також був одним з тих шістьох перших членів Церкви, коли Церкву було організовано 6 квітня 1830 року.

Незадовго до отримання офіційного покликання на місію Сем'юел продав примірник Книги Мормона Фінеасу Янгу—проповіднику, що подорожував. Під час тієї першої зустрічі він тримав книгу в руці і пропонував її Фінеасу.

—Маю книгу, пане, яку я хочу, щоб ви прочитали.

Фінеас вагався:

—Благаю скажіть, що у вас за книга?

—Це Книга Мормона, або, як дехто називає її, Золота Біблія.

—Ага, пане, цебто саме вона начебто є одкровенням?

—Так. Це одкровення від Бога.

Юнак показав Фінеасу останні дві сторінки книги і попросив прочитати свідчення свідків. Він тоді продовжив:

—Якщо ви прочитаєте цю книгу, маючи в серці молитву, і попросите Бога дати вам свідчення, то знатимете про істинність цієї справи.

Його серйозне ставлення і відкритість вразили Фінеаса, який заявив юнакові, що обов'язково прочитає її. Фінеас спитав його ім'я. Той відповів, що зветься Сем'юелом Х. Смітом.

—Ага, то ви є одним зі свідків...

—Так, я знаю, що книга є одкровенням Божим, перекладеним силою і даром Святого Духа, і що мій брат Джозеф Сміт молодший є пророком, провидцем і одкровителем" (quoted in S. Dilworth Young, *Brigham Young—His Life (First Half)*, Brigham Young University Speeches of the Year [17 Mar. 1964], 3).

Коли Сем'юел вирушив на першу свою місію невдовзі після організації Церкви, він був озброєний свідченням про істину і більше майже нічим. Але йому майже нічого й не було потрібно. У нього було свідчення і у нього були примірники Книги Мормона—місіонерське знаряддя для навернення. Він ніс ранець, заповнений стількома примірниками цієї книги, скільки він міг нести. Мабуть, один примірник він навіть ніс у руці.

Ви маєте пам'ятати, що нічого подібного до цього ще не робилося. У нього не було напарника,

який би показав йому, як користуватися Книгою Мормона. Той юнак не навчався в центрі підготовки місіонерів.

Отже, Сем'юел залишив Пальміру, щоб вирушити до околиць у пошуках навернених і зацікавлених, які би придбали примірник Книги Мормона. Того першого дня він пройшов 25 миль і, доставшись готелю, спитав хазяїна, чи не придбає він одну з книг. Коли хазяїн дізнався про місію Сем'юела, то прогнав його, і Сем'юел провів першу ніч під яблунею.

Копіювання заборонено

Наступного дня Сем'юел зустрів методистського проповідника на ім'я Джон П. Грін. Пан Грін особисто не цікавився читанням книги, але сказав, що візьме одну—може хтось захоче купити її. Сем'юел не здався. Він знову звернувся до сім'ї Грін і дізнався, що дружина пана Гріна, Рода Янг Грін, сестра Фінеаса Янга, прочитала книгу. Вона згодом переконала свого чоловіка також прочитати її. Сем'юел не охрестив жодної душі під час тієї першої місії, але ті два примірники Книги Мормона, які він дав Фінеасу Янгу і Джону П. Гріну, згодом стали засобом навернення цілого району, де жили Бригам Янг із сім'єю та Гебер Ч. Кімбол із сім'єю" ("The Book of Mormon: The Heart of Missionary Proselyting," *Ensign*, Sept. 2002, 15–16).

Гебер Ч. Кімбол

Старійшина Гебер Ч. Кімбол, у той час член Кворуму Дванадцятьох Апостолів, був першим місіонером, покликаним на проповідь відновленої евангелії в Англії. Це сталося в 1837 році. Він залишив свою сім'ю в Кертленді, штат Огайо,

щоб вирушити через Атлантику на першу місію Церкви в останні дні за межами Америки. Він описував своє покликання, від'їзд з дому і прибуття до Англії:

“Я ніколи не міг собі уявити, що стану першим, кому доручено буде проповідувати вічну євангелію на берегах Європи, і я можу запевнити своїх друзів, що був вельми здивований, коли брат Гайрум Сміт, один з Президентства Церкви, повідомив мені, що на конференції керівників Церкви через Духа було прийнято рішення послати мене на місію до королівства Великої Британії.

Копіювання заборонено

Сама думка про призначення на таку важливу посаду і місію була для мене майже неймовірною. Я відчував, що слабкий і недостойний, і майже був готовий ухилитися від доручення, що його мені було дано, і я лише міг вигукнути: “О, Господи, я людина з “незрозумілими устами” і взагалі не підходжу для такої роботи. Як я можу проповідувати в тій землі, що так відома всьому християнському світу своїм світлом, знанням і благочестям, яка є коліскою релігії? Як проповідувати людям, яких вважають найрозумнішими у світі?

І ще думка, що я маю залишити сім'ю так надовго, чого неодмінно вимагатиме місія в ту країну, розставання з милими друзями, з якими я пережив багато благословень і щасливих митей, розставання з рідною землею, щоб подорожувати серед незнайомих у чужій землі,—все це було майже непомірним для мене.

Однак всі ці розмірковування не відвернули мене від стежки мого обов'язку. І я не радився з плоттю та кров'ю. Але в ту мить, коли я зрозумів волю мого Небесного Батька, я відчув рішучість пройти всі небезпеки, вірячи, що Він підтримає мене

Своєю всемогутньою силою і обдарує мене всіма необхідними навичками. І хоча моя сім'я була дуже дорога мені, і мені доводилося залишити їх майже жебраками, я все ж таки вирішив, що справа істини, євангелія Христа, переважили будь-які інші міркування. І я відчув, що готовий залишити їх, вірячи, що про їхні потреби потурбується Бог, Який “турбується про горобців” і Який “годує воронят, коли вони кличуть”.

Провівши кілька днів у впорядкуванні своїх турбот і вирішенні справ, тринадцятого дня червня року нашого Господа 1837-го я розпрощався із сім'єю і друзями, а також містом Кертлендом, де стояв дім Господа”.

Через місяць з лишком, 18 липня, старійшина Гебер Ч. Кімбол і його напарники по місії прибули в англійське місто Ліверпуль. Він писав: “Як тільки ми кинули якір, до борту підійшов невеликий човен, і кілька пасажирів, включаючи братів Гайда, Річардса, Гудсона і мене, сіли в нього і направилися до берега. Коли ми були в шести чи семи футах від пірсу, я стрибнув на берег і вперше в житті опинився на землі Британії, серед незнайомих, чії манери і звичаї відрізнялися від моїх. Тоді в мене виникли незвичайні відчуття, особливо коли я усвідомив мету, важливість і розмах моєї місії і роботи, до якої я був призначений і до якої незабаром мав приступити” (*Journal of Heber C. Kimball*, comp. R. B. Thompson [1840], 9–11, 15; punctuation and capitalization modernized; paragraphing altered).

Уілфорд Вудрафф

Наприкінці літа 1839 року старійшина Уілфорд Вудрафф залишив свій дім і сім'ю за надзвичайно важких обставин, щоб розпочати місію у Великобританії. І він, і його дружина були страшенно хворі й бідні. Однак старійшина Вудрафф був відданий

своєму покликанню, і Господь благословив його великим успіхом під час його місіонерських трудів. Одна значуща подія сталася з ним тоді, коли він піддався натхненню залишити містечко, де він досягнув великого успіху у проповідуванні і хрищенні. Він писав:

“Я усамітнився перед Господом і спитав Його, якою є Його воля щодо мене.

Я отримав відповідь, що мушу піти на південь, бо Господь має велику роботу для мене там, оскільки багато душ чекали слова Господнього”.

Подолавши майже 50 миль у повозці й пішки і діставшись місцевості, де ще ніколи не ступала нога святого останніх днів, Уілфорд познайомився з Джоном Бенбоу і його дружиною Джейн. Вони були заможними фермерами і належали до конгрегації, “що відкопалася від уеслійських методистів і назвалася Об’єднаними братами”. Уілфорд Вудрафф писав:

“Ця організація Об’єднаних братів шукала світла й істини, але роблячи все можливе, вони постійно зверталися до Господа, щоб він відкрив їм шлях, послав світло і знання, аби вони пізнали істинний шлях, щоб спастися.

Коли я почув про це, то чітко зрозумів, навіщо Господь, коли я був у містечку Хенлі, повелів мені залишити те місце і піти на південь, адже у Герефордширі були величезні ниви для збирання багатьох святих до царства Божого”.

Перебуваючи в тій місцевості, він охристинив понад 600(!) чоловік. Один з унікальних випадків під час навчання, що описаний в його щоденнику і вартий уваги, допомагає проілюструвати, наскільки “білими” були ці ниви.

“У неділю, 8-го числа, я вранці проповідував у Фроумс-Хілл, в обід—в Стендлі-Хілл, а ввечері—на фермі Джона Бенбоу.

Місцева церква, що стояла у володіннях брата Бенбоу, очолювана місцевим пастором, вдень прийняла лише 15 прихожан, в той час як зібрання, яке відвідувало мої збори в той день і ввечері, нараховувало близько тисячі чоловік.

Коли я піднявся ввечері, щоб виступати в будинку брата Бенбоу, у двері увійшов чоловік і повідомив мене, що він констебль і що його направив пастор церкви з ордером на мій арешт.

Я спитав його: “За який злочин?”

Він відповів: “За проповідування людям”.

Я сказав йому, що так само як і пастор маю дозвіл на проповідування євангелії людям і що якщо він знайде собі стілець, я почекаю на нього після зборів.

Він узяв мій стілець і сів поруч зі мною. Я проповідував про перші принципи вічної євангелії годину з чвертю. Сила Божа почала на мені, Дух наповнив будинок, і люди були переконані.

Наприкінці зборів я відчинив двері для хрищення, і семеро чоловік виявили згоду. Серед них було четверо проповідників і цей констебль.

Останній підвівся і сказав: “Пане Вудрафф, я би хотів охриститися”.

Я відповів, що охрищу його. Я зійшов у запруду і охристинив сімох. Потім ми зібралися разом і я конфірмував тринадцятьох, ми переломили хліб святим і всі разом раділи.

Констебль пішов до пастора і сказав йому, що якщо він хоче узяти пана Вудраффа за проповідування євангелії, то має сам піти і діяти за ордером, бо особисто він почув від нього єдину істинну євангельську проповідь за все своє життя.

Пастор не знав, що робити далі, тож послав двох священників Англіканської церкви шпигунами, щоб вони відвідали наші збори і дізналися, що ми проповідуємо.

Але вони обоє були зворушені в серці й прийняли слово Господнє з радістю, і були охрищені й конфірмовані членами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Пастор стривожився і більше не наважувався надсилати будь-кого” (*Leaves from My Journal* [1881], 93–97).

Ден Джоунс

Іншим великим місіонером відновлення був навернений до Церкви на ім’я Ден Джоунс. Президент Гордон Б. Хінклі писав про місію Дена Джоунса на його батьківщині в Уельсі:

“Ден Джоунс народився 4 серпня 1810 року в Холкіні, графство Флітшир, що в Уельсі. Коли йому було 17, він став виходити в море. Він знав кораблі й моряків та ще як колють солоні бризки, гнані нещадним холодним вітром, як кидає корабель у лютий шторм. У 1840 році він перебрався до Америки. Тут він став капітаном невеличкого судна, придбаного ним, що курсувало водами Міссісіпі.

Зайнятий річковим судноплавством, Ден дізнався про мормонів, яких вигнали з Міссурі і які знайшли тимчасовий притулок у Квінсі, штат Іллінойс, а потім пішли розбудовувати “Прекрасний Наву”

на землях, де річка робить крутий поворот, створюючи ілюзію півострова, який омивають води ріки. Є свідчення, що Ден Джоунс прочитав якісь антимормонські публікації, дуже поширені на той час. Усе це збудило його допитливість. Він хотів більше дізнатися про цих людей. Він зустрівся з ними, був навчений істині і прийняв її. У січні 1843 року він охристився у холодній воді річки Міссісіпі.

Копіювання заборонено

Ден Джоунс був покликаний поїхати [на місію] до Уельсу. Джейн, його дружина, супроводжувала його. До Британських островів вони подорожували разом з Уілфордом Вудраффом та іншими. Старійшину Джоунса було призначено працювати на півночі Уельсу. Хоча він міг вільно розмовляти і валійською, і англійською, йому не вдалося зворушити серце багатьох людей тієї місцевості. З іншого боку, Уільям Хеншоу, який не володів валійською мовою, досягав значного успіху на півдні.

Коли брат Хеншоу був відкликаний через рік, старійшину Джоунса покликали очолити роботу в Уельсі. Він заснував штаб-квартиру в Мертир-Тидфілі, що на південному сході Уельсу.

Працюючи із зменькою місіонерів, він став свідком дивовижного врожаю. З 1845 по 1848 рік охристилося близько 3600 чоловік. Підраховано, що в умовах тогочасного населення, кожний 278-ий валієць був охрищений в Церкві святих останніх днів.

Опоненти мали доступ до газет та інших публікацій, щоб критикувати мормонських місіонерів. Але преса відмовлялася надати місце на своїх сторінках старійшині Джоунсу. Отже, він вирішив, що відповідь своїм власним виданням. Він заручився допомогою свого брата Джона Джоунса,

протестантського священника, який мав друкарський верстат. Кажуть, що Джон друкував літературу Дена протягом тижня й обвинувачував його з трибуни в неділю.

Видання Дена Джоунса було першим періодичним виданням мормонів не англійською мовою.

Він нікого не боявся. Він ішов уперед з великою сміливістю. Про його стиль писали: "Він часто протягом кількох тижнів оголошував у якомусь місті, що "навертатиме" все місто. Він інформував про свої наміри мера, міську раду, священників та поліцейських. Він просив місцевих членів Церкви роздавати тисячі примірників звернень по всьому місту. Коли він прибував на залізничну станцію, то його часто зустрічали міські посадовці й численні збуджені мешканці" [Rex LeRoy Christensen, "The Life and Contributions of Captain Dan Jones," Master's thesis, Utah State University, 1977, 39–40].

Священники інших церков нещадно критикували його. Вони робили це зі своїх кафедр і через громадську пресу. Про вороже ставлення до нього Ден Джоунс писав: "Більшість історій, що розповідалися про бідного брата Джозефа з Америки, приписувалися капітану Джоунсу, і я часто чую, як ті, хто не знають цього маленького чоловіка [особисто] рішучо засуджують його як "прокляття на цей народ" [Christensen, "Life and Contributions," 27].

Громадська думка лютувала так і сяк. Але замість того, щоб відсахнутися, Ден Джоунс перетворював дебати на можливості. Він привертав увагу громадськості до того, що люди мають вирішити: істинна евангелія мормонів чи хибна. Все більше навернених приходило до Церкви саме тоді, коли проти мормонів взагалі і старійшини Джоунса зокрема здійснювалася шалена буря. Його ганьбили у пресі. На нього кричали на вулицях. Його життя було під загрозою.

[У 1852] році його було покликано на другу місію на свою батьківщину. І він знову відгукнувся без вагань.

Прибувши до Уельсу, старійшина Джоунс знову віддав усього себе роботі. Під час другої його місії до Церкви прийшло близько двох тисяч новонавернених. Це було дивовижно.

Десятки тисяч людей у сучасній Церкві є нащадками тих, кого він та його товариші вчили і христили. Якщо говорити про кількість навернених, то Дена Джоунса однозначно слід включити до

© Steve Tregagle. Копіювання заборонено

ОСОБИСТА ГІДНІСТЬ

ВСТУП

Одним з вінцевих благословень у вашому житті буде можливість увійти до храму Господа й отримати особистий храмовий ендаумент. Цей ендаумент дасть вам духовні знання і силу, що допоможе вам краще служити Господу і зрештою підготуватися до входу в Його царство.

Саме через ці знання, силу і міць, що дарує храм, майбутні місіонери, як правило, мають нагоду побувати у ньому й отримати власний храмовий ендаумент до свого місіонерського служіння. Щоб виконувати Господню роботу в ролі місіонера і щоб увійти до Його святого дому необхідно мати високий ступінь особистої гідності.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Особиста гідність необхідна для виконання місіонерської роботи.
- Особиста гідність дозволяє майбутнім місіонерам отримати храмові благословення.
- Покаяння—це процес очищення, який дає нам можливість стати гідними.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Особиста гідність необхідна для виконання місіонерської роботи.

■ Місіонери повинні бути чистими, аби, представляючи Господа, випромінювати належний дух. Особиста чистота складається з чистих думок, цноти, дотримання євангельських принципів та виконання заповідей. Реалії місіонерської роботи вимагають духовної сили. Керівники священства допомагають майбутнім місіонерам підготуватися до цієї нелегкої роботи, навчаючи їх каятися і бути гідними служіння на місії повного дня.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 38:42 (див. також УЗ 133:5)
- Учення і Завіти 88:74
- Учення і Завіти 121:45

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Шарль Дідье, з Президентства сімдесятників, описував, що необхідно зрозуміти щодо гідності майбутнім місіонерам, аби бути готовими служити Господу: “Я б хотів, щоб ми навчали молодь жити так, щоб не потрібно було каятися у великих провинах. Краще запобігати гріху, ніж спокутувати його. Нам необхідно навчати молодь, що слід мати дух любові до Господа і Його заповідей. Якщо вони її матимуть, нам не

потрібно буде встановлювати межі й казати: “Якщо ви перетнете цю межу, то не зможете служити” (“Навчати від серця”, *Ліягона*, червень 2004 р., с. 12).

■ Коли у старійшини Річарда Г. Скотта, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, запитали, на чому або на досягненні чого мають зосередитися майбутні місіонери, він відповів: “Бути гідними, щоб Дух міг скеровувати їх”. Він також додав:

“Ім потрібно стояти якомога далі осторонь гріха. Це принесе їм найбільше щастя під час підготовки. Це забезпечить їх найбільшою здатністю керуватися Духом і бути взірцем, яким вони мають бути під час місії.

Майже кожна молода людина може детально описати кроки покаяння або якимось іншим чином розповісти про нього. Однак, що насправді від них вимагається—розуміти серйозність, з якою Господь дивиться на провини, і не вчиняти їх” (“Навчати від серця”, *Ліягона*, червень 2004 р., сс. 11–12).

■ Президент Гордон Б. Хінклі описав еталон гідності, якого мають прагнути місіонери:

“Це серйозна робота. Вона вимагає чистих рук і чистого серця.

Якою священною і серйозною справою є ця робота! Від місіонерів вона вимагає абсолютної гідності. Ми просто не можемо дозволити тим, хто не є гідним, іти у світ і розповсюджувати радісну звістку євангелії.

Я впевнений, що підняття планки прийнятності підштовхне нашу молодь, а особливо юнаків, до самодисципліни, щоб норми їхнього життя були вищими за низькі норми світу, щоб вони не грішили і щоб у всьому були якомога добросовісними. Свідомо ми не посилатимемо юнаків, щоб там виховувати їх. Якщо їм необхідно поправити життя, це має бути зроблено до місії.

Нам потрібні місіонери, але вони мають бути здатними виконувати роботу. Вони мають бути чутливими до Духа, щоб виправдати сподівання, виконуючи духовну роботу. Вони мають бути абсолютно гідними морально, зберігши себе незаплямованими злом цього світу. Якщо були якісь гріхи, мало бути їй відповідне покаяння.

Ми не говоримо про бездоганність. Господня робота виконується звичайними людьми, які

надзвичайно працюють. Господь звеличує тих, хто докладає зусиль. Більш за все це виявляється у місіонерському служінні. Малими засобами Господь здійснює свою дивовижну роботу” (“Місіонерське служіння”, *Перші всесвітні збори навчання провідництва*, січень 2003 р., сс. 17–18).

■ Президент Хінклі застерігав щодо порнографії: “Чума порнографії невпинно поширюється навколо нас. Виробники і постачальники бруду невтомно працюють на золотій жилі, яка приносить їм багатомільйонні прибутки. Деякі їхні продукти підступно маскуються під мистецтво. Вони мають на меті поскотати і збуджувати основні інстинкти. Багато людей, які скуштували забороненого плоду і потім побачили, що ... втратили самоповагу, ... усвідомили, що їхня стежка до прірви почалася з читання або перегляду порнографічних матеріалів. Є люди, які відкидають саму думку про ковток спиртного або цигарку, але виправдовують у своїх очах захоплення порнографією. Такі мають викривлені цінності, що зовсім не годяться для висвяченого у священство Боже” (in Conference Report, Oct. 1983, 66; or *Ensign*, Nov. 1983, 45).

■ За якими нормами гідності і свідчення повинні жити майбутні місіонери?

- Мати віру в Небесного Батька, Його Сина Ісуса Христа і Святого Духа і мати свідчення про них.
- Мати свідчення про спокуту Ісуса Христа і Його роль Спасителя.
- Мати свідчення про пророка Джозефа Сміта і відновлення євангелії.
- Підтримувати чинів Церкви.
- Жити за законом цнотливості. Це також означає уникати порнографії у будь-якій її формі.
- Зберігати завіти, укладені під час хрищення і не тільки.
- Відвідувати всі свої церковні збори.
- Бути чесними у стосунках з іншими.
- Повністю сплачувати десятину.
- Дотримуватися Слова мудрості.
- Каятися і сповідуватися у своїх гріхах. Сповідуватися у серйозних гріхах перед керівниками священства.

“Це серйозна робота. Вона вимагає чистих рук і чистого серця”.

Особиста гідність дозволяє майбутнім місіонерам отримати храмові благословення.

■ Президент Говард В. Хантер учив важливості храмових благословень у зв'язку з місіонерським покликанням: “Давайте підготуємо кожного місіонера, щоб він був гідний увійти до храму, і нехай ця подія буде навіть важливішою за отримання покликання на місію” (in Conference Report, Oct. 1994, 118; or *Ensign*, Nov. 1994, 88).

Чому досвід перебування у храмі настільки важливий для місіонера? Храмові благословення дають гідним місіонерам силу. Благословення, отримані в домі Господа, даються лише гідним. Необхідний стандарт гідності додасть духовності і збагатить здатність кожного місіонера навчати людей відновленої євангелії.

Місіонер, що отримав у храмі ендаумент, удостоюється права на додаткову силу. Ця сила здобувається шляхом кращого розуміння плану Небесного Батька, завітів та благословень, що отримуються тільки у храмі.

“Нам необхідна будь-яка божественна сила, аби збільшити зусилля і впевнено рухати Церкву вперед”.

Уривки з Писань для опрацювання

- Псалми 24:3–5
- Учення і Завіти 95:8
- Учення і Завіти 109:22–23
- Учення і Завіти 110:7–9

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив, що храмова робота “може бути якорем у щоденному житті, джерелом проводу, захисту, безпеки, душевного спокою і одкровення” (in Conference Report, Apr. 1992, 123; or *Ensign*, May 1992, 88).

■ Старійшина Джеффері Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснив, чому місіонерам потрібні храмові обряди, аби успішно проповідувати відновлену євангелію:

“Дуже важливо, аби ви зрозуміли, що відвідання храму для отримання власного ендаументу ... [є] невід’ємною частиною вашої підготовки до місії. [Ви повинні] зрозуміти важливість тих храмових завітів [і] нерозривний характер зв’язку між вашим ендаументом і вашим місіонерським успіхом.

Воістину, навіть саме слово *ендаумент* несе суть цього важливого з’єднання. Ендаумент—це дар.

Ви не в змозі самотужки виконати цю роботу. Нам необхідна допомога небес, нам необхідні “дари” Бога. Ця робота є настільки серйозною і опір ворога праведності настільки сильний, що нам необхідна будь-яка божественна сила, аби збільшити зусилля і впевнено рухати Церкву вперед” (“Making and Keeping Covenants” [missionary satellite broadcast, Apr. 25, 1997]).

■ Старійшина Брюс Р. Макконкі, який був членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, як храмові благословення готують людину йти і проповідувати відновлену євангелію: “Апостоли, або будь-які служителі чи місіонери в будь-якому віці, не готові повністю йти проповідувати євангелію і будувати царство, якщо не мають дару Святого Духа, а також якщо не обдаровані силою згори, тобто якщо не отримали певне знання, сили й особливі благословення, які, як правило,

даються тільки в Господньому храмі” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1966–1973], 1:859).

■ Президент Джозеф Філдінг Сміт пояснював, чому храмові благословення необхідно отримати до початку місії: “Чи розумієте ви, чому наші місіонери йдуть до храму перед тим, як вони вирушають на місію? До них є така вимога, ... [де існує храм], бо Господь сказав, що так має робитися. Він покликав усіх місіонерів до Кертленда в перші дні Церкви, щоб вони отримали ендаумент у храмі, що був там побудований. Він сказав, що це для того, щоб вони могли йти у більшій силі небесній і більш захищеними” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 2:255).

■ Старійшина Девід Б. Хейт, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, так описував благословення отримання храмового ендаументу: “Середовище храму покликано дати гідному членові Церкви більше сили просвітлення, свідчення та розуміння. Храмовий ендаумент дає знання, застосування якого надає силу і переконання в істині” (*A Light unto the World* [1997], 49).

■ За свого служіння сімдесятником старійшина Джек Х. Госпінд молодший говорив про зв'язок між ендаументом і місіонерським служінням: “Дотримуючись заповідей і виконуючи ці завіти, ми стаємо освяченими, очищеними і народженими від Духа. Ми стаємо посудинами, гідними прийняти Святого Духа й супровідні дари Духа, які мусять бути в цій роботі, якщо ми бажаємо успіху” (in Conference Report, Oct. 1983, 47–48; or *Ensign*, Nov. 1983, 33).

■ Старійшина Річард Г. Скотт говорив про мету співбесіди для одержання храмової перепустки: “Перед тим, як ви увійдете до храму, ваш епископ та президент колу проведуть співбесіду з вами для отримання храмової перепустки. Будьте чесні та відверті з ними. Ця співбесіда—не формальний тест, а важливий крок, що підтверджує вашу зрілість та духовність для отримання найвищих обрядів, а також для складання і виконання завітів у домі Господа, що наставлятимуть вас. Особиста гідність є основною вимогою для того, щоб насолоджуватися храмовими благословеннями. Кожен, хто достатньо нерозумний, щоб увійти до храму, будучи не гідним цього, буде засуджений” (*Ліягона*, липень 1999 р., с. 29).

■ Старійшина Девід Б. Хейт учив: “Коли ми пред'являємо свою перепустку служителю храму, то підтверджуємо свою гідність увійти до нього” (in Conference Report, Apr. 1992, 19; or *Ensign*, May 1992, 15).

Покаяння—це процес очищення, який дає нам можливість стати гідними.

■ Існує потужний взаємозв'язок між особистою гідністю і успіхом на місії. Майбутні місіонери повинні належним чином покаятися у минулих гріхах перед тим, як їхати на місію.

Покаяння—це принцип, що благословить життя місіонерів і зацікавлених Церквою, які проявляють віру в Ісуса Христа, каються у гріхах і приймають принципи й обряди євангелії.

Уривки з Писань для опрацювання

- Ісаїя 1:18
- 1 Івана 1:5–10
- Мосія 26:29
- Геламан 14:13

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Джеффері Р. Холланд писав про те, наскільки важливо зрозуміти, що справжня віра в Ісуса Христа веде до покаяння у гріхах: “Перше за все, [на прикладі Алми молодшого] ми дізнаємося, що за покаянням стоїть сила Христа. Алма був зворушений вченням свого батька, але особливу важливість має те, що пророцтво, яке він запам'ятав, стосувалося “пришестя якогось Ісуса Христа, Сина Божого, щоб спокутувати гріхи світу” (Алма 36:17). Це те ім'я і це те послання, які має почути кожна людина. Як би ми не молилися, які б інші потреби не мали, все якимось чином залежить від цього благання: “О Ісусе, ти, Сину Божий, змилуйся наді мною”. Він готовий змилюватися. Він заплатив своїм життям, щоб зробити це” (*However Long and Hard the Road* [1985], 85).

■ Старійшина Глен Л. Пейс, сімдесятник, зосередив увагу на важливості очищення від гріхів, у яких не було розкаяння, перед служінням на місії: “Найкраща порада, яку я можу дати майбутньому місіонерові,—залишайся гідним! Друга важлива порада така—стань гідним до того, як увійдеш

до ЦПМ. Слідкуй, щоб ти був чесним зі своїми провідниками священства.

Серед молоді поширено думку, що єдиною справжньою незручністю чи покаранням за серйозні провини є біль і сором, пов'язані зі сповіданням у провині перед єпископом. Це лише початок. Людина не може негайно отримати Святого Духа за постійного супутника, лише увійшовши до кабінету єпископа, сповідавшись у гріху і вийшовши звідти. Ніхто з нас не вірить у сповідь на порозі смерті. Чому ж тоді стільки з нас приймають покаєння “на порозі місії”? Мало, щоб майбутній місіонер добре усвідомив наслідки скоєного, ... повернув довіру людини і все таке інше. Він порожній без Духа. Без Духа ви не будете навчати” (“Why?” [devotional address at Ricks College, Sept. 24, 1991], 2–4).

■ Старійшина Річард Г. Скотт радив тим, хто повністю покався, але досі відчуває тягар тих гріхів:

“Якщо ви покалися в серйозній провині і помилково повірили, що ви завжди будете громадянами другого сорту в царстві Бога, зрозумійте, що це не так. Спаситель сказав:

“Ось, то покався у своїх гріхах, того прощено, і я, Господь, не пам'ятаю їх більше.

По цьому ви можете знати, чи покалася людина у своїх гріхах—ось, вона зізнається в них і полишить їх” [УЗ 58:42–43] (*Ліягона*, січень 2001 р., сс. 32–33).

“Найкраща порада, яку я можу дати майбутньому місіонерові,—залишайся гідним!”

■ Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятиох Апостолів, описував очищувальну силу покаєння: “Гнітюча ідея, що помилка (або навіть ряд їх) зали-

шиться помилкою назавжди, приходиться не від Господа. Він сказав, що якщо ми покаємося, Він не тільки пробачить нам наші провини, а й забуде їх і більше не пам'ятатиме наших гріхів (див. Ісаїя 43:25; Євреям 8:12; 10:17; Алма 36:19; УЗ 58:42). Покаєння схоже на мило; воно може змити гріх. Якщо бруд вже в'ївся, то, можливо, треба скористатися сильним миючим засобом дисципліни, щоб змити ці плями, і вони таки змиються” (в Conference Report, Apr. 1989, 72 в *Ensign*, May 1989, 59).

■ Президент Н. Елдон Теннер, який служив радником у Першому Президентстві, пояснював, чому місіонери мають бути гідними і чистими: “Майбутні місіонери повинні розуміти, що Господу потрібні ті, на кого Він може повністю покластися,—чисті й абсолютно гідні представники на місіонерських жнивах. Якщо ви не є гідними, не приймайте покликання, не брешіть, аби поїхати, але через покаєння підготуйте себе до місії. Набагато краще почекати рік чи два, ніж їхати негідним. Майте відвагу і мужність, витримку і рішучість не ховатися від фактів, сказати правду, підготувати себе в усьому, щоб робити те, чого від вас хоче Господь” (in Conference Report, Apr. 1976, 67; or *Ensign*, May 1976, 44).

ПОМІРКУЙТЕ

- Чому, на ваш погляд, важливо отримати храмовий ендаумент до того, як служити на місії?
- Чому неправильно думати, що можна згрішити зараз, а покаятися потім?
- Чому люди, які мають щире віру в Ісуса Христа, бажають каятися у своїх гріхах?

- Чому, на ваш погляд, так важливо сповідуватися у серйозних гріхах керівникам священства, а також Господу?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Вивчіть напам'ять Учення і Завіти 58:42–43 та 121:45–46.
- Перевірте свою власну гідність щодо служіння на місії. Якщо є проблемні питання, визначте, що необхідно зробити, а тоді зробіть це.
- Напишіть у щоденнику для навчання своє розуміння того, чому люди, які по-справжньому вірять в Ісуса Христа, покаються, охрестяться і отримають дар Святого Духа. Чому місіонерам важливо зрозуміти цей зв'язок для свого особистого життя? Чому вони мають з чистотою навчати цій істині?

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “Цнотливість” (сс. 187–192)
- “Покаяння” (сс. 104–108)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

Копіювання заборонено

СУПРОВІД СВЯТОГО ДУХА

ВСТУП

Для успішної місіонерської роботи важливим є прагнення підказок Святого Духа і готовність приймати їх. Тому місіонери повинні бути гідними приймати цей божественний провід. Вони мають бути чутливими до Духа Божого, щоб навчати із силою і переконанням. Якщо вони будуть прагнути, отримувати настанови Святого Духа і діяти за ними, то будуть готовими навчати інших вченням Відновлення в чистоті, а Дух буде свідчити про істинність їхніх слів (див. УЗ 11:21; 50:13–14).

Світло Христа є джерелом натхнення, яке наш Небесний Батько дає всім Своїм дітям. Розуміння функцій Світла Христа та Святого Духа допоможе вам упізнати вплив Бога на ваше життя. Вплив Світла Христа і Святого Духа на розум і серце всіх шукачів істини є життєво важливими для процесу навернення.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Світло Христа—це сила в житті всіх людей, яка переконує робити добро.
- Святий Дух є членом Божества.
- Святий Дух по-доброму впливає на наше життя багатьма способами.
- Чутливість до Духа і слухняність Йому є одним з найбільших джерел місіонера.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Світло Христа—це сила в житті всіх людей, що переконує робити добро.

■ Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив, що Світло Христа “спонукає до всього хорошого” (“Світло Христа”, *Ліягона*, квітень 2005 р., с. 10). Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив: “Світло Христа, яке іноді також називається Духом Христа або Духом Божим, “дає світло кожній людині, яка приходить у світ” (УЗ 84:46). Це світло, “яке є в усьому, яке дає життя всьому” (УЗ 88:13). Пророк Мормон учив, що “Дух Христа дано кожній людині, щоб вона відрізняла добро від зла” (Мороній 7:16; див. також вірш 19; 2 Нефій 2:5; Геламан 14:31)” (in Conference Report, Oct. 1996, 79; or *Ensign*, Nov. 1996, 60).

Оскільки всі, кого ви зустрічатимете, були обдаровані Світлом Христа, дуже важливо, щоб ви розуміли роль цього потужного впливу. Люди, які йдуть за Світлом Христа, будуть приведені до Христа, розвинуть віру в Нього, покаються у своїх гріхах і приймуть хрищення і дар Святого Духа, стаючи членами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Уривки з Писань для опрацювання

- Мороній 7:16–19
- Учення і Завіти 84:46–47
- Учення і Завіти 88:11–13

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ “Не треба плутати Світло Христа зі Святим Духом. Воно не є особою, як Святий Дух. Воно допомагає людині знайти істинну євангелію, хреститися і отримати дар Святого Духа (див. Іван 12:46; Алма 26:14–15)” (*Стійкі у вірі: довідник з євангелії*, с. 122; див. також Путівник по Писаннях, “Світло, Світло Христа”, с. 168).

■ Президент Бойд К. Пекер учив, що Світло Христа є “інш[им] джерело[м] натхнення, яким володіє кожна людина разом з усіма членами людської сім’ї. Коли ми знаємо про Світло Христа, то розуміємо, що всередині кожного з нас є дещо, до чого ми можемо звертатися, коли маємо бажання поділитися істиною.

Кожен чоловік, жінка і дитина будь-якої національності, віросповідання чи кольору шкіри—кожен, незалежно від місця проживання чи роду діяльності—має в собі Дух Христа. У цьому відношенні всі люди створені однаково. Це світло Христа в кожному з нас свідчить, що Бог не зважає на особу (див. УЗ 1:35). Він до кожного ставиться однаково, що стосується обдаруванням Світлом Христа” (*Ліягона*, квітень 2005 р., сс. 8, 10).

■ Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, що Світло Христа допомагає підготувати людей до послання

відновленої євангелії та її благословень: “Його вплив передує отриманню Святого Духа й готує людину до цього. Світло Христа буде спрямовувати чесну душу до того, щоб “почути голос” [УЗ 84:46] і знайти істинну євангелію й істинну Церкву і таким чином отримати Святого Духа” (*Ліягона*, травень 2003 р., с. 26).

■ Президент Бойд К. Пекер пояснював, як важливо розуміти, що Світло Христа дано всім дітям Божим:

“Чим більше ми знаємо про Світло Христа, тим більше ми будемо розуміти життя і тим глибшою буде наша любов до всіх людей. Ми будемо кращими вчителями, місіонерами та батьками, кращими чоловіками, жінками і дітьми. Ми будемо краще ставитися до братів та сестер у Церкві й до тих, хто не вірить і не отримав дар Святого Духа.

Копіювання заборонено

Учителю, місіонеру або батькам важливо знати, що Святий Дух може діяти через Світло Христа. Вчитель євангельських істин не насаджує щось стороннє чи навіть нове в душу дорослої людини або дитини. Місіонер або вчитель установлює контакт із Духом Христа, Який вже є там. Євангелія буде здаватися їм чимось знайомим” (*Ліягона*, квітень 2005 р., сс. 8, 10).

Святий Дух є членом Божества.

■ Писання розповідають про функції Святого Духа в Божестві. Святий Дух, будучи членом Божества, виконує обов’язки, зрозуміти які необхідно місіонерам.

Уривки з Писань для опрацювання

- Іван 14:26
- 3 Нефій 28:11
- Учення і Завіти 130:22

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, описав окремі обов'язки Святого Духа: "Святий Дух є третім членом Божества, особою духовною. Він є Утішителем, Духом Бога, Святим Духом обіцяння. Він

свідчить про Ісуса Христа, Його роботу і роботу Його слуг на землі. Він діє як очищувальна сила для звільнення та освячення нас від гріха. Він утішає нас і приносить нашим душам мир. Право на Його постійне напарництво посідає місце серед найвеличніших дарів, які ми можемо отримати у смертному житті, оскільки завдяки світлу Його підказок і Його очищувальній силі ми можемо бути приведені назад до присутності Бога" (*Ліягона*, липень 2002 р., с. 77).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс учив, що прояви Святого Духа "мають познайомити щирих шукачів з істиною про Господа і Його євангелію" і що "ці прояви доступні кожному [див. 2 Нефій 26:13]". Потім він пояснив різницю між Світлом Христа, проявами Святого Духа і даром Святого Духа:

"Дух Христа дається всім чоловікам і жінкам, щоб вони могли відрізнити добро від зла; прояви Святого Духа даються, щоб привести щирих шукачів до євангельських істин, що переконає їх покаятися і охриститися.

Дар Святого Духа є більш всеохоплюючим.

Дар Святого Духа дає право на постійний супровід, аби "Його Дух міг завжди бути з [нами]" (УЗ 20:77).

Для відданих членів Церкви Ісуса Христа супровід Святого Духа має бути настільки знайомим відчуттям, що нам слід бути обережними, щоб не сприймати його як належне. Наприклад, хороше почуття, яке ви мали під час виступів та співу на цій конференції, це підтвердження Духа, постійно доступне для відданих членів Церкви. Один член Церкви якось запитав мене, чому йому було так добре під час виступів та музики на причасних зборах, в той час як гість, якого він запросив того ж дня, нічого подібного

не відчував. Це лише одна ілюстрація різниці між людиною, яка має дар Святого Духа і напаштована на Його підказки, і людиною, яка цього не мала, або не має" (in *Conference Report*, Oct. 1996, 79-80; or *Ensign*, Nov. 1996, 60).

■ Старійшина Брюс Р. Макконкі, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, так описав різницю між впливом Святого Духа і даром Святого Духа: "До хрищення всі люди можуть отримувати одкровення від Святого Духа, щоб це дало їм свідчення про істину і божественність Господньої роботи на землі. Після хрищення вони отримують дар Святого Духа, і тоді вони мають право на постійний супровід цього члена Божества, якщо вони виконують заповіді. Свідчення перед хрищенням, якщо провести паралель, схоже на спалах блискавки в темну й грозову ніч. Вона освітлює стежку, якою мандрівники на землі вдалині від свого небесного дому, загубившись серед пустель і боліт світу, повинні йти, якщо хочуть повернутися до Божественної Присутності. Супровід Святого Духа після хрищення подібний до постійного сяяння сонця ополудні, що проливає свої промені на стежку життя і все навколо неї" (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 262).

Святий Дух по-доброму впливає на наше життя багатьма способами.

■ Прояви Духа відбуваються по-різному. Писання допомагають нам краще зрозуміти підказки Святого Духа. Майбутні місіонери повинні вміти розрізнити вплив Святого Духа в житті й мати віру й мужність, щоб діяти за тими підказками. Господь дав таке доручення: "Те, про що Дух свідчить вам, саме те Я б хотів, щоб ви робили в усій святості серця" (УЗ 46:7).

Майбутні місіонери повинні також уміти пояснювати природу й основні обов'язки Святого Духа зацікавленим Церквою.

Уривки з Писань для опрацювання

- Іван 14:26
- Іван 15:26
- Іван 16:13
- Галатам 5:22–23
- 1 Нефій 4:6
- 2 Нефій 31:17–18
- 2 Нефій 32:5, 8
- 2 Нефій 33:1
- Алма 21:16
- Мороній 10:5

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ “Жоден смертний вчитель, яким би не був він обізнаним і досвідченим, не може принести благословень свідчення і переконання іншій людині. Це є обов’язком Святого Духа, або Духа. Люди приходять до розуміння, що євангелія є істинною, силою Святого Духа” (*Навчати—немає покликання величнішого*, [2000], с. 41).

■ Далі наведено кілька важливих принципів щодо впливу Святого Духа, які необхідно зрозуміти.

1. Ми можемо мати духовні враження.

- Див. Римлянам 15:13.
- Див. Алма 32:28.
- Див. Учення і Завіти 9:8–9.
- “Хоча ми часто зображуємо спосіб спілкування Духа як голос, це такий голос, який ми більше відчуваємо, ніж чуємо. І коли ми говоримо про “прислухання” до нашіптувань Святого Духа, ми часто описуємо духовні спонування, кажучи: “Я мав відчуття...” Порада Господа Оліверу Каудері в розділі 9 Учення і Завітів ... навчає цього принципу. Однак цю пораду іноді невірно розуміють. Читання цього уривка спантеличує деяких членів Церкви, вони починають боятися, що ніколи не отримували підказок Святого Духа, бо ніколи не відчували палання у своїх грудях. Зверніть увагу на останні слова Господа в Ученні і Завітах 9:8: “Отже,

“Особисті одкровення ... даються розуму у вигляді думки, а серцю—як почуття”.

ти відчуєш, що це правильно”. Описане в цьому уривку з Писань палання означає відчуття спокою і безтурботності, не обов’язково відчуття тепла. Якщо ви продовжува- тимете шукати і виконувати волю Господа у своєму житті, ви прийдете до пізнання яким чином Святий Дух впливає особисто на вас” (*Стійкі у вірі*, с. 84).

- Під час служіння сімдесятником старійшина Л. Лайонел Кендрік описав, як Дух впливає і на розум, і на серце: “Особисті одкровення даються і для розуму, і для серця. Ці враження даються розуму у вигляді думки, а серцю—як почуття. Старійшина Бойд К. Пекер пояснював: “Цей провід дається у вигляді думок, почуттів, через враження і підказки” (“*Revelation in a Changing World*,” *Ensign*, November 1989, p. 14). Іноді Дух впливатиме і на розум, і на серце одночасно. Як правило, якщо в голові і в серці з’являється однакове враження, ви знаєте, що отримуєте особисте одкровення. Спаситель навчав Гайрума Сміта: “Я вділю тобі від Свого Духа, Який просвітить твій розум, Який сповнить твою душу радістю” (УЗ 11:13)” (“*Personal Revelation*,” *Brigham Young University 1996–97 Speeches* [1997], 256).
- Президент Бойд К. Пекер пояснював, як наш розум приймає послання з божественних джерел: “Святий Дух спілкується з духом більше через розум ніж через фізичні почуття. Цей провід дається у вигляді думки, почуття, через враження і підказки. Не завжди легко описати натхнення. Писання вчать нас, що ми можемо скоріше “відчутти” слова духовного спілкування, ніж почути, і побачити скоріше духовними очима, ніж смертними (див. 1 Нефій 17:45)” (in *Conference Report*, Sept.–Oct. 1989, 16; or *Ensign*, Nov. 1989, 14).

2. Ми можемо отримувати відчуття миру.

- Див. Буття 41:16.
- Див. Учення і Завіти 6:22–23.
- “Святий Дух часто називають Утішителем (див. Іван 14:26; УЗ 39:6). Виявляючи вам волю Господа, Він “промовл[ятиме] мир [вашо]му розуму” (УЗ 6:23). Мир, що Він дає, не може бути підроблений мирськими

факторами чи хибними вченнями. Це той мир, який обіцяв Спаситель, коли запевняв Своїх учнів, що пошле Утішителя: “Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!” (Іван 14:27)” (*Стійкі у вірі*, с. 84).

- Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, описав почуття, що визначаються як палання у грудях: “Що означає “у грудях палає”? Чи повинно це бути відчуттям фізичного тепла, як полум’я від горіння? Якщо це означає саме це, то в мене ніколи не “палало в грудях”. Безумовно, що слово “палати” у цьому вірші означає почуття втіхи і спокою. Це свідчення отримували багато людей. Так працює одкровення” (“Teaching and Learning by the Spirit,” *Ensign*, Mar. 1997, 13).
- Старійшина Роберт К. Делленбах, сімдесятник, учив, як мир може благословити наше життя: “Якщо ми будемо щиро молитися Господу і покладатися на Його божественні підказки, то почуємо цей тихий, спокійний голос (див. Геламан 5:30). Ми відчуємо спокій, знаючи, що Бог відповів на наші молитви. Пам’ятайте про почуття спокою, яке мав Олівер [див. УЗ 6:23]. Ці духовні іскорки можуть перерости у полум’я свідчення (див. Геламан 5:45)” (in Conference Report, Oct. 1990, 28; or *Ensign*, Nov. 1990, 23).

3. Ми можемо чути тихий, спокійний голос.

- Див. 1 Царів 19:9–12.
- Див. Геламан 5:30.

Копіювання заборонено

- Президент Бойд К. Пекер говорив про голос Духа: “Голос Духа—тихий і спокійний голос—голос, який більше *відчувається*, ніж *чується*. Це духовний голос, який приходить в розум як думка, вкладає у ваше серце” (*Ліягона*, липень 2000 р., с. 10).

“Коли ви робите те, що добре, ви *почуваєтеся добре*, і це Святий Дух *говорить до вас*”.

- Старійшина Генрі Б. Айрінг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, зазначав, як дається відповідь, коли надзвичайно важливо знати волю Бога: “Я молився і отримував відповіді. Ті відповіді були найбільш зрозумілими тоді, коли те, чого я бажав, відступало перед поглинаючою потребою пізнати Божу волю. Відповідь люблячого Небесного Батька можна почути в розумі як тихий, спокійний голос, і вона може бути написана на серці” (*Ліягона*, січ. 2001 р., с. 100).
- Президент Езра Тефт Бенсон говорив, для чого нам дар Святого Духа: “Святий Дух допоможе вам вибрати правду. Святий Дух захистить вас від зла. Він нашіптує вам тихим, спокійним голосом робити те, що правильно. Коли ви *робите* те, що добре, ви *почуваєтеся добре*, і це Святий Дух *говорить до вас*. Святий Дух—це прекрасний напарник. Він *завжди* готовий допомогти” (in Conference Report, Apr. 1989, 103; or *Ensign*, May 1989, 82).

4. До нас можуть приходити нові ідеї.

- Див. Учення і Завіти 8:2.
- Пророк Джозеф Сміт учив, як з духом одкровення можуть приходити нові ідеї: “Людина може скористатися першим же натяком духа одкровення. Наприклад, коли ви відчуваєте, як у вас впливається чистий розум, це може дати вам несподівані ідеї, і, помітивши це, ви можете побачити, як вони здійсняться того ж дня або невдовзі. Тобто все те, що було дано вашому розумові Духом Божим, здійсниться. А, отже, впізнавши Дух Бога і зрозумівши Його, ви можете розвиватися в принципі одкровення, доки не станете досконалими в Христі Ісусі” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 151).

5. Ми повинні пам’ятати, що духовні прояви є священними.

- Див. Алма 12:9.
- Президент Бойд К. Пекер застерігав щодо священної суті духовних проявів:

“Сни, видіння і явлення—явища нерідкісні у Церкві, і вони є складовою всього, що Господь відкрив у цьому розподілі.

Можливо, ви станете учасником дивовижного духовного прояву. Я дійшов висновку, що такі прояви є особистими і мають зберігатися при собі. Розмірковують над ними у своєму серці і не говоріть легковажно про них [див. Алма 12:9]” (“*The Great Plan of Happiness and Personal Revelation*” [CES fireside for young adults, Nov. 7, 1993], 7–8).

6. Господь дає одкровення у Свій час.

- Див. Ісаія 55:8–9.
- Див. Моронії 7:2.
- Див. Учення і Завіти 88:68.
- Старійшина Даллін Х. Оукс розповідав, як Господь вибирає час для одкровення: “Ми повинні усвідомити, що Господь звертатиметься до нас через Духа у Свій час і у Свій спосіб. Багато людей не розуміють цього принципу. Вони вважають, що коли вони готові і коли їм це зручно, вони можуть звернутися до Господа і Він негайно відповість, саме у такий спосіб, як вони вимагають. Одкровення так не дається” (*Ensign*, Mar. 1997, 10).
- Старійшина Ніл А. Максвелл, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, наголошував, що необхідно підкорити себе Господньому розкладу під час очікування відповідей на наші молитви й інші праведні бажання: “Якщо Господь хоче, щоб люди були “випробувані в усьому” (див. УЗ 136:31), які ж саме випробування чекають на нас? Він каже нам: Я випробую віру й терпеливість мого народу (див. Мосія 23:21). Оскільки Господь визначає час, коли віра може бути випробувана, давайте навчимося казати не лише “Нехай буде воля Твоя”, але “Нехай буде Твій час” (*Ліягона*, липень 2001 р., с. 73).

Копіювання заборонено

7. Ми не повинні сподіватися на одкровення в усьому.

- Див. Якова 4:3.
- Див. Учення і Завіти 58:26–29.
- Старійшина Даллін Х. Оукс застерігав: “Одкровення від Бога—вчення і вказівки Духа—не постійні. Ми віримо в одкровення, що не переривалося, а не в постійне одкровення. Нам часто дається можливість самотужки розв’язувати проблеми, без диктовки чи конкретних настанов Духа. Це досвід, який ми повинні здобути у земному житті. На щастя, ми ніколи не випадаємо з поля зору Спасителя, тому якщо наші помисли ведуть нас до дій, що виходять за межі дозволеного, і якщо ми прислухаємося до тихого, спокійного голосу, то Господь стримає нас через підказки Його Духа” (*Ensign*, Mar. 1997, 14).
- Старійшина Оукс також попереджав щодо прагнення одкровення на кожне питання в житті: “Дух Господа навряд чи даватиме нам одкровення стосовно банальних речей. Одного разу я чув, як молода жінка на зборах свідчень хвалила духовність її чоловіка, зазначивши, що він з кожним питанням звертався до Господа. Вона розповіла, як він супроводжував її в магазині і як не наважився вибрати одну з двох банок консервованих овочів, доки не робив це питання об’єктом

молитви. Мені здається це недоречним. Я вважаю, що Господь розраховує на наш розум і досвід, які Він дав нам для прийняття саме таких рішень” (“Revelation,” *New Era*, Sept. 1982, 46).

Чутливість до Духа і слухняність Йому є одним з найбільших джерел місіонера.

■ Місіонер розповідає зацікавленому Церквою про істини відновленої євангелії, але найбільш могутнім елементом у процесі навернення людини до відновленої євангелії є Дух. Критично важливо, щоб місіонери були чутливими до Духа і вчилися діяти за враженнями, які отримують. Наше розуміння ролі Духа зростатиме, якщо ми будемо приймати Його підказки.

Уривки з Писань для опрацювання

- 2 Нефій 33:1
- Учення і Завіти 43:15–16
- Учення і Завіти 50:21–22

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про силу Духа в наверненні: “У центрах підготовки місіонерів ми вчимо місіонерів, що вони повинні мати віру в Господа Ісуса Христа. Їх учать, що їм потрібно розвивати по-справжньому теплі і ніжні особисті стосунки з тими, кого зустрічають. Вони мають учитися слухати і щиро ставитися до інтересів і турбот своїх слухачів. Коли місіонери викладають учення, їм потрібно дізнатися, що думають і відчувають їхні співрозмовники, аби виправити нерозуміння, розвіяти сумніви, розсіяти побоювання і підбадьорити. Теплий, щирий дух місіонерів є необхідним для того, щоб допомогти зацікавленим відчути й упізнати Духа Господнього, адже Дух є тією силою, яка веде до навернення” (in Conference Report, Oct. 1988, 34; or *Ensign*, Nov. 1988, 28).

■ Старійшина Джин Р. Кук, сімдесятник, учив, як з’являється Дух, коли ми ділимося свідченням: “Навчаючи, часто складайте свідчення. Це може

виявитися навіть важливішим, ніж те, чого ви навчаєте. Свідчіть в ім’я Господа, що викладене вами—істина. Якщо ви будете робити це, з’явиться Дух Господній” (*Raising Up a Family to the Lord* [1993], 49).

© 1985 Merrett T. Smith. Копіювання заборонено

■ Президент Бойд К. Пекер розповідав про важливий урок, який за своєї під час служіння на місії:

“Коли я служив президентом місії, то отримав незабутній урок. Я також був генеральним авторитетом. Я кілька разів від-

чував натхнення звільнити заради успіху нашої роботи одного із своїх радників. Крім того, що я молився про це, я ще й розумом дійшов, що це було би правильно. Але не зробив цього. Я боявся, що це поранить душу людині, яка давно служить у Церкві.

Дух віддалився від мене. Я не міг почути відповідь, кого маю покликати радником, якщо відкликую того. Це тривало кілька тижнів. Здавалося, що мої молитви не йшли далі стін кімнати, де я промовляв їх. Я спробував кілька альтернативних варіантів упорядкування роботи, але безуспішно.

Нарешті я мав учинити так, як казав Дух. Дар негайно повернувся. О, як прекрасно було мати його знов! Ви знаєте це, адже маєте його—дар Духа Святого. А брат той не образився, а навпаки був дуже радий, і робота одразу ж пішла вгору” (“*That All May Be Edified*” [1982], 341).

■ Президент Меріон Г. Ромні, який служив радником у Першому Президентстві, наголошував, що необхідно діяти за Господньою порадою, коли отримуємо її: “Коли особа дізнається, що радить Господь, і робить це, вона невпинно наближається до Духа. Із самого початку історія справ Божих з Його дітьми на землі свідчить про той факт, що люди, які нехтують Його порадою, зазнають невдачі й пожинають горе” (“*Seek Not to Counsel the Lord*,” *Ensign*, Aug. 1985, 2).

ПОМІРКУЙТЕ

- Як Дух Господа надихав вас?

Найбільш могутнім елементом у процесі навернення людини до відновленої євангелії є Дух.

- Що ви можете робити, щоби зміцнювати вплив Духа на ваше життя? Як особиста гідність пов'язана із впливом Духа на життя людини?
- Як ви можете розвинути більше чутливості до Духа?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Визначте, що ви можете змінити в житті, щоб стати більш чутливими до Духа.
- Виберіть час і місце, де ви можете бути наодинці. Ви можете перебувати в пості. Почніть з молитви і запитайте Небесного Батька, як Він хоче, щоби ви готувалися стати одним з Його місіонерів. Після молитви знайдіть час, щоб обміркувати думки і почуття, що з'явилися у вас. Запишіть ці враження у своєму щоденнику. Це може бути хорошим початком вашого місіонерського щоденника.
- Запишіть враження і думки стосовно уривків з Писань, які ви вивчали, у щоденнику для вивчення Писань.
- Помолившись, прочитайте своє патріарше благословення, звернувши увагу на поради і почуття, що можна застосувати до вашої місії. (Якщо ви ще не отримали патріарше благословення, обміркуйте цю можливість).

- Підготуйте виступ на тему: "Чому кожному місіонерові важливо мати провід Духа". Виступіть з ним перед сім'єю або близьким другом.
- Прочитайте посилання на Писання у лівому стовпчику поданої нижче таблиці. У правому стовпчику опишіть коротко, як Святий Дух може впливати на нас, як про це йдеться у вірші. Ви можете також поєднати ці уривки у "ланцюжок" у своїх Писаннях, поставивши перехресні посилання з першого уривка у списку до другого, з другого до третього і так далі, а потім зробивши посилання з останнього уривка на перший.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- "Святий Дух" (сс. 124–126)
- "Молитва" (сс. 65–70)
- "Одкровення" (сс. 80–85)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

	Як Святий Дух може вплинути на нас
Іван 14:26	
Іван 15:26	
Іван 16:13	
Галатам 5:22–23	
Мосія 5:2	
УЗ 6:14–15	
УЗ 6:22–23	
УЗ 8:2–3	
УЗ 9:8–9	
УЗ 11:12–13	
УЗ 50:17–23	

Копіювання заборонено

НАВЧАННЯ З ДУХОМ

ВСТУП

Місіонери покликані навчати відновленій евангелії із силою і владою від Бога. “Отже, Я, Господь, ставлю вам таке запитання—на що саме вас було висвячено? Щоб проповідувати Мою евангелію Духом” (УЗ 50:13–14; курсив додано). Говорячи про важливість ефективного евангельського навчання, старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив, що “кожен член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів є або буде вчителем” і що “ми—Його слуги, які мають священний обов’язок навчати евангелії Ісуса Христа—найвеличнішому посланню всіх часів. Нам потрібно більше вчителів, гідних цього послання” (*Ліягона*, січень 2001 р., сс. 94, 98).

Пророк Джозеф Сміт учив: “Спасіння не може звершитися без одкровення. Без нього людині даремно священнослужити” (*History of the Church*, 3:389). Президент Бригам Янг також підкреслював необхідність присутності Духа під час навчання евангелії: “Якби до мене прийшли всі найталановитіші, найтактовніші, наймудріші і найгідніші цього світу з Книгою Мормона і проголосили найбільш красномовними на землі словами про її істинність, намагаючись довести цю істинність навчанням і мирською мудрістю, то все це для мене здавалося б димом, який, здіймаючись, розсіюється. Та коли я побачив чоловіка, який не мав дару красномовності і хисту до виступів на публіці, який лише сказав: “Я знаю силу Святого

“Ми—Його слуги, які мають священний обов’язок навчати евангелії Ісуса Христа”.

Духа, що Книга Мормона істинна, що Джозеф Сміт є пророком Господа”, Святий Дух, Який линув від цієї особи, осяяв моє розуміння, і світло, слава і безсмертя були переді мною. Я був оточений ними, сповнений ними, і я сам знав, що свідчення цього чоловіка істинне” (in *Journal of Discourses*, 1:90).

Ви, слуга Господа, повинні навчитися священнослужити, що означає навчати з Духом. Для цього треба вчитися і застосовувати викладацькі навички й принципи, що дозволять вам і вашим співрозмовникам відчутти вплив Духа. Господь знає, чого саме кожній людині треба навчитися. Коли ви навчаєте правильних доктрин і принципів зрозуміло і з Духом, ваші слова сильно зворушують серця. Натхненне викладання торкнеться струн в душах, що поведе до навернення через прийняття перших принципів і обрядів відновленої евангелії.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Для навчання з Духом необхідні особиста підготовка і гідність.
- Місіонери можуть запрошувати Святого Духа, коли вчать.
- Місіонери повинні застосовувати такі методи навчання, що наставляють.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Щоб навчати з Духом необхідні особиста підготовка і гідність.

■ Господь благословить підготовлених і гідних місіонерів Своїм Духом. Президент Джозеф Ф. Сміт навчав: “Кожний місіонер має щодня знаходити час для вивчення і молитовного розмірковування над принципами євангелії й теологією

Церкви. Він має читати, замислюватися й молитися. Він має зберігати в пам’яті думки, варті того, щоб їх виголосити, почути й запам’ятати. Тоді дух натхнення донесе до його слухачів саме ті істини, яких вони потребують, і слова його звучатимуть владно” (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 363).

Уривки з Писань для опрацювання

- Алма 5:46
- Алма 8:10
- Алма 17:2–3
- Учення і Завіти 11:21–22
- Учення і Завіти 84:85

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ “Одна мета Духа—[явити]... істинність усього” (Мороній 10:4–5). Тільки завдяки впливові Духа навчання євангелії може бути повчальним і надихаючим.

Ваш привілей як учителя євангелії—бути інструментом, за допомогою якого Святий Дух може навчати, свідчити, утішати і надихати.

Якщо ви готуватиметесь духовно, Святий Дух допомагатиме вам знати, що робити і казати у вашому навчанні. Ви можете підготуватися часто молячись, вивчаючи Писання, живучи за євангелією і будучи смиренним” (*Стійкі у вірі: довідник з євангелії* [2004], сс. 74–75).

■ Старійшина Девід Б. Хейт, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Наші

місіонери навчають і свідчать з Духом. Але вони повинні бути налаштовані на Господа. Сподіватися на Дух недостатньо. Молитися недостатньо. Місіонери повинні робити те, чого вимагає Господь: жити за заповідями, бути чистими, мати здорові вчинки і думки. “Господь сказав, що Він не живе в несвятих храмах”. (Алма 34:36)” (in Conference Report, Oct. 1977, 86; or *Ensign*, Nov. 1977, 57).

■ Президент Джеймс Е. Фауст, радник у Першому Президентстві, порівнював гідність отримати Духа з отриманням сигналу на стільниковий телефон:

“Просунуті технології дозволяють у наш час часто користуватися стільниковими телефонами. Однак іноді ми натрапляємо на мертві зони, куди не доходить сигнал мобільного зв’язку. Це може статися, коли користувач стільникового телефону знаходиться в тунелі, в каньйоні або там, де є інші перешкоди.

Те саме відбувається і з божественним зв’язком. Тихий лагідний голос, хоч він тихий і лагідний, є дуже могутнім. Він “нашіптує і пронизує все” [УЗ 85:6]. Можливо, щось у нашому житті не дає нам почути послання, тому що ми “поза почуттям” [див. 1 Нефій 17:45]. Ми часто поміщаємо себе в духовно мертві зони—місця і ситуації, які блокують божественні послання. Серед цих мертвих зон—гнів, порнографія, порушення встановлених правил, егоїзм та інше, що ображає Духа” (*Ліягона*, травень 2004 р., с. 67).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс розповідав, що ми можемо зробити, щоб запросити Духа:

“Найкращий спосіб залучити дух одкровення—слухати і вивчати слова, виголошені під впливом Святого Духа. Іншими словами, ми отримуємо Духа, коли читаємо Писання або читаємо чи слухаємо виступи натхненних керівників.

Якщо ми присвячуємо себе Господній роботі, то повинні взятися за нелегке завдання, яке ми називаємо підготовкою” (“Teaching and Learning by the Spirit,” *Ensign*, Mar. 1997, 9).

■ Старійшина Генрі Б. Айрінг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про молитву як про чудовий спосіб опинитися в присутності Святого Духа: “Так само як роздуми над Писаннями, Святого Духа запрошують щоденні молитовні прохання. Він буде приходити рідко, якщо ми не умовлятимемо Його, і навряд чи затримається надовго. “І Дух буде дано вам

молитвою віри; і якщо ви не отримаєте Духа, ви не будете навчати” (УЗ 42:14). Сердечні, постійні благання про супутництво Святого Духа з чистим наміром живити дітей нашого Батька безсумнівно принесуть благословення нам і тим, кого ми любимо і кому служимо” (Ліягона, січень 1998 р., с. 86).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс відповів на запитання, що робити, коли ми не відчуваємо, що Дух вкладає у наші уста: “Слід ретельно готуватися до таких моментів, коли ми не знаємо, що конкретно маємо сказати. Зі свого досвіду можу сказати, що нам доводиться самостійно формулювати евангельські істини, які ми вивчали, і свідчення, які отримали. Господь не скеровує нас у кожній дії чи кожному слові, тож ми повинні завжди бути готовими діяти на власний розсуд. Це дає нам можливість, з одного боку, зміцнюватися у вірі й духовності, а з іншого, збагачувати земний досвід” (“Teaching by the Spirit” [address delivered at the Provo Missionary Training Center, June 21, 1988], 7).

Місіонери можуть запрошувати Святого Духа, коли вчать.

■ Старійшина Джин Р. Кук, сімдесятник, проголошував: “Ви, вчителі, повинні робити все можливе, щоб підготувати серця людей, аби Дух міг навчати” (in Conference Report, Oct. 1988, 48; or Ensign, Nov. 1988, 38). Місіонери повинні навчитися різними способами запрошувати Духа на свої уроки, включаючи використання Писань і складання свідчень.

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав: “Коли Дух торкається серця, то воно змінюється. Коли люди ... відчувають, що Дух працює з ними, або коли вони бачать докази любові і милості Господа у своєму житті, вони наставляються і зміцнюються

духовно і їхня віра в Нього зростає” (Ліягона, січень 2001 р., с. 89).

Уривки з Писань для опрацювання

- Алма 5:45–46
- Учення і Завіти 84:62
- Учення і Завіти 100:7–8

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі вчив, як навчати з Духом: “Ми повинні зміцнити себе і своїх людей, щоб допомогти нашим вчителям говорити з глибини їхнього серця, а не з книг, передавати їхню любов до Господа та цієї чудової роботи, і тоді, якимось чином, навчання запалить вогонь в серцях тих, кого вони навчають” (Teachings of Gordon B. Hinckley [1997], 619–620).

■ Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав: “Місіонерів навчають, щоб закласти в їхній розум і серце основи вчення з відповідними уривками з Писань і важливими випадками з власного життя. Все це стає базовим матеріалом, до якого вони можуть звертатися, якщо відчувають через Духа, що цього потребує сім'я, зацікавлена Церквою, або окрема особа” (“Навчати від серця”, Ліягона, червень 2004 р., с. 8).

■ Старійшина Генрі Б. Айрінг наголошував на ролі Святого Духа у навчанні й підготовці зацікавлених Церквою до прийняття певних істин: “Святий Дух буде вчити кожного з нас по-своєму. Але я обіцяю вам, що коли [зацікавлені і місіонери] будуть розмірковувати і молитися про послання Книги Мормона, Святий Дух буде свідчити про Спасителя, вони пам'ятатимуть Його, і Святий Дух може з часом стати їхнім супутником. Це допоможе їм пригадати істину. Це відкриє

серця людей [місіонерам]” (The Book of Mormon [address at seminar for new mission presidents, June 25, 2003], 6).

■ Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, назвав кілька умов, дотримання яких дозволить навчати Духом: “Наше викладання буде ефективним, якщо ми підійдемо до нього зі смиренням, через молитву і навчання. У такому

“Коли Дух торкається серця, то воно змінюється”.

випадку нас супроводжуватиме Дух, якщо ми будемо нести слово наполегливо і в гармонії з тим, чого Господь навчав нас” (*Ліягона*, липень 1999 р., с. 8).

■ Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, розповідав про урок, який засвоїв президентом місії. Він писав, що його місія не розвивалася так, як мала б. Він не знав, що саме треба змінювати. Під час зборів свідчень на конференції зони він почув свідчення переляканого нового старійшини. Президент Пекер пригадував:

“Свідчення, які ми слухали від інших місіонерів, звучали приблизно так: “Я вдячний за те, що служу на місії. Я багато чому навчився. У мене хороший напарник. Я багато чому навчився від нього. Я вдячний за батьків. Минулого тижня у нас стався цікавий випадок. Ми ходили по квартирах і...” Потім старійшина переказував, що сталося. А в кінці він казав приблизно таке: “Я вдячний за те, що служу на місії. Я маю свідчення про євангелію”. І в кінці він казав: “У ім’я Ісуса Христа. Амінь”.

Той молодий старійшина відрізнявся від усіх. Намагаючись зайняти якомога менше часу, він просто сказав, швидко і з відчутним страхом промовляючи слова: “Я знаю, що Бог живий. Я знаю, що Ісус є Христос. Я знаю, що у нас є пророк, який керує цією Церквою. В ім’я Ісуса Христа. Амінь”.

Оце і було свідчення. Це була не просто розповідь про випадок із життя чи висловлення вдячності. Це було проголошення, свідчення!

Більшість старійшин сказали: “Я маю свідчення”, але вони не проголосили його. Цей молодий старійшина усього кількома словами доніс своє свідчення—пряме, значуще і, як виявилось, могутнє.

Я потім зрозумів, що було не так у моїй місії. Ми розповідали історії, виражали вдячність, визнавали, що маємо свідчення, але не складали їх” (*Teach Ye Diligently* [1975], 275).

■ “Ваше свідчення буде мати найбільший ефект, якщо ви його висловіте у вигляді короткого, щирого переконання про Спасителя, Його вчення і відновлення. Моліться щодо провідництва і Дух допоможе вам дізнатися, як висловити почуття свого серця” (*Стійкі у вірі*, с. 122).

“Особисте свідчення—це фактор, який повертає життя людей на сто вісімдесят градусів, коли вони приходять у цю Церкву”.

■ Президент Гордон Б. Хінклі вказував на важливість свідчення в процесі навернення: “Особисте свідчення—це фактор, який повертає життя людей на сто вісімдесят градусів, коли вони приходять у цю Церкву” (*Ліягона*, липень 1998 р., с. 74).

■ Президент Хінклі так описував силу місіонерського свідчення: “[Свідчення] це те, що неможливо спростувати. Опоненти можуть цитувати вірші з Писань і нескінченно заперечувати вчення. Вони можуть бути розумними і переконливими. Але коли хтось говорить: “Я знаю”,—неможливо знайти інший аргумент. Люди можуть не сприй-

мати те, що говориться, але хто може спростувати або заперечити тихий внутрішній голос душі, яка говорить з особистим переконанням?” (*Ліягона*, липень 1998 р., с. 75).

Місіонери повинні застосовувати такі методи навчання, що наставляють.

■ Навчання з Духом вимагає, щоб ми володіли важливими методами навчання, аби Дух міг супроводжувати наші зусилля. Навчати з

Духом не означає, що ми маємо викладати нудно і в’яло. Зовсім навпаки! Ми повинні вчити так, щоб це наставляло. Наставляти означає про-світлювати, навчати або духовно вдосконалювати. Ми робимо це, коли пояснюємо зрозуміло і просто, ставимо хороші запитання, дивимося на реакцію співрозмовників і з захопленням ділимося своїм посланням.

Місіонери повинні допомагати зацікавленим Церквою усвідомити роль Духа в процесі навернення. Обговорення із зацікавленими їхніх думок щодо відновленої євангелії може допомогти їм упізнати Духа (див. додаткові уривки з Писань і висловлювання на принцип “Святий Дух по-доброму впливає на наше життя багатьма способами” у розділі 3 на сс. 23–27 цього путівника студента).

Уривки з Писань для опрацювання

- Римлянам 14:19
- 2 Нефій 33:1
- Учення і Завіти 50:13–14, 17–23

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Різноманітні методи навчання, використані Спасителем, сприяють зміцненню самого вчителя. Далі наведено кілька способів того, як місіонери можуть наслідувати методи Спасителя під час навчання:

- **Моліться.** Спаситель молився про тих, хто слухав Його слова (див. 3 Нефій 19:27–29). Коли ви молитесь про тих, кого навчаєте, то виявляєте віру в те, що Бог пом'якшить їхні серця. Молячись, кажіть про свою любов до Бога і тих, кого ви навчаєте.
- **Використовуйте Писання.** Ісус Христос навчав з Писань (див. Лука 24:27). Використання Писань запрошує Святого Духа на ваші уроки.
- **Свідчіть.** Ісус свідчив про Небесного Батька і Свою божественну роль (див. Іван 10:17–18, 27–30). Свідчення—це просте, пряме проголошення вірування, це почуття або переконаність. Коли ви будете ділитися свідченням про євангельські принципи, які викладаєте, Святий Дух буде свідчити про їхню істинність.
- **Використовуйте музику.** Ісус і Його апостоли співали гімни (див. Матвій 26:30). Завдяки музиці ви разом з тими, кого навчаєте, можете запросити вплив Святого Духа і висловити почуття, які важко висловити в інший спосіб.
- **Діліться історіями і прикладами.** Ісус учив євангелії на історіях, як, наприклад, про доброго самарянина (див. Лука 10:25–37) та блудного сина (див. Лука 15:11–32). Наводьте реальні історії, щоб показати, як принципи відновленої євангелії застосовуються в буденному житті.
- **Використовуйте предмети й ілюстрації.** Ісус учив євангельських принципів за допомогою звичайних предметів і порівнянь, наприклад, гірчичне зерно (див. Матвій 17:20) і покликання Його апостолів “ловцями людей” (див. Матвій 4:18–22). Ілюстрації також можуть

зробити більш зрозумілими для людей історії з Писань і євангельські принципи.

- **Ставте запитання і вислухуйте.** Ісус ставив запитання, наприклад: “А ви за кого Мене маєте?” (Матвій 16:15) та: “Що в Законі написано, як ти читаєш?” (Лука 10:26), і слухав відповіді на них. Глибокі запитання заохочують до обговорення і спонукають зацікавлених ділитися особистим досвідом. Коли ви слухаєте, то виявляєте любов до зацікавлених Церквою, і Дух зможе направляти вашу бесіду.
- **Живіть за заповідями.** Ісус учив, що якщо ми бажано пізнати істину про якусь заповідь чи принцип, то повинні жити за ними (див. Іван 7:17). Він учив Своїх учнів місіонерській роботі, відправляючи їх на місію (див. Лука 9:1–6). Місіонери можуть допомогти зацікавленим Церквою навчитися молитися, запрошуючи їх молитися під час уроків. Зацікавлені можуть знати істину про Слово мудрості, коли почнуть жити за ним. Вони відчують дух Книги Мормона, коли будуть читати її і молитися про неї.
- **Роз'яснюйте.** “Роз'яснювати означає робити щось чітким і зрозумілим. Роз'яснювати євангелію означає розкривати значення доктрин й уривків з Писань просто і зрозуміло, покладаючись на Дух, щоб Він вів вас у ваших висловлюваннях” (*Проповідуйте Мою євангелію* [2004], с. 195). Спаситель роз'яснював Свої вчення з Писань, коли навчав народ із Книги Мормона (див. 3 Нефій 26:1–5).
- **Користуйтеся подіями.** Ісус часто використовував певні події, наприклад, святкування Пасхи, щоб навчати євангельських принципів. Наприклад, годуучи великий натовп або під час святкування Пасхи Ісус навчав, що є Хлібом Життя (див. Іван 6:1–14, 22–65). Ви можете користуватися подіями у житті ваших зацікавлених, щоб навчати їх євангельських принципів, наприклад, скористатися народженням дитини, щоб навчити про потребу в народженні згори.

“Розглядаючи застосування особливого методу навчання, поставте собі такі запитання: Чи запросить цей метод вплив Святого Духа? Чи відповідає він святості принципів, яких я навчаю? Чи повчатиме і зміцнюватиме він тих, кого я навчаю?”

Пам'ятайте, що як учитель євангелії ви представляєте Господа. Упевніться, що все, що ви робите

і кажете, є благоговійним і погоджується з Його волею” (*Стійкі у вірі*, с. 75).

■ Президент Бойд К. Пекер описав один важливий метод навчання, який повинні засвоїти місіонери: “Очі уважного вчителя постійно слідкують за всім класом, примічаючи кожний рух, запам’ятовуючи кожний вияв почуттів, швидко реагуючи на байдужість або розгубленість. Учитель вмить розбере, де виникло замішання, або одразу відчує, відбувається навчання чи ні” (*Teach Ye Diligently*, 138–139).

■ Старійшина Джеффри Р. Холланд з Кворуму Дванадцятьох Апостолів казав про те, як важливо вислуховувати людей, яких ми навчаємо: “Можливо, навіть більш важливим за розмову є слухання. Ці люди—це не безжиттєві об’єкти, цінність яких зводиться лише до статистичних даних стосовно кількості хрищень. Вони—діти Бога, наші брати і сестри, і їм потрібне те, що ми маємо. Будьте щирими. Будьте уважними. Запитайте цих друзів, що *для них* має найбільше значення. Поцікавтеся, що *вони* плакають і в чому *вони* бачать справжні цінності? А тоді слухайте. Якщо дозволяє ситуація, ви можете запитати, що їх лякає, чого вони прагнуть або чого, на їхній погляд, їм зараз не вистачає в житті. Я обіцяю вам: *що-небудь* з того, що вони скажуть, завжди висвітлить євангельську істину, про яку ви зможете свідчити і більше навчати. Якщо ми вислухаємо з любов’ю, нам не треба буде вигадувати, що сказати. Ми відчуємо це завдяки Духу й друзям” (*Ліягона*, липень 2001 р., с. 16).

ПОМІРКУЙТЕ

- Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Гарольда Б. Лі і подумайте про методи навчання, які найкраще допоможуть навчати просто: “Ви маєте навчати ясно не для того, щоб вони просто собі зрозуміли, але ви повинні вчити доктринам Церкви так зрозуміло, щоб ніхто не зрозумів неправильно” (*The Teachings of Harold B. Lee* [1996], 459).
- Що може зробити місіонер, коли говорить його напарник, щоб допомогти зацікавленому Церквою відчувти Дух і краще зрозуміти послання?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Поспілкуйтеся з одним чи кількома найкращими вчителями євангелії, яких ви знаєте.

Попросіть їх розповісти, що допомогло їм навчитися викладати з Духом. Попросіть їх поділитися ідеями щодо викладання і запрошення Духа на урок. Під час спілкування робіть нотатки.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “Навчання євангелії” (сс. 73–75)
- “Свідчення” (сс. 120–122)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

МИ ВЧИМОСЯ ВИКЛАДАТИ “ЧЕРЕЗ НАВЧАННЯ І ТАКОЖ ЧЕРЕЗ ВІРУ”, ЧАСТИНА 1

ВСТУП

Господь заповідав: “Прагніть знання, саме через навчання і також через віру” (УЗ 88:118). Ваша віра в Ісуса Христа готує вас до того, щоб навчатися з Писань і від помазаних Господом пророків і апостолів. Якщо ви будете виявляти свою віру, молячись про розуміння під час особистого навчання, то вона зміцниться. Зміцнюючи віру, ви зможете закласти більш надійний доктринальний фундамент, щоб викладати відновлену євангелію і запрошувати інших прийти до Христа. Особисте навчання і навчання з напарником є ключовими елементами місіонерської роботи.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Молитва і розмірковування над Писаннями підготують нас до впливу Святого Духа.
- Ми повинні прагнути отримати слово.
- Ми отримуємо слово, коли вчимося відновленій євангелії і готуємося викладати її.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Молитва і розмірковування над Писаннями підготують нас до впливу Святого Духа.

■ Виконання Господніх заповідей є важливою духовною передумовою впливу Святого Духа на ваше життя. На місії дотримання правил місії

є необхідним для розвинення духовності. Вкупі із слухняністю молитва і розмірковування над Писаннями допоможуть вам підготуватися, щоб отримувати натхнення від Господа через Святого Духа.

Уривки з Писань для опрацювання

- 1 Нефій 11:1
- 2 Нефій 4:15–16
- Алма 5:46
- Учення і Завіти 11:21–22
- Учення і Завіти 19:38
- Учення і Завіти 63:64
- Учення і Завіти 138:1–2, 6, 11

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ За служіння сімдесяти-ником старійшина Л. Лайонел Кендрік говорив про молитву як засіб спілкування Бога із Своїми дітьми: “Коли ми звертаємося до Небесного Батька, то робимо це через молитву. Коли Він промовляє до нас, то ро-

бити це через особисте одкровення. Це двостороннє божественне спілкування є надзвичайно важливим для нашого успіху, для усвідомлення власного благополуччя, для відчуття безпеки і для нашого духовного спасіння. Ми мусимо розуміти процес отримання особистого одкровення. Ми завжди молимося нашому Батькові Небесному і тільки Йому. Наші молитви підносяться в ім'я Сина і передаються силою Святого Духа. Ми не молимося Спасителю чи будь-кому ще. Чинити так було б неповагою до Небесного Батька і свідченням нашого нерозуміння стосунків між членами Божества. Спаситель і Святий Дух відіграють важливу роль у процесі особистого одкровення” (“Personal Revelation,” *Brigham Young University 1996–97 Speeches* [1997], 251).

■ Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, так казав про молитву: “Навчіться молитися й отримувати відповіді на свої молитви. Коли ви молитесь про щось, то повинні терпеливо чекати довгий-довгий час, доки не отримаєте відповідь. На деякі молитви заради вашої безпеки відповідь буде негайною, а деякі підказки будуть дані навіть тоді, коли ви взагалі не молилися” (in Conference Report, Apr. 1976, 47; or *Ensign*, May 1976, 31).

■ За служіння радником у Генеральному президентстві Початкового товариства сестра Енн Дж. Віртлін учила, що розмірковування поглиблює розуміння: “Спаситель дав нам зразок вивчення Писань. Ми чуємо слово, обдумуємо його значення, просимо нашого Небесного Батька допомогти нам зрозуміти, а тоді наш розум і серце будуть готові отримати обіцяні благословення. Дух свідчить нашим серцям, коли ми молитовно прагнемо пізнати те, що від нашого Небесного Батька” (*Ліягона*, липень 1998 р., с. 10).

“Вам необхідно дослідити вчення царства і засвоїти євангелію і навчанням, і вірою”.

Ми повинні прагнути отримати слово.

■ Місіонер повинен вивчати і досліджувати відновлену євангелію, як вона викладена в Писаннях і словах сучасних пророків і апостолів. Засвоєння євангельських істин розширює розуміння вічного плану Небесного Батька і нашу здатність чітко навчати цьому людей.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 11:21
- Учення і Завіти 42:14
- Учення і Завіти 84:85
- Учення і Завіти 100:5–8

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Езра Тефт Бенсон учив, що необхідно зробити, щоб ми навчали із силою: “Перед тим як ви зможете зміцнювати своїх учнів [або зацікавлених], вам необхідно дослідити вчення царства і засвоїти євангелію і навчанням, і вірою. Вивчати вірою означає шукати розуміння і Духа Господнього через молитву віри. Тоді у вас буде сила переконувати ваших учнів” (*The Gospel Teacher and His Message* [address to religious educators, Sept. 17, 1976], 3–4).

© 2015 Robert Casey. Do not copy

■ “Місіонери не повинні запам’ятовувати одне послання напам’ять і викладати його постійно так, ніби прокручують плівку магнітофону,— каже старійшина [Річард Г.] Скотт.— Вони

повинні наповнити свій розум і серце основами вчення, необхідними уривками з Писань і співвіднести все це зі своїм власним досвідом, до якого вони можуть звертатися. Зараз ми маємо місіонерів, які набагато краще підготовлені, щоб знайомити людей з величним посланням Відновлення” (“Станьте одним з найвеличніших”, *Ліягона*, березень 2004 р., с. 17).

Ми отримуємо слово, коли вчимося відновленій євангелії і готуємося викладати її.

■ Не існує нічого, чим можна було б замінити вивчення Писань і слів пророків і апостолів. Є прекрасні обіцяння, дані тим, хто занурюється у вивчення євангелії, особливо з Писань. Президент Гордон Б. Хінклі говорив про такі благословення: “Я сподіваюся, що для вас [читання Писань] стане чимсь набагато приємнішим, ніж обов’язком, що це навпаки стане закоханістю у слово Бога. Я обіцяю вам, що якщо ви будете читати, розум ваш буде просвітлено, а дух—піднесено. Спочатку це може здаватися нудною справою, але це перетвориться на дивовижне спілкування з думками і словами про божественне” (“The Light within You,” *Ensign*, May 1995, 99).

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 88:118; див. також УЗ 109:7

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Езра Тефт Бенсон пояснював, що станеться, якщо ми зробимо Писання невід’ємною складовою нашого вивчення:

“Успіх у праведності, сила уникати обману і протистояти спокусі, скерування у щоденному житті, зцілення душі—все це лише кілька з обіцянь, даних Господом тим, хто прийде до пізнання Його слова. Чи обіцяє Господь і не виконує? Певно, якщо Він каже нам, що це буде дано нам, якщо ми покладаємося на Його слово, тоді ці благословення будуть нашими. А якщо не зробимо цього, благословення можуть бути втрачені.

Якими б старанними ми не були в іншому, деякі благословення можна знайти тільки в Писаннях, тільки в спілкуванні зі словом Господа і суворому дотриманні його на нашому огорнутому темрявою шляху до дерева життя.

Я закликаю вас поновити зобов’язання знову вивчати Писання. Занурюйтеся в них щодня, щоб сила Духа відвідувала вас у ваших покликаннях” (“The Power of the Word,” *Ensign*, May 1986, 82).

■ Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, розповідав, яку користь йому принесло вивчення Писань на місії:

“Незабутній спогад, пов’язаний з місіонерським

служінням,—це те, як ми щоденно вивчали Писання. Дисциплінованість, з якою ми слідували планові вивчення євангелії, була чудовим, корисним досвідом. Пізнання вчень, що містились у Писаннях, якимось по-особливому розкривалося при особистому вивченні.

Також ми щоденно проводили разом годину-другу, навчаючись як напарники. Маючи дві пари очей у вивченні вчень царства, ми, здається, примножували наше розуміння. Ми читали разом, а тоді ділилися нашими думками.

Ми загострювали свій розум через щоденну практику індивідуального та спільного вивчення. Ця практика зближувала нас як напарників і поглиблювала наше розуміння вчень царства” (*Ліягона*, січень 2002 р., с. 88).

■ Президент Говард В. Хантер закликав до регулярного, щоденного вивчення Писань: “Ми не повинні читати безсистемно, але маємо скласти план систематичного вивчення. Є люди, які читають за розкладом певну кількість сторінок чи розділів щодня або щотижня. Це може бути цілком прийнятним, а також прекрасним, якщо людина читає у своє задоволення, але це не сприяє змістовному вивченню. Краще відвести для вивчення Писань певний час щодня, ніж призначити для читання певну кількість розділів. Іноді ми бачимо, що вивчення одного вірша займає весь час” (in *Conference Report*, Oct. 1979, 92; or *Ensign*, Nov. 1979, 64).

■ Пророк Джозеф Сміт учив, що вивчення відновленої євангелії не легковажна справа: “Те, що стосується Бога, має надзвичайне значення. І пізнати це можна тільки з часом, досвідом і ретельним, вдумливим та благоговійним розмірковуванням”

(*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 137).

■ Президент Гордон Б. Хінклі пропонував нам вивчати євангелію так, як це робить він: з Писань, а не довгих коментарів.

“Я не надто себе обтяжую читанням довгих трудів з коментарями, написаних з метою пояснювати Писання. Натомість я люблю спілкуватися з першоджерелом, насолоджуватися чистою водою з джерела істини—слова Бога, як Він дав його і як воно було записано в книгах, які ми приймаємо за Писання. Завдяки читанню Писань ми можемо отримати запевнення від Духа, що прочитане нами дано від Бога для просвітлення, благословення і радості Його дітей.

Я закликаю наших людей повсюди більше читати Писання” (“Feasting upon the Scriptures,” *Ensign*, Dec. 1985, 45).

■ Методи і стратегії вивчення Писань.

Далі наведено методи і стратегії, які допоможуть нам зробити вивчення Писань більш ефективним.

Шукайте принципи. Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав: “Коли ви прагнете здобути духовні знання, шукайте принципи. Обережно відділяйте їх від деталей, покликаних пояснити їх. Принципи—це концентрована істина, призначена для застосування за багатьох різних обставин” (in Conference Report, Oct. 1993, 117; or *Ensign*, Nov. 1993, 86). Багато принципів у Писаннях сформульовані стисло, як, наприклад, учення Спасителя про покаяння (див. УЗ 58:42–43) та слова Мормона щодо Сатани (див. Алма 30:60).

Робіть позначки в Писаннях. Позначки в Писаннях допоможуть вам згадати розташування певних уривків з Писань, упорядкувати уривки у пов’язані групи, відстежувати певні теми тощо.

Позначки можна робити підкреслюванням, рамкою, штрихуванням, взяттям у коло, нумерацією та наведенням перехресних посилань. Використовуйте такий метод позначення Писань, який найкраще допоможе вам розуміти їх.

Користуйтеся допоміжними засобами вивчення Писань. Видання Писань святих останніх днів має допоміжні засоби для вивчення, зокрема Путівник по Писаннях, перехресні посилання, підказки до слів і фраз, витяги з Перекладу Біблії Джозефа Сміта (ПДС), карти і фотографії до Біблії та історії Церкви, а також заголовки до розділів і короткий зміст віршів. (Путівник по Писаннях—це добірка допоміжних засобів вивчення для всіх мов, крім англійської. Його також можна знайти в Інтернеті на сайті scriptures.lds.org).

Ставте запитання до тексту. Ставте такі запитання: Хто це говорить? До кого звертається ця особа? Яка головна ідея цього вірша чи цього розділу? Де і коли відбулися події, описані в цьому уривку? Які слова і фрази в цих віршах є ключовими? Чого навчають ці вірші про Христа або план спасіння? Як цей уривок стосується мене зараз?

Звертайте увагу на запитання, поставлені в Писаннях. Запитання часто спонукають нас зупинитися і поміркувати над важливими євангельськими істинами і тим, наскільки особисто ми живемо за ними. Наприклад, як би ви особисто відповіли на запитання, що Спаситель поставив Своїм учням: “А ви за кого Мене маєте?” (Матвій 16:15) або “Чого ви такі похлопиви? Чому віри не маєте?” (Марк 4:40)

Шукайте пояснення незнайомих слів чи фраз.

Іноді в Писаннях дається визначення якомусь слову чи фразі. Наприклад, Нефій учив, що деякі люди “топчуть ногами своїми ... Самого Бога Ізраїля”, а потім він пояснив, що ця фраза означає, що

“вони зневажають Його і не дослухаються до голосу Його порад” (1 Нефій 19:7).

Помічайте символи і дізнавайтеся про їхнє значення. У Писаннях часто використовуються символи та образи. Символізм проявляється в кольорах, тваринах, назвах і іменах, одязі тощо. Багато символів ведуть нас до Христа (див. Мойсей 6:63). Наприклад, скористайтеся Путівником по Писаннях, щоб дізнатися про

“Коли ви прагнете здобути духовні знання, шукайте принципи”.

значення слова *Віфлеєм*, рідного міста Ісуса. Як значення назви цього міста свідчить про Христа? (див. Іван 6:35).

Підставляйте своє ім'я. Підставляйте своє ім'я у вірш, щоб зробити вчення з Писань більш особистими. Наприклад: “Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя [ваше ім'я]” (Мойсей 1:39).

Звертайте увагу на переліки в Писаннях. У Писаннях є багато переліків, що ілюструють і навчають волі Господа чи вченню. Наприклад, в Ученні і Завітах 20:37 перелічені вимоги для хрищення. Цар Веніамин називав те, що ми повинні зробити, щоб відкинути тілесну людину (див. Мосія 3:19).

Запам'ятовуйте ключові уривки з Писань. Здатність запам'ятати посилання на важливий уривок і його зміст є великим благом для місіонерів. Далі подано кілька способів, які можуть згодитися вам у вивченні уривків напам'ять:

- Напишіть або надрукуйте кілька уривків на невеликій картці або аркуші і носіть із собою. Читайте її по кілька разів на день.
- Розділіть уривок з Писань на фрази. Читайте по кілька разів першу фразу, доки не зможете повторити її напам'ять. Додайте другу фразу і повторюйте, доки не зможете процитувати обидві. Додайте третю фразу і т. д.
- Записуйте уривок багато разів щодня.
- Запишіть кілька разів цей уривок на плівку і програвайте запис по дорозі до школи, на роботу чи кудись іще.
- Візьміть уривок і напишіть перші літери кожного слова з уривка на аркуші. Потім спробуйте написати уривок по пам'яті.
- Попросіть рідних, сусідів по кімнаті або друзів допомогти вам вивчити уривок. Нехай вони слухають, як ви цитуєте його, читають вам уривок і залишають пробіли, які ви повинні заповнити, або читають в різному порядку фрази, унікальні для цього уривка, і просять вас сказати, що це за уривок, і процитувати його.

Розмірковуюйте над конкретними уривками і молитесь про них.

Розмірковування і молитва є невід'ємними складовими вивчення Писань. Ви можете вирішити чи навіть бути натхненні знайти

значення конкретного вірша чи уривка з Писань. Знайдіть хвилинку і подумайте про уривок, помоліться про розуміння його, а тоді будьте готові отримати ідею, що може прийти через натхнення. Знайдіть інші уривки та вчення сучасних пророків і апостолів, щоб переконатися, що ваше розуміння відповідає вченню Церкви. Коли з'явиться натхнення, запишіть його у щоденник для вивчення.

■ Складання плану уроку покращує засвоєння і викладання.

Письмовий план уроку допомагає нам упорядкувати свої думки. Це засіб чіткої та стислої організації інформації. План уроку починається з однієї думки або теми і підкріплюється інформацією, пов'язаною з головною ідеєю.

Завдяки організованому плану уроку можна легше пригадати і передати зацікавленому інформацію. Він також допомагає нам визначити принципи, які ми могли упустити під час підготовки. План уроку може бути всього-на-всього написаною темою і переліком кількох пов'язаних пунктів під нею. Або ж це може бути більш складною добіркою пов'язаної інформації, розділеною на кілька підкатегорій.

Існує багато способів складання плану уроку. Випробуйте кілька з них, щоб дізнатися, який метод є найкращим для вас. Під час підготовки ви можете скласти загальні запитання або категорії інформації, на які будете відповідно відповідати або звертати увагу, коли вивчаєте якусь доктрину, або можете змінювати їх щоразу, щоб відповідати конкретній ситуації. Ви можете побачити, що вам підходить візуальне упорядкування матеріалу з використанням простих ілюстрацій, або вам може більше подобатися проста таблиця чи перелік. Дізнайтеся про принципи підготовки плану уроку і виберіть методи, що найкраще відповідатимуть потребам людей, яких ви будете навчати.

Користуйтеся планом уроку як підказкою, але говоріть від серця.

Користуйтеся планом уроку як підказкою, але під час власне навчання говоріть від серця, як скеровано буде Духом. Старійшина Шарль Дідье, з Президентства сімдесятників, стверджував: “Те, про що ми просимо

їх,—готувати план під час особистого навчання і навчання з напарником, який буде відповідати

потребам особи, яку вони навчатимуть того дня” (“Станьте одним з найвеличніших”, *Ліягона*, березень 2004 р., с. 16). Він також пояснював: “Усі зацікавлені Церквою—різні люди. Отже, місіонери готують схематичний план того, як вони будуть навчати зацікавленого згідно з його потребами. Схема [план уроку] допомагає місіонерам скласти уявлення про те, як вони будуть навчати. Коли існує чітке уявлення щодо майбутнього уроку, тоді слова легко прийдуть самі, якщо місіонери навчатимуть через Духа” (“Навчати від серця”, *Ліягона*, червень 2004 р., с. 10).

Далі наведено кілька загальних настанов щодо складання плану уроку:

1. Визначте головні ідеї й допоміжні концепції, що будуть викладені, й упорядкуйте їх логічно.

2. Нехай уривки з Писань і висловлювання сучасних пророків будуть вашим основним джерелом. Ви також можете користуватися Путівником по Писаннях і виданням *Стійкі у вірі: довідник з євангелії*, щоб знайти додаткові ідеї.

3. Включіть до плану особисте свідчення про принципи, яких ви навчаєте.

Ваш типовий план уроку може розширюватися і змінюватися протягом всієї вашої місії. З нього ви зможете скласти спеціалізовані плани уроків для різних зацікавлених, яких навчаєте. Кожен урок різний, а розмаїття ідей та підходів допоможуть вам навчати ефективно.

Наведені далі складові плану уроку допоможуть вам обміркувати, як ви можете скласти чи окреслити урок. Також подано зразок плану уроку.

Складові плану уроку

Учення, принцип чи подія

Сформулюйте головну ідею, якій навчатимете. Це може бути слово чи коротка фраза (наприклад, “хрищення”, “віра” або “Перше видіння”) або просте твердження (наприклад, “хрищення необхідне для спасіння”, “віра потрібна, щоб прийти до Ісуса Христа”, або “Джозеф Сміт бачив Батька і Сина”). Основною ідеєю також може бути більш комплексне вчення доктрини (наприклад, “план спасіння”).

Чого навчати

Напишіть пункти, яких вам слід торкнутися у викладенні основного вчення, принципу чи події.

Священні Писання

Складіть список уривків з Писань, що допомагають навчати і висвітлювати кожен з пунктів, яких ви будете торкатися у викладенні основного вчення, принципу чи події. Скористуйтеся посиланнями на Писання, вказаними у Путівнику по Писаннях і довіднику *Стійкі у вірі*, а також віршами, знайденими під час вашого особистого вивчення Писань.

Допоміжні засоби

Знайдіть і запишіть короткі твердження з Путівника по Писаннях, довідника *Стійкі у вірі*, церковних журналів та інших подібних джерел, щоб прояснити різні моменти основного вчення, принципу чи події. Якщо можливо, користуйтеся словами сучасних пророків і апостолів.

Як викладати

Складіть перелік конкретних методів навчання, які плануєте застосувати. Сюди можуть бути включені уривки з Писань, ілюстрації та особисті історії.

Свідчіть

Подумайте, як ви можете виразити свої почуття щодо вчення, принципу чи події. Наприклад, ви могли б свідчити або навести якийсь натхненний приклад з власного життя. Пам’ятайте, “віра людей запалюється через свідчення тих, хто має віру” (Bible Dictionary, “Faith,” 669).

Основні зобов’язання

Складіть перелік того, що ви будете робити, щоб запросити зацікавлених Церквою прийняти і застосовувати до себе євангельські принципи і дотримуватися зобов’язань, які ви дали їм.

Зразок плану уроку

Учення, принцип чи подія

Євангелія Ісуса Христа була відновлена через пророка Джозефа Сміта.

Чого навчати

1. Джозеф Сміт шукав істину і звернувся до Бога в молитві.
2. Бог та Ісус Христос явилися Джозефу Сміту.
3. Як і пророки попередніх розподілів (Адам, Ной, Авраам та Мойсей), Джозеф Сміт був покликаний пророком цього останнього розподілу євангелії.
4. Через Джозефа Сміта Бог відновив повноту євангелії.
5. Інші небесні посланці відновили владу священства, і Христову Церкву було організовано.
6. Сьогодні Церквою керує сучасний пророк.

Писання і допоміжні засоби навчання

1. Джозеф Сміт—Історія 1:5–15
2. Джозеф Сміт—Історія 1:16–19
3. Путівник по Писаннях, “Розподіл”, с. 162; Учення і Завіти 1:17.

4. Учення і Завіти 35:17; 135:3

5. Учення і Завіти 13; 27:12; 21:1–3

6. *Стійкі у вірі*, 113–114

Як викладати

1. Скористатися ілюстраціями (якщо є) і стисло переказати події, що привели до Першого видіння. Прочитати із зацікавленими Джозеф Сміт—Історія 1:10–14.
2. Прочитати або попросити зацікавлених прочитати Джозеф Сміт—Історія 1:15–17.

Свідчіть

1. Свідчити, що Джозеф Сміт був пророком Бога, який відновив Церкву Ісуса Христа з її божественними істинами і владою.
2. Коротко розповісти, як ви читали і молилися, щоб отримати свідчення про Відновлення.

Основні зобов'язання

Попросити сім'ю молитися про це послання. Попросити їх прочитати вибрані уривки з Книги Мормона до наступного візиту.

ПОМІРКУЙТЕ

- Як би ви описали різницю між читанням Писань і вивченням Писань?
- У чому цінність письмової підготовки до викладання відновленої євангелії?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Подумайте, на якій сходинці євангельського пізнання ви знаходитесь зараз порівняно з тим, на якій би хотіли бути, коли поїдете на місію. Визначте, що вам необхідно зробити, щоб досягти такого рівня, і напишіть кілька цілей, які допоможуть вам розвиватися у пізнанні євангелії.

- Виберіть якесь учення або якийсь принцип відновленої євангелії, які б ви хотіли краще зрозуміти. Дослідіть це вчення або цей принцип і складіть план уроку для викладання того, що ви дізналися. Скористайтеся своїм планом уроку, щоб викласти урок другові чи комусь із домашніх.
- Почніть або розширте програму позначок у Писаннях для свого набору Священних Писань.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “Освіта” (сс. 86–87)

A large writing area consisting of two vertical columns of horizontal dotted lines, separated by a vertical dotted line down the center. The lines are spaced evenly and extend across most of the page, providing a guide for handwriting practice.

МИ ВЧИМОСЯ ВИКЛАДАТИ “ЧЕРЕЗ НАВЧАННЯ І ТАКОЖ ЧЕРЕЗ ВІРУ”, ЧАСТИНА 2

ВСТУП

Було сказано, що ви не можете навчати того, про що самі не знаєте, власне як і не можете повернутися звідти, де в житті не були. Ви повинні спочатку дізнатися і зрозуміти вчення і принципи відновленої євангелії, щоб мати силу навчати з Духом. Ви повинні проявляти віру під час вивчення Писань, учень сучасних пророків та апостолів і видання *Проповідуйте Мою євангелію*, щоб підготуватися до навчання зацікавлених Церквою. Якщо ви будете жити гідно і докладати зусиль, Святий Дух допоможе вам стати прекрасним учителем відновленої євангелії Ісуса Христа.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Свідчення запрошує Дух на урок.
- Ми отримуємо слово через віру.
- Бог обіцяє Святого Духа тим, хто цінує Його слово.

“Успішній місіонер вчить, свідчить і запрошує людей робити все те, що зміцнює віру в Ісуса Христа”.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Свідчення запрошує Дух на урок.

■ “Свідчення—це духовний доказ і впевненість, що даються Святим Духом. Свідчити означає зробити просте, чітке проголошення про вірування—почуття, впевненість, переконання в євангельській істині. Часто свідчити—це один з найкращих способів запросити Дух і допомогти іншим відчутти Його. Це додає сучасне, особисте свідчення до істин, яких ви навчали з Писань. Успішній місіонер вчить, свідчить і запрошує людей робити все те, що зміцнює віру в Ісуса Христа. Це включає проголошення обіцянь жити за істинними принципами” (*Проповідуйте Мою євангелію* [2004], с. 213).

Уривки з Писань для опрацювання

- 2 Нефій 33:1
- Учення і Завіти 100:5–8

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Генрі Б. Айрінг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, “як свідчення пропивається в наші серця”: “Оскільки саме Святий Дух свідчить про священну істину, ми можемо зробити принаймні три речі, щоб [наші учні] мали більше шансів отримати це почуття. По-перше, ми можемо навчати священній істині. Потім ми можемо свідчити, що знаємо про істинність того, чого навчали. А потім ми повинні діяти так, щоб люди, які почули наше свідчення, бачили, що наші вчинки відповідають сказаній нами істині. Тоді Святий Дух підтвердить їм істинність того, про що ми говорили і що вважали істиною” (in Conference Report, Apr. 1996, 84; or *Ensign*, May 1996, 62).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс, із Кворуму Дванадцятьох Апостолів, підкреслював важливість свідчення і Святого Духа в особистому наверненні: “Істинна церква навертає не ознаками і дивами, а свідченням від Святого Духа. Господній шлях навчання релігійних

істин пролягає не через публічні чудеса чи ознаки, а через особисте свідчення” (*The Lord’s Way* [1991], 88).

Ми отримуємо слово через віру.

■ Коли ми вивчаємо відновлену євангелію “через віру”, то шукаємо знання від Небесного Батька через молитву, застосування євангельських принципів і вивчення Писань. Якщо ми живемо згідно з істинами, які засвоїли, наше розуміння і віра зростають. “Як усі благословення від Бога, віра отримується і зростає через особисту послухність і праведні вчинки” (*Стійкі у вірі: довідник з євангелії*

[2004], сс. 30–31). Цей принцип, що стосується віри, справедливий і для місіонерів, і для зацікавлених Церквою. Небесний Батько винагороджує наші праведні зусилля більш частими одкровеннями. Господь учив: “Якщо ти проситимеш, ти отримаєш одкровення за одкровенням, знання за знанням, щоб ти міг знати таємниці і мирні речі—те, що приносить радість, те, що приносить життя вічне” (УЗ 42:61). Одними з труднощів у навчанні зацікавлених є передання цих принципів радості таким чином, щоб вони застосовували їх у власному житті і, отже, ставали наверненими.

“Істинна церква навертає не ознаками і дивами, а свідченням від Святого Духа”.

Уривки з Писань для опрацювання

- Римлянам 10:17
- Учення і Завіти 42:14
- Учення і Завіти 88:118; див. також УЗ 109:7

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Навчання повинно супроводжуватися вірою, і як нас навчає Книга Мормона, навчатися “добре, якщо прислухаєшся до порад Бога”. (2 Нефій 9:29)” (in Conference Report, Apr. 1982, 121; or *Ensign*, May 1982, 84).

■ Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, як вивчення євангелії поєднується з вірою: “Глибока духовна істина не може просто перелитися з одного розуму й серця однієї людини до іншої. Для цього потрібні віра і наполегливі зусилля. Дорогоцінна

істина пізнається крок за кроком через віру, з великим зусиллям і часом навіть муками. Господь хоче, щоб усе було саме так, аби ми дороспішали і розвивалися” (in Conference Report, Oct. 1993, 119; or *Ensign*, Nov. 1993, 88).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс пояснював:

“У сучасному одкровенні Господь сказав нам прагнути “знання, саме навчанням, а також вірою”. (УЗ 109:7). Коли ми прагнемо знання навчанням, то застосовуємо інтелект. Коли вчимося вірою, то повинні покладатися на одкровення. Слухняні небесному наказові, ми повинні вчитися і розумом, і також через одкровення.

Те, що від Бога, неможливо зрозуміти виключно дослідженням і логікою. Ми не можемо пізнати те, що від Бога, відкидаючи або не використовуючи обов’язковий для цього метод, вказаний Богом для таких речей. Те, що від Бога, засвоюється своїм шляхом—через віру в Бога та одкровення від Святого Духа” (*The Lord’s Way*, 16, 56).

■ Старійшина Генрі Б. Айрінг поставив пророка Джозефа Сміта як приклад того, як Господь благословляє людей, які вивчають Писання з вірою: “Розмірковування над Писаннями допоможе вам поставити в молитві правильне запитання. І так само, як небеса відкрилися перед Джозефом Смітом після його роздумів з вірою над Писаннями, так і на ваші молитви відповідь Бог і поведе за руку” (*Ліягона*, листопад 2002 р., с. 76).

■ Старійшина Айрінг також говорив про два ключові моменти в отриманні Духа:

“Є два ключові моменти, щоб запрошувати Духа скеровувати нас у тому, які слова казати, коли ми насичуємо інших. Це щоденне вивчення Писань і молитва віри.

Святий Дух скерує нас у виборі слів, якщо ми щодня будемо вивчати Писання і замислюватися над ними. Слова Писань запрошують Святого Духа.

Ми складаємо, як скарб, слово Боже, не тільки читаючи слова Писань, але й вивчаючи їх. Ми можемо краще підживитися, замислюючись над кількома словами, дозволивши Святому Духові перетворити їх для нас на скарби, ніж пробігаючи швидко й поверхово цілі розділи Писань.

“Святий Дух скерує нас у виборі слів, якщо ми щодня будемо вивчати Писання і замислюватися над ними”.

Так само як роздуми над Писаннями, Святого Духа запрошують щоденні молитовні прохання. Він буде приходити рідко, якщо ми не умовлятимемо Його, і навряд чи затримається надовго. Сердечні, постійні благання про супутництво Святого Духа з чистим наміром жити дітей нашого Батька безсумнівно принесуть благословення нам і тим, кого ми любимо і кому служимо” (*Ліягона*, січень 1998 р., с. 86).

Бог обіцяє Святого Духа тим, хто цінує Його слово.

■ Коли місіонери сплачують ціну за те, щоб учити відновлену євангелію навчанням і вірою, Святий Дух благословляє їх силою навчати так, щоб це тамувало духовну спрагу щирих шукачів істини і спонукало їх наблизитися до Ісуса Христа, приймаючи принципи й обряди спасіння, відновлені через пророка Джозефа Сміта.

Уривки з Писань для опрацювання

- Алма 17:2–3
- Учення і Завіти 84:85

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Д. Тодд Крістоферсон, з Президентства сімдесятників, поділився думкою щодо навчання з Духом: “Щоб євангелію було написано на вашому серці, вам необхідно знати, що таке євангелія і глибше розуміти її. Це означає, що ви вивчатимете її. Під словом “вивчати” я маю на увазі дещо більше, ніж читання. Корисно іноді читати Писання протягом встановленого часу, щоб знати, про що в них ідеться, але для навернення вам слід більше перейматися тим, скільки часу ви присвятили Писанням, а не тим, скільки сторінок ви прочитали. Іноді я бачу, як ви, прочитавши кілька віршів, зупиняєтеся, щоб поміркувати над ними, потім ще раз уважно читаєте вірші й, розмірковуючи на їхнім змістом, молитесь, щоб зрозуміти їх, ставите запитання у своєму розумі, чекаєте на отримання духовних відчуттів і записуєте свої відчуття й думки, які прийшли до вас, щоб запам’ятати їх і навчитися ще більшому. Вивчаючи так, ви, можливо, прочитаєте небагато розділів чи віршів за

півгодини, зате дасте місце в серці для слова Божого, і Він промовлятиме до вас” (Ліягона, травень 2004 р., с. 11).

■ Те, як Господь хоче нас навчити, вимагає нашої особистої підготовки до відчуття Духа. Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму

дванадцятьох, учив: “Наше викладання буде ефективним, якщо ми підійдемо до нього зі смиренням, через молитву і навчання. У такому випадку нас супроводжуватиме Дух, якщо ми будемо нести слово наполегливо і в гармонії з тим, чого Господь навчав нас” (Ліягона, липень 1999 р., с. 8).

■ Президент Спенсер В. Кімбол пояснював, як читання Писань приносить вплив Святого Духа: “Роки навчили мене, що якщо ми енергійно, рішучо і свідомо прагнемо досягти цієї гідної особистої цілі [читати і глибоко вивчати Писання], то справді знайдемо відповіді на свої проблеми і спокій у серці. Ми побачимо, як Святий Дух розширить наше сприйняття, знайдемо нові ідеї, дізнаємося, як розкриваються будь-які Писання. І вчення Господа наберуть у наших очах більше значення, ніж ми це собі уявляли. Завдяки цьому ми матимемо більше мудрості, з якою керуватимемо собою і своїми сім'ями, щоб служити світлом і джерелом сили для наших друзів, які не є членами Церкви і з якими ми маємо обов'язок ділитися евангелією” (“Always a Convert Church: Some Lessons to Learn and Apply This Year,” *Ensign*, Sept. 1975, 3).

ПОМІРКУЙТЕ

- Чому так важливо, щоб місіонери часто свідчили?
- Як ви можете навчатися вірою?
- Що означає “постійно зберіга[ти] в душі, як скарб, слова життя” (УЗ 84:85)?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Зважте ідею свідчити на наступних зборах посту і свідчень у своєму приході чи своїй філії.

“Наше викладання буде ефективним, якщо ми підійдемо до нього зі смиренням, через молитву і навчання”.

- Виберіть улюблений розділ з Книги Мормона або з Учення і Завітів і відліть достатньо часу, щоб “навчатися вірою”. Помоліться щодо уривків, обміркуйте, аналізуйте, визначайте принципи і те, як ви можете застосувати в житті вивчене. Поговоріть про свої досягнення з близьким другом або керівником священства.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “Важливість щоденного вивчення Писань” (сс. 94–95)
- “Свідчення” (сс. 120–122)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

Blank lined writing area with a vertical center line.

ПЛАН НЕБЕСНОГО БАТЬКА

ВСТУП

Небесний Батько бажає для всіх своїх дітей повноти радості. Він розробив план, завдяки якому Його діти можуть стати подібними до Нього й отримати повноту радості. Цей план часто називається планом спасіння, планом викуплення або планом щастя. Ісус Христос і Його спокутуюча жертва є невід'ємною частиною цього плану.

Є три стадії плану Небесного Батька: доземна, земна і післяземна. Три важливі складові, що уможливллюють цей план: сотворіння, падіння і викуплення. У своєму доземному існуванні ми, духовні діти Небесного Батька, не могли стати в усьому такими, як Він, без досвіду життя у земному житті у фізичному тілі. Відповідно до цього, під керівництвом Батька Ісус Христос створив землю (див. Євреям 1:1–3). Падіння Адама і Єви зробило можливим наше народження від смертних батьків, отримання фізичного тіла й використання свободи вибору між добром і злом (див. 2 Нефій 2:25–27). Спокута Ісуса Христа забезпечує воскресіння, прощення гріха і

присудження до одного зі ступенів слави (див. 1 Коринтянам 15:40–42; Одкровення 20:12–13; 2 Нефій 9:22; Алма 42:23).

Ісус Христос відіграє центральну роль у всіх частинах плану нашого Небесного Батька. Він страждав і помер, щоб здійснити безсмертя і вічне життя (див. Мойсей 1:39). Ми приймаємо Його спокутуючу жертву, коли віримо в Нього, каємося, охрищуємося тим, хто має владу від Бога, отримуємо дар Святого Духа і живемо в гармонії з Його заповідями.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Є три стадії плану Небесного Батька: доземна, земна і післяземна.
- Ісус Христос—ключова фігура у плані Небесного Батька.
- Спокута Ісуса Христа дає можливість подолати перешкоди, що постають через духовну та фізичну смерть.

- Небесний Батько підготував для Своїх дітей ступені слави.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Є три стадії плану Небесного Батька: доземна, земна і післяземна.

■ Знання про те, звідки ми прийшли і чому ми живемо у цьому смертному житті, допомагає нам зрозуміти, що наше життя—це подорож, що має три етапи. Першим було доземне життя, другим—життя на землі, а третім—життя після земного життя. Земне життя готує відданих до повернення до життя в присутності нашого Небесного Батька.

Доземне життя, художник Джеррі Харстон, © RFI

Уривки з Писань для опрацювання

- Єремія 1:5
- Алма 12:25
- Алма 34:32
- Алма 42:11
- Мойсей 3:4–5
- Мойсей 5:11

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ За служіння сімдесятником старійшина Елекзендер Б. Моррісон учив, що існує план, який дозволить нам повернутися до присутності нашого Небесного Батька: “Святі останніх днів стверджують, що життя складається з трьох етапів, які мають

розглядатися в контексті “великого плану щастя” Батька (див. Алма 42:8). Давним-давно, ще до зародження землі, на якій ми зараз живемо, Бог, наш Батько, великий Елогим, чікими дітьми ми є, встановив план, за яким Його нащадки здобудуть досвід смертного життя з усіма його випробуваннями, спокусами і можливостями і повернуться до Нього, щоб жити у вічній славі. План забезпечував ідеальний спосіб здобуття всіма дітьми Бога безсмертя і вічного життя. Справді, сама мета існування Бога—Його робота і слава—“здійснювати безсмертя і вічне життя людині” (Мойсей 1:39)” (“Life—the Gift Each Is Given,” *Ensign*, Dec. 1998, 15–16).

■ Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, провів таку аналогію: “Це день нашого земного випробування. Ми можемо порівняти нашу вічну подорож зі змаганням з бігу, яке проходить по трьох колах бігової доріжки. Ми завершили перше коло [наше доземне життя] успішно і досягли чудового прогресу. Ми вийшли на друге коло. Чи можете ви собі уявити бігуна світового класу, який зупинився на цьому етапі бігу, аби нарвати квітів чи погнатися за кроликом, що перебігав йому дорозу? Але як це нагадує те, що ми робимо, коли втрачаємо свій час на гонитву за мирським, тим, що не наближає нас до третього кола—до вічного життя, яке є найвеличнішим з усіх дарів Бога [див. УЗ 14:7]” (*Ліягона*, липень 1998 р., с. 14).

■ Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, поділився баченням і надією щодо вічного існування людини: “Життя не починається з народження і не закінчується зі смертю. До свого народження ми жили як духовні діти з нашим Небесним Батьком. Там ми з нетерпінням очікували можливості прийти на землю й отримати фізичне тіло. Ми свідомо пішли на ризики смертного життя, що дозволить нам застосовувати свободу вибору і відповідальність. “Це життя [мало стати] станом випробування; часом, щоб підготуватися зустріти Бога” (Алма 12:24). Але ми вважали повернення додому найкращою частиною тієї довгоочікуваної подорожі, як вважаємо і зараз. Перед тим, як вирушити в будь-яку подорож, ми бажаємо упевнитися, що повернемося назад. Для повернення з землі до життя у нашому небесному домі потрібен прохід крізь двері смерті, а не в обхід їх. Ми народжені, щоб померти,

“Життя не починається з народження і не закінчується зі смертю”.

і помираємо, щоб жити (див. 2 Коринтянам 6:9). Як саджанці Бога ми лише починаємо розквітати на землі. Повний розквіт буде на небесах” (in Conference Report, Apr. 1992, 102; or *Ensign*, May 1992, 72).

■ Президент Томас С. Монсон, радник у Першому Президентстві, описав кілька причин, з яких ми вирішили прийти у смертне життя й відділитися від нашого Небесного Батька:

“Звичайно, однією з цілей нашого перебування на землі є отримання тіл з плоті й кісток. Тут ми маємо здобути досвід, який може бути даний тільки через наше відокремлення від небесних батьків. У нас є можливість самим приймати тисячі рішень. Тут ми вчимося від суворого наглядача—досвіду. Ми розрізняємо добро і зло. Ми бачимо різницю між гірким і солодким. Ми дізнаємося, що рішення визначають долю” (“Invitation to Exaltation,” *Ensign*, June 1993, 4).

■ Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про наші почуття у доземному житті стосовно прищестя у смертне життя:

“Вам не під силу згадати одну з найбільш хвилюючих митей у своєму житті, коли ви були переповнені передчуттям, захопленням та вдячністю. Ця мить була в доземному житті, коли вам сказали, що нарешті прийшов ваш час залишити світ духів, щоб жити в тілі на землі.

Ви знали, що на особистому досвіді пізнаєте уроки, що принесуть щастя на землі, уроки, які зрештою приведуть вас до піднесення та вічного життя прославленою, цілестіальною істотою, разом зі Святим Батьком та Його Улюбленим Сином.

Ви розуміли, що будуть труднощі, оскільки ви житимете в оточенні й праведного, і неправедного впливу. І все ж таки ви твердо вирішили, що, чого б це не було варте, яких би зусиль, страждань та випробувань, ви повернетесь переможцем” (*Ліягона*, липень 2001 р., с. 6).

Ісус Христос—ключова фігура у плані Небесного Батька.

■ Пророк Джозеф Сміт учив, що спокута Спасителя була просто необхідною для плану спасіння: “Фундаментальними принципами

нашої релігії є свідчення апостолів і пророків стосовно Ісуса Христа, що Він помер, був похованим і знову воскрес на третій день, і піднявся на небеса; і все інше, що стосується нашої релігії, є тільки додатком до цього” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 121).

Старійшина Ерл С. Тінджі, з Президентства сімдесятників, учив: “Коли ми говоримо про Спокуту, то говоримо про добровільний вчинок Ісуса Христа, Єдинонародженого Сина Бога, який прийшов на землю, щоб надати засоби, якими все людство могло б бути гідним повернутися до люблячого Батька. Цей “великий план щастя” є важливим для нас і повинен надихати нас підготуватися, щоб відповідати умовам Спокути й отримати спасіння і вічне життя” (*The Atonement: Fulfilling God's Great Plan of Happiness* [2000], 8).

розуміння того, що Ісуса Христа було передвисвячено стати Викупительним Месією ще до заснування цієї землі, дозволяє нам краще усвідомити нашу залежність від Нього. Він був ключовою фігурою у плані Небесного Батька у першому стані і є таким у другому стані, а також існуванні після земного життя. Без Спокути Христа безсмертя і вічне життя були б неможливими. Тільки завдяки Христу і через Христа план, даний Батьком для нашого спасіння, може бути здійснений.

Уривки з Писань для опрацювання

- 2 Нефій 2; 9
- Мосія 3–5; 14–16
- Алма 5; 7; 34; 42
- Мойсей 6:62–63

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив, що Христос є ключовою фігурою в плані спасіння:

“Наш Батько Небесний розумів, що Його дітям потрібно нагадувати про обіцяння, які Він дав нам за те, що ми будемо дотримуватися Його законів. Укладаючи такі завіти, Господь пропонував благословення в обмін на слухняність конкретним заповідям. Із самого початку для нас було складено план. Центральною постаттю в Його плані спасіння був наш Господь і Спаситель Ісус Христос. Його спокутуюча жертва за все людство є перлиною в історії дітей Небесного Батька на цій землі.

Кожен з нас, хто приймає божественний план, повинен прийняти роль нашого Спасителя і взяти на себе завіт виконувати Його закони, які наш Батько написав для нас. Якщо ми приймемо Христа в душі й на ділі, то можемо вибороти своє спасіння. Ми читаємо в Писаннях: “Отже, ти роби ти усе, що робиш, в ім'я Сина, і ти каятимешся і прикликати ти Бога в ім'я Сина завжди” (Мойсей 5:8)” (in Conference Report, Apr. 1996, 77–78; or *Ensign*, May 1996, 53).

■ Із самого початку Ісус Христос був головною фігурою у плані Небесного Батька для Своїх дітей:

“Перед тим як народитися на землі ви жили в присутності вашого Небесного Батька, як один з Його духовних дітей. У доземному існуванні ви були присутніми на нараді разом з іншими духовними дітьми Небесного Батька. На цій нараді Небесний Батько представив Свій великий план щастя (див. Авраам 3:22–26).

У відповідності з планом щастя, доземний Ісус Христос, Первонароджений духовний Син Батька, склав завіт бути Спасителем (див. Мойсей 4:2; Авраам 3:27). Тим, хто пішов за Небесним Батьком та Ісусом Христом, було дозволено прийти на землю, пізнати земне життя і вдосконалитися до вічного життя. Інший духовний син Бога, Люцифер, повстав проти плану і “прагнув знищити свободу вибору людини” (Мойсей 4:3). Він став Сатаною і разом зі своїми послідовниками був вигнаний з небес і позбавлений привілеїв отримання фізичного тіла і смертного життя (див. Мойсей 4:4; Авраам 3:27–28)” (*Стійкі у вірі: довідник з євангелії* [2004], с. 102).

■ Старійшина Брюс Р. Макконкі, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, яку роль відіграє Христос у спасінні людини:

“Спасіння у Христі і приходять завдяки Його спокутуючій жертві”.

“Щоб навіть почати розуміти фізичне сотворіння всього, ми повинні знати, яким чином ці три вічні істини—сотворіння, падіння і спокута—тісно переплетені, щоб скласти єдиний план спасіння. Жодна з них не стоїть окремо, кожна влітається у дві інші, і без знання про всі три істини неможливо знати істину щодо кожної з них окремо.

Нехай тоді буде вам відомо, що спасіння у Христі і приходять завдяки Його спокутуючій жертві. Спокута Господа Ісуса Христа є серцем і ядром, і центром явленої релігії. Вона викупляє людей від тимчасової і духовної смерті, що були принесені у світ падінням Адама. Всі люди будуть воскресені завдяки тому, що наш благословенний Господь сам помер і воскрес, ставши первістком з тих, хто спав.

І більше того, Христос помер, щоб врятувати грішників. Він узяв на себе гріхи всіх людей за умов покаяння. Вічне життя, найвеличніший з усіх дарів Бога, стало доступним завдяки тому, що зробив Христос у Гефсиманії та на Голгофі. Він воскресіння і Він життя. Безсмертя і вічне життя є дітьми Спокути. Немає слів чи красномовства, даних людині, щоб описати славу, дивовижність і безкінечну важливість викупительної сили великого Спокутаря” (“Christ and the Creation,” *Ensign*, June 1982, 9).

Спокута Ісуса Христа дає можливість подолати переешкоди, що постають через духовну та фізичну смерті.

Найвеличніший, художник Дел Ларсон, © 1987 ІМ

жертви Спасителя:

“Чоловік іде по дорозі й падає в яму, таку глибоку й темну, що не може вилізти на поверхню, на волю. Як він може вийти з цього скрутного

■ Навіщо нам потрібна Спокута, аби повернутися до присутності Небесного Батька? Може, щоб повернутися до Батька, достатньо докласти максимум зусиль? Президент Джозеф Філдінг Сміт описував наш стан і причину нашої залежності від

становища? Не завдяки власним зусиллям, бо немає жодного засобу вибратися з ями. Він кличе на допомогу, і якась доброзичлива душа чує його крик про порятунок, поспішає на допомогу та, опускаючи драбину, дає йому можливість вибратися знову на поверхню землі.

Саме в таке становище потрапив Адам зі своїми нащадками, коли вкусив заборонений плід. Оскільки всі перебувають у ямі, то ніхто не може знову дістатися поверхні та звільнити інших. Яма була вигнанням із присутності Господа і фізичною смертю, розпадом тіла. А всі є підвладними смерті, тому ніхто не може забезпечити засобу порятунку.

Отже, через свою безмежну милість Батько почув волення Своїх дітей і, щоб забезпечити засіб для порятунку, послав Свого Єдинародженого Сина, Який не був підвладний ні смерті, ні гріху. Він зробив це через свою безмежну спокуту й вічну євангелію” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:126–127).

Радість і добрі новини євангелії полягають у тому, що ми житимемо знов завдяки Спокуті Ісуса Христа. Через Ісуса Христа всі перешкоди можуть бути здолані силою дотримання законів та обрядів євангелії. Тільки Він може допомогти дітям людським і врятувати їх, адже Він “спустився нижче всього, у чому Він сприйняв усе” (УЗ 88:6). Він сплатив ціну за наші гріхи, тому ми приходимо до Христа з розбитим серцем і впокореним духом, аби повернутися до присутності Батька (див. УЗ 45:3–5). Крім того, “якщо ми будемо покладатися на Спокуту Ісуса Христа, Він допоможе нам подолати випробування, хвороби і біль. Ми зможемо сповнитися радістю, миром і спокоєм. Завдяки Спокуті Ісуса Христа все несправедливе в житті може бути виправлено” (*Проповідуйте Мою євангелію* [2004], 52).

Уривки з Писань для опрацювання

- 1 Коринтянам 15:19–23
- 2 Нефій 2:25–27
- 2 Нефій 9:10–13
- Алма 34:8–10
- Учення і Завіти 93:33

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Рассел М. Нельсон поділився своїми почуттями стосовно Спокути:

“Я плачу від радості, коли розмірковую над значенням всього цього. Бути викупленим означає бути спокутаним, прийнятим у міцні обійми Бога з виявом не тільки Його прощення, але і єдності серцем і розумом. Який привілей! І яка втіха тим з нас, чії близькі вже пішли з кола нашої сім’ї через ворота, які ми називаємо смертю!” (in Conference Report, Oct. 1996, 46; or *Ensign*, Nov. 1996, 34).

■ “У Священних Писаннях спокута означає страждання через покарання за гріх, яким наслідки гріха знімаються з розкаяних грішників і яке дозволяє їм примиритися з Богом. Ісус Христос страждав у Гефсиманії і на хресті. Він єдиний був здатний здійснити досконалий Спокуту за все людство. Він поніс покарання за наші гріхи у Гефсиманії і помер на хресті. Він узяв на Себе біль, хвороби, спокуси, страждання і немочі всіх нас (див. Алма 7:11–12)” (*Проповідуйте Мою євангелію*, с. 58).

■ Духовна смерть описується як “відокремлення від Бога і Його впливу. Вмерти для того, що стосується праведності. Люцифер і третя частина воїнства небесного зазнали духовної смерті, коли їх було скинуто з небес (УЗ 29:36–37).

Духовна смерть увійшла у світ через падіння Адама (Мойсей 6:48). Смертні люди, які є носіями злих думок, слів і справ, є духовно мертвими, хоч і живуть на землі (1 Тимофію 5:6). Завдяки спокуті Ісуса Христа і через послухність принципам і обрядам євангелії чоловіки і жінки можуть очиститися від гріха і перемогти духовну смерть” (Путівник по Писаннях, “Смерть духовна”, с. 180).

■ Старійшина Ерл С. Тінджі пояснював потребу в подоланні фізичної смерті:

“Фізична смерть є відділенням духа від фізичного тіла. Коли людина помирає, її тіло кладуть у землю, а праведний дух приймається в стан щастя, що називається раєм (Алма 40:11–12). Нечестиві й ті, хто вибирають на землі зло замість добра, відправляються у місце у післяземному духовному світі, яке називається “темрявою” (Алма 40:13–14) або духовною в’язницею. Серед праведних у раю вибираються місіонери, які проповідують євангелію мешканцям духовної в’язниці (УЗ 138:30).

Ніколи не планувалося, що дух і тіло людини будь навічно розділені. Зрештою, “дух і тіло є душею людини” (УЗ 88:15). Людина була створена за образом і подобою Бога (Буття 1:26–27), прославленої Істоти, яка має дух і досконале фізичне тіло (Джозеф Сміт—Історія 1:17). Коли ми були у доземному існуванні духовними істотами, то знали, що Бог має дух і досконале тіло. Чи могли ми стати подібними до Бога в межах духовного стану? Ні. Нам потрібно було отримати фізичні тіла через народження на фізичній землі. Цей процес почався, коли Адам і Єва стали першими фізичними істотами на землі, що мають тіла, які прийняли їхні духи (Мойсей 3:7). Коли Адам і Єва померли фізично, як помирає кожна людська істота, їхні духи були відділені від їхніх тіл.

Однією з місій Ісуса Христа було подолати фізичну смерть, забезпечивши буквально і загальне воскресіння для всього людства” (*The Atonement*, 56–57).

■ Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, свідчив про Спасителя: “Спокута Ісуса Христа, цей плід чистої любові, подолав наслідки Падіння і надав людству шлях повернення до присутності Бога. Своєю Спокутою Спаситель зокрема подолав фізичну смерть і забезпечив воскресінням безсмертя для всіх Божих дітей. Він також подолав духовну смерть і надав можливість вічного життя—того життя, яким живе Бог, що є найвеличнішим з усіх дарів Бога. Він зробив це, взявши на себе страждання за гріхи людства” (in *Conference Report*, Oct. 1996, 96–97; or *Ensign*, Nov. 1996, 71).

■ Страждання Спасителя за наші гріхи входило в Його Спокуту. Спокута була потрібна нам, щоб врятуватися від фізичної та духовної смертей. Старійшина Брюс Р. Макконкі описував це випробування Господа:

“Ми не знаємо, ми не можемо сказати, жоден людський розум не може досягнути всю важливість того, що зробив Христос у Гефсиманії.

Ми знаємо, що якимось незрозумілим для нас чином Його страждання задовольнили вимоги правосуддя, викупивши розкаяні душі від болю і покарань за гріх і відкривши шлях милосерддю до тих, хто вірить у Його святе ім'я.

На Голгофському пагорбі ... римські солдати поклали Його на хрест.

Важкими кувалдами вони увігнали залізні цвяхи в Його ноги, руки та зап'ястки. Він справді був ранений за наші гріхи, і за наші провини Він мучений був.

Коли Він висів на хресті, ... повторилися всі нескінченні страждання і немилосердний біль Гефсиманії.

І нарешті, коли біль спокутування виснажив Його—коли було здобуто перемогу, коли Син Божий виконав волю Свого Батька в усьому,—тоді Він сказав: “Звершилось!” (Іван 19:30), і Він добровільно віддав Свого духа.

Його воскресіння з мертвих на третій день увінчало Спокуту. І знов-таки, якимось незрозумілим для нас чином наслідки Його воскресіння поширилися на всіх людей так, що всі піднімуться з могил” (in

Conference Report, Apr. 1985, 9–11; or *Ensign*, May 1985, 9–10).

■ Старійшина Брюс С. Хейфен, сімдесятник, учив, що ми повинні робити, аби подолати духовну смерть: “Спаситель спокутав наші *особисті гріхи* за умов нашого покаяння. Особисте покаяння є необхідною умовою спасіння, але тільки його недостатньо, щоб забезпечити спасіння. Без Спокути наше покаяння не врятує нас. Людина також повинна прийняти обряди хрищення й отримання Святого Духа, через які вона народжується знову як духовне дитя Христа” (“*The Restored Doctrine of the Atonement*,” *Ensign*, Dec. 1993, 12).

Небесний Батько приготував для своїх дітей ступені слави.

■ І стародавні, і сучасні Писання допомагають нам зрозуміти, що всі діти Бога, окрім синів загибелі, будуть спасенні в якомусь ступені слави (див. УЗ 76:41–43). Слава цілестіального, террестріального і телестіального царств перевищує нашу уяву. Цілестіальне царство є найвищим ступенем слави і єдиним царством, де ми можемо стати подібними до нашого Небесного Батька.

“Спокута Ісуса Христа—[це] плід чистої любові”.

Уривки з Писань для опрацювання

- Іван 14:2
- 1 Коринтянам 15:40–42
- Учення і Завіти 98:18

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, описав, наскільки всеохоплюючою є відновлена євангелія Ісуса Христа: “Теологія відновленої євангелії Ісуса Христа є всеохоплюючою, універсальною, наповненою милосердям та істинною. Після необхідного існування в земному житті всі сини й дочки Бога будуть воскреснені й відправляться до царства слави. Праведні, незважаючи на теперішні релігійні приналежності чи вірування, врешті-решт підуть до царства слави набагато прекраснішого, ніж будь-хто з нас може собі уявити це. Навіть злочестиві, або більшість із них, відправляться до дивовижного царства, але меншої слави. Все це буде завдяки любові Бога до Своїх дітей і завдяки спокуті й воскресінню Ісуса Христа, “Хто прославляє Батька і спасає всі творіння Його рук” (УЗ 76:43)” (in Conference Report, Apr. 1995, 115; or *Ensign*, May 1995, 87).

■ Старійшина Девід Б. Хейт, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив, чому ми всі маємо рівні можливості у прагненні успадкувати цілестіальне царство:

“Одкровення, дані Джозефу Сміту, поглиблюють знання людини про те, що Ісус Христос був розп’ятий, аби спасти світ від гріха, що завдяки цій викупительній дії

все людство воскресне з могил і отримає можливість для вічного життя, якщо буде покірним євангельським принципам.

Нас більше просвітлено щодо слів Ісуса: “Багато осель у домі Мого Отця” (Іван 14:2). Ми дізнаємося не тільки про ступені слави і тих, хто успадкує їх, а й що людина має прагнути найвищого “неба”, що тільки існує, і що воно доступне тільки через покору всім заповідям Бога. Президент Джордж Альберт Сміт сказав: “Для мене євангелія Ісуса Христа прекрасна ще і тим, що вона ставить нас усіх на один рівень. Людині не обов’язково бути президентом колу або членом Кворуму дванадцятьох, щоб отримати найвище місце в цілестіальному царстві. Найбільш скромний член Церкви, якщо він виконує заповіді Бога, отримає таке ж піднесення, як будь-яка інша людина, в цілестіальному царстві. Краса євангелії Ісуса Христа в тому, що вона робить усіх рівними. Якщо ми будемо виконувати заповіді Господа, ... то матимемо рівні можливості для спасіння” (in Conference Report, Oct. 1933, p. 25)” (in Conference Report, Oct. 1979, 33–34; or *Ensign*, Nov. 1979, 23–24).

ПОМІРКУЙТЕ

- У чому важливість свободи волі та відповідальності в цих трьох стадіях нашого вічного існування?
- Чому наші безсмертя і вічне життя залежать від Ісуса Христа?
- Чому падіння можна вважати сприятливою подією для людства?
- Чому об’єднання духу й тіла необхідні для нашого спасіння?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Дослідіть статтю “Спокута, спокутувати” у Путівнику по Писаннях (сс. 186–187). Ви можете позначити інформацію, якою скористаєтеся, коли будете навчати про Спокуту.
- На одній сторінці коротко опишіть план спасіння або зобразіть його за допомогою малюнків.

“Праведні ... врешті-решт підуть до царства слави набагато прекраснішого, ніж будь-хто з нас може собі уявити це”.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “План спасіння” (сс. 101–103)
- “Ісус Христос” (сс. 53–55)
- “Дух” (с. 44)
- “Сотворіння” (с. 148)
- “Падіння” (сс. 87–90)
- “Спокута Ісуса Христа” (сс. 154–161)
- “Смерть, фізична” (сс. 145–147)
- “Смерть, духовна” (сс. 144–145)
- “Воскресіння” (сс. 33–34)
- “Царства слави” (сс. 178–180)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

Мойсей і скрижалі, художник Джеррі Харстон

ПРОРОКИ Й ВІДСТУПНИЦТВО

ВСТУП

Господь покликає пророків навчати Його дітей плану спасіння. Адам був першим пророком, за яким були інші, наприклад, Ной, Авраам та Мойсей. Знов і знов у всій світовій історії люди зрештою відкидали послання пророків. Коли таке відбувалося, пророки, обряди і влада священства забиралися і люди перебували у духовній темряві. Такі періоди темряви називаються періодами *відступництва*. У Своїй милості Господь час від часу покликав і посилав нових пророків, які відновлювали Його євангелію. Розуміння цієї схеми—навчання, відкидання і відновлення—готує людину до впізнання руки Господньої у відновленні в останні дні, що було здійснено через пророка Джозефа Сміта, який відкрив розподіл повноти часів.

“Розподіл євангелії—це проміжок часу, коли Господь має щонайменше одного вповноваженого слугу на землі, який має святе священство і ключі та божественне доручення відкрити євангелію мешканцям землі. Коли це відбувається, євангелія являється заново, щоб люди того розподілу не залежали лише від попередніх розподілів у знанні плану спасіння.

План спасіння, який є старшим за саму землю, являвся і проголошувався у кожному розподілі, починаючи з Адама, і він був однаковим у всі епохи світу” (Bible Dictionary, “Dispensations,” 657–658).

“План спасіння ... являвся і проголошувався у кожному розподілі”.

На землі було багато розподілів. Перший почався з Адамом. Адаму було заповідано навчати євангелії свою сім'ю (див. Мойсей 5:12). З часом багато людей вирішили не прислухатися до неї і не виконувати її, і вони відкинули Божий план спасіння (див. Мойсей 5:13). Завдяки Своїй великій любові й милості Небесний Батько знов явив євангелію Ісуса Христа через пророка Ноя (див. Мойсей 8:16–17). Але як і у випадку з сім'єю Адама, багато людей надали перевагу темряві перед світлом і згодом відвернулися від євангелії (див. Мойсей 8:20).

Інші розподіли починалися через таких пророків, як Авраам (див. Авраам 1:2–5) та Мойсей (див. Вихід 3:1–10). Всі розподіли давали людям можливість прийти до Христа через віру в Нього, покаєння, хрещення й отримання дару Святого Духа.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Господь дає істину, владу священства, обряди й принципи організації через Своїх пророків.
- Протягом всієї історії повторювалася схема відступництва і відновлення.
- Відходження від Спасителя, Його вчень і влади священства призвело до відступництва у Новозавітній Церкві.
- Реформаторство в Європі допомогло підготувати шлях для останнього Відновлення.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Господь дає істину, владу священства, обряди й принципи організації через Своїх пророків.

■ Бог любить Своїх дітей, тому Він надав їм план спасіння і план щастя. До цього плану входять спасительні істини й обряди. Він завжди відкриває Свій план через Своїх пророків. Під божественним керівництвом ці пророки слідкують за тим,

щоб учення про євангельські істини і спасительні обряди зберігалися чистими й виконувалися відповідним повноваженням. Пророки також мають обов'язок слідкувати за тим, щоб Церква була правильно організована і правильно функціонувала на благо тим, хто приймає заповіді Господа. Людей, не обізнаних з роллю пророків, місіонери навчають, навіщо потрібні ці натхненні мужі.

“[Мелхиседекове священство] є тим каналом, яким ... кожне важливе питання являється з небес”.

Уривки з Писань для опрацювання

- Амос 3:7
- Матвій 16:18–19
- Ефессянам 2:19–20
- Ефессянам 4:11–14
- Апма 12:27–30
- Учення і Завіти 1:38
- Уложення віри 1:6

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі учив, що одним із завдань пророків завжди було нести Господнім дітям істину: “Давні пророки попереджали не тільки про те, що станеться, але й, що важливіше,

вони були для людей тими, хто являв істину. Саме вони казали про те, як повинні жити люди, щоб бути щасливими і знайти в житті спокій” (*Be Thou an Example* [1981], 124).

■ Пророк Джозеф Сміт пояснював, що Мелхиседекове священство “є тим каналом, яким все знання, вчення, план спасіння і кожне важливе питання являються з небес. Це канал, яким Всемогутній почав являти Свою славу на початку створення цієї землі, яким Він продовжував являти Себе дітям людським до теперішнього часу і яким Він являтиме Свої цілі до кінця часу” (*History of the Church*, 4:207; paragraphing altered).

■ Президент Джозеф Філдінг Сміт учив, що Господь дає і направляє Свої священні обряди через Своїх пророків: “У кожную епоху, коли євангелія була на землі, вона мала бути явлена Господнім пророкам, а вони мали бути покликани, щоб бути вповноваженими виконавцями і наглядати за виконанням обрядів спасіння для своїх ближніх” (in *Conference Report*, Oct. 1970, 6).

■ Президент Меріон Г. Ромні, який служив радником у Першому Президентстві, називав причини для відновлення євангелії та повторного встановлення Церкви Ісуса Христа: “Заради спасіння людства у цьому світі та у світі прийдешньому Господь явив її знову в цьому розподілі через пророка Джозефа Сміта молодшого. Через нього Господь також ... встановив заново Свою Церкву, “а саме: Церкв[у] Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (УЗ 115:4). Ця Церква є призначеним Господом доглядачем і вповноваженим виконавцем обрядів Його євангелії” (in *Conference Report*, Apr. 1965, 105).

Протягом всієї історії повторювалася схема відступництва і відновлення.

■ Небесний Батько любить Своїх дітей, тому склав план, як вони можуть повернутися до Нього. Щоб проявити Свою любов, Він покликає пророків, яким Він дає владу священства й одкровення. Пророки завжди вчили дітей Небесного Батька Його плану спасіння. Люди, які приймають слова пророків, благословенні і щасливі. Але ті, хто вирішують не зважати на принципи і обряди євангелії або перекручувати їх, починають жити в духовній темряві. Господь часто забирає Своїх пророків з-поміж людей, які

не приймають їх. Коли пророки відсутні, істина, влада священства, обряди і організація Церкви стають перекоханими, спотвореними чи втраченими (*відступництво*). Коли настає слухний час, Бог покликає нового пророка, щоб відновити Свою істину, владу священства, обряди й організацію Церкви (*відновлення*).

Цикл відступництва і відновлення через Господніх пророків часто повторювався у старозавітні часи.

Відновлення Мелхиседецького священства, художник Кеннет Райл, © 1965 ІЛІ

Уривки з Писань для опрацювання

- Амос 8:11–12
- Матвій 21:33–43
- 2 Солунянам 2:1–3
- 2 Нефій 25:17; див. також Ісаїя 11:11–12

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Меріон Г. Ромні описував цикл відступництва й відновлення, що повторювався: “Так відбувається вже майже 6 тисяч років. У кожному розподілі євангелії люди відкидали її, внаслідок чого загрузали у відступництві, розпущеності й темряві. У кожному розподілі заново являлась справжня суть Божества—Батька, Сина та Святого Духа. Фундаментальні принципи й обряди також заново являлися і на них робився

наголос. Наголошувалося на важливості життя у злагоді з євангельськими вченнями” (“Choose Ye This Day,” *Ensign*, Feb. 1977, 2).

■ “Адам був першим пророком на землі. Через одкровення Адам дізнався про справжній зв’язок між людством і Богом Батьком, Його Сином Ісусом Христом і Святим Духом, про Спокуту і Воскресіння Ісуса Христа та про перші принципи і обряди євангелії. Адам і Єва учили своїх дітей цих істин і заохочували їх зміцнювати віру і у всьому жити за євангелією. За Адамом прийшли інші пророки, але з часом нащадки Адама відмовилися від євангелії і впали у відступництво, вибравши неправедність.

Так виник образ пророчих розподілів часів, які складають більшість записаної у Старому Завіті історії. Небесний Батько відкривав Свою євангелію, спілкуючись безпосередньо з пророками, такими як Ной, Авраам та Мойсей. Кожен пророк покликався Богом, щоб почати новий розподіл євангелії. Кожному з пророків Бог давав владу священства і відкривав вічні істини. На жаль, у кожному з розподілів люди врешті-решт, маючи свободу волі, вирішували відмовитися від євангелії і потім впадали у відступництво” (*Провідуйте Мою євангелію*, [2004], с. 33).

■ Старійшина Шарль Дідьє, з Президентства сімдесятиників, описував роль пророків у відновленні істини у розподілах:

“Оскільки Адам те все почув і побачив, його було покликано стати першим пророком на землі і, власне, свідком одкровення, даного людині. Тепер його найбільшою відповідальністю було зберегти істинність євангелії, а також навчати їй так, як її було дано йому. З іншого ж боку, Сатана, представник протилежної сторони, збирався робити все і навчати всьому, аби тільки заперечувати, відкидати або ігнорувати євангелію, отриману через одкровення, тим самим він спонукав людей, які прийняли її, до відступництва, непорозуміння, розбрату, відмови або зречення своєї попередньої віри!

Решта книг Старого Завіту стала потім релігійною історією постійно отримуваних одкровень через різних пророків, як, наприклад, Ной, Авраам і Мойсей, у різні часи, які називаються розподілами, щоб відновити те, що втрачалося при кожному новому відступництві. Цих пророків завжди покликав Бог. Їм давалася божественна влада, вони мали ключі священства,

вони мали божественне повноваження говорити від імені Господа, навчати й пророкувати про пришествя і Спокуту Ісуса Христа, Спасителя і Викупителя світу (Амос 3:7)" (Ліягона, листопад 2003 р., с. 74).

Відходження від Спасителя, Його вчень і влади священства призвело до відступництва у Новозавітній Церкві.

■ За кілька сотень років до народження Ісуса Христа люди знову впали у відступництво. Небесний Батько послав Свого Сина спокутати наші гріхи і відновити Свою євангелію. За Свого священнослужіння Спаситель учив євангелії і здійснив багато чудес. Він покликав дванадцятьох мужів бути Його апостолами і поклав руки на їхні голови, щоб дати їм владу священства. Він організував Свою Церкву і здійснив пророцтво. Що найважливіше, Він звершив Спокуту. Син Божий виконав усе, що Його Небесний Батько послав Його зробити.

Ісус Христос дав Своїм апостолам владу навчати Його євангелії, виконувати обряди спасіння і встановити Його Церкву. Однак більшість людей не прийняли Ісуса, і Він був розп'ятий. Нечестивість народу призвела до переслідування, вбивств і розсіяння апостолів і членів Церкви. Без одкровення або влади священства стали проповідуватися хибні вчення, а істинна Церква Ісуса Христа була втрачена. Через відступництво Його дітей Бог дозволив знову забрати з землі істину, а також владу священства, обряди й організацію Церкви.

Зрештою відступництво призвело до виникнення багатьох церков. Розповсюджувалися хибні вчення, і знання про істинний образ і природу Батька, Його Сина Ісуса Христа і Святого Духа були втрачені. Вчення про покаяння було спотворене. Хрищення та інші обряди й завіти були змінені чи пішли в забуття. Дару Святого Духа більше вже не було. Цей період, коли на землі більше не було істинної Церкви, став називатися Великим відступництвом. Він тривав до відновлення через пророка Джозефа Сміта.

Майбутні місіонери повинні розуміти зміст цього відступництва і вміти у простій формі навчати цього своїх зацікавлених.

Уривки з Писань для опрацювання

- Матвій 24:24
- Дії 20:29–30
- 1 Коринтянам 11:18–19
- Галатам 1:6–8
- 2 Солунянам 2:1–3
- 2 Тимофію 1:15

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Томас С. Монсон, радник у Першому Президентстві, описував фактори, що привели до Великого відступництва:

“Більшість людей не прийшла до Христа і не робила так, як Він навчав. Господь був розп'ятий, більшість апостолів убили, від істини відвернулися. Яскраве світло просвітлення згасло, а довгі тіні чорної ночі огорнули землю.

За багато поколінь до того Ісая пророкував: “Темрява землю вкриває, а морок—народи” [Ісая 60:2]. Амос передрікав голод на землі, “не голод на хліб, і не спрагу на воду, але спрагу почути Господні слова!” [Амос 8:11] Темні століття історії, здавалося, ніколи не закінчаться. Невже не з'являться небесні посланці?” (in Conference Report, Apr. 1997, 73; or *Ensign*, May 1997, 51).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив:

“[Грецькі] філософські концепції змінили християнство у перші кілька століть після смерті апостолів. Наприклад, філософи того дня вважали, що фізична матерія є нечистою і що Бог був духом без почуттів чи емоцій. Людям, які мали такі переконання, включаючи вчених, що стали впливовими на вернення до християнства,

було важко прийняти просте вчення раннього християнства, що Єдинонароджений Син, Який сказав, що виглядав так само, як Його Батько Небесний, і Який вчив Своїх послідовників бути єдиними, як єдині Вони з Батьком, і що Месія, Який помер на хресті і згодом явився Своїм послідовникам, мав воскресле тіло з плоті й кісток.

Суперечності між гіпотетичним світом грецької філософії та простою, буквальною вірою і традиціями перших християн призвели до гострої конфронтації, що загрожувала поширенням політичного сепаратизму в Римській імперії, що розпадалася.

У процесі того, що ми називаємо відступництвом, реальний, особистісний Бог, описаний у Старому і Новому Завітах, був замінений абстрактним, незрозумілим божеством, компромісним для гіпотетичних принципів грецької філософії. Буквальна мова Біблії залишилася незмінною, але так званий підтекст Писань тепер тлумачився у термінах філософії, що була далека від їхнього походження” (in Conference Report, Apr. 1995, 113; or *Ensign*, May 1995, 84–85).

■ Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, розповідав про те, як Господня влада священства була втрачена на землі:

“Перші християни долали випробування, пов’язані з переслідуваннями і лихом. Петру та його братам було важко тримати Церкву об’єднаною і стежити за чистотою вчення. Вони багато подорожували і писали одне одному про свої проблеми, але інформація передавалася настільки повільно, а Церква з її вченнями була такою новою, що спростувати хибні вчення до їхнього глибокого вкорінення було важко [див. 2 Солунянам 2:3; 2 Тимофію 4:3–4].

Зрештою, Петра і його товаришів-апостолів, за відомим винятком Івана, улюбленого учня, було вбито. Апостол Іван і члени Церкви ледве трималися перед лицем дедалі жакливішого пригноблення. Нехай буде їм вічної заслугою те, що християнство вижило і було справді непересічною силою до кінця II ст. н. е. Багато хоробрих святих були знаряддям у тому, щоб допомогти християнству вижити.

Незважаючи на священнослужіння, ті святі не втримали ту ж саму апостольську владу, яку отримали Петро та інші апостоли через висвячення під руками Самого Господа Ісуса Христа. Коли владу було втрачено, люди почали шукати інші джерела доктринального розуміння. Внаслідок цього багато простих і цінних істин було втрачено” (in Conference Report, Oct. 1994, 84–85; or *Ensign*, Nov. 1994, 65–66).

Реформаторство в Європі допомогла підготувати шлях для останнього Відновлення.

■ Старійшина Джеймс Е. Телмейдж, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав, що “загальне відступництво відбулося під час і після апостольського періоду і що первинна Церква втратила свою силу, повноваження і дари як божественного закладу і виродилася всього-навсього до земної організації” (*The Great Apostasy* [1958], iii).

Коли апостоли померли, деякі місцеві чини Церкви поступово взяли у свої руки більше контролю без влади священства. Ці керівники визначали правила і вчення для місцевих громад, заявляючи про свою належну апостольську спадкоємність. Вони покладалися на логіку і риторику, а не на одкровення, і поступилися істинними вченнями Ісуса Христа.

“Після віків духовної темряви чоловіки і жінки, шукачі істини, протестували проти існуючих релігійних порядків. Вони усвідомлювали, що багато доктрин і обрядів євангелії були видозмінені чи втрачені. Вони шукали яскравішого духовного світла і багато з них говорили про потребу у відновленні істини. Однак вони не заявляли, що Бог покликав їх бути пророками. Натомість вони намагалися реформувати вчення і звичаї, які, на їхню думку, були змінені чи перекручені. Їхні зусилля

сприяли організації багатьох протестантських церков. Ця Реформація проявилася в наданні більшого значення релігійним свободам, що відкрило шлях для остаточного Відновлення” (*Проповідуйте Мою євангелію*, с. 35).

“Реформація проявилася в наданні більшого значення релігійним свободам, що відкрило шлях для остаточного Відновлення”.

Мартін Лютер вившує свої релігійні тези, художник Девід Кірбурн. © РІ

Уривки з Писань для опрацювання

- Йоїл 2:28–29

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина М. Рассел Баллард розповідав, як Бог створив середовище, в якому могла бути відновлена євангелія:

“У 1517 році Дух торкнувся Мартіна Лютера, німецького священика, стурбованого далеким відходженням церкви від євангелії, якої навчав Христос. Його труди привели до реформації—руху, підхопленого такими провидцями як Джон Кальвін, Гульдрих Цвінглі, Джон Уеслі та Джон Сміт.

Я вважаю, що ці реформатори були натхнені створити релігійний клімат, в якому б могли бути відновлені втрачені істини і влада священства. Так само Бог надихав перших мандрівників, колонізаторів Америки та основоположників Конституції Сполучених Штатів, щоб освоїти землю і встановити верховні принципи, за яких буде відновлено євангелію” (in Conference Report, Oct. 1994, 85; or *Ensign*, Nov. 1994, 66).

■ Президент Гордон Б. Хінклі учив, що реформатори робили все можливе, щоб знайти втрачені під час Великого відступництва істини:

“То був ... період зростаючої просвіти. В міру того, як роки продовжували свій неспинний плин, сонячне світло нового дня почало з’являтися над землею. То був Ренесанс, чудесний розквіт мистецтва, архітектури і літератури.

Реформатори працювали над тим, щоб змінити церкву, особливо Лютер, Меланхтон, Гус,

Цвінглі й Тиндейл. То були люди великої сміливості, дехто з них переніс страшну смерть через свої вірування. Народилося протестантство з його вимогою до реформи. Коли цю реформу було здійснено, її прихильники заснували власні церкви. Вони зробили це, не маючи повноважень священства. Їх єдиним бажанням було знайти придатний спосіб, у який вони зможуть поклонятися Богові так, як, згідно з їхніми відчуттями, Йому слід поклонятися” (*Ліягона*, січень 2000 р., с. 88).

■ Президент Томас С. Монсон учив про важливий вклад реформаторів:

“Чесні люди з прагненням у серці, наражаючи своє життя на смерть, намагалися знайти контрольні точки, щоб відшукати істинний шлях. День реформації наближався, але шлях попереду був важкий. Переслідування були жорстокими, особисті жертви—незбагненними, а ціна—невимірною. Реформатори, як і піонери, проторували шляхи в пустелі у відчайдушному пошуку тих втрачених контрольних точок, які, як їм здавалося, якщо їх знайти, приведуть людство до істини, якої навчав Ісус.

Коли Джон Уікліф та інші завершили перший переклад усієї Біблії англійською мовою з латині, тодішні чини церкви зробили все можливе, аби знищити її. Примірники потайки переписувалися від руки. Біблія вважалася недоступною книгою, забороненою для читання пересічними людьми. Багато послідовників Уікліфа були жорстоко покарані, а деякі привселюдно спалені.

Мартін Лютер відстоював верховенство Біблії. Вивчення Священного Писання привело його до порівняння вчень і традицій церкви з ученнями в Писанні. Лютер стояв за особисту відповідальність та права совісті кожного і робив це з неминучим ризиком для свого життя. Підданий погрозам і переслідуванню він сміливо проголошував: “Я стою тут і не можу робити інакше. Допоможи мені, Боже!”

Ян Гус, сміливо засуджуючи розтління в церкві, був вивезений за місто і спалений. Його шию прикували ланцюгом до стовпа, а соломі й дрова склали купою навколо його тіла до самого підборіддя і полили смолою. Йому востаннє запропонували зректися своїх переконань. Коли піднімався полум’я, він співав, але вітер задув вогонь у його обличчя, і його голос замовкнув.

Швейцарець Цвінглі спробував у своїх роботах і повчаннях переосмислити всю християнську доктрину, привівши її у відповідність з Біблійними поняттями. Його найвідоміший вислів зворушує серце: “Яка мені різниця?! Вони можуть вбити тіло, але не душу”.

А хто сьогодні не оцінить слова Джона Нокса: “Чоловік, що з Богом, завжди у більшості”?

Джон Кальвін, передчасно змучений хворобою і своїми безперервними трудами, підсумував власну філософію такими словами: “Наша мудрість ... майже повністю складається з двох частин: знання про Бога і знання про себе”.

Можна було би пригадати й інших, але, мабуть, згадки про Ульяма Тиндейла буде достатньо. Тиндейл вважав, що люди мають право знати, що їм було обіцяно в Писаннях. Тим, хто протистояв роботі з перекладу, він заявляв: “Якщо Бог збереже мені життя, ... я зроблю так, що хлопчик за плугом знатиме Писання краще, ніж ви”.

Такими були вчення і життя великих реформаторів. Їхні діяння були героїчними, внески—численними, а жертви—великими, *але вони не відновили євангелію Ісуса Христа*” (in Conference Report, Apr. 1975, 20–21; or *Ensign*, May 1975, 15–16).

■ Президент Монсон дійшов висновку, що робота реформаторів не була даремною. Вона підготувала середовище, в якому Біблія була доступна щирим шукачам істини, включаючи Джозефа Сміта молодшого: “Хтось може запитати стосовно реформаторів: “Чи були їхні жертви даремними? Чи були їхні страждання марними?” Я усвідомлено відповім: “Ні!” Свята Біблія тепер була доступна людям. Кожна людина могла краще знайти свій шлях. О, якби тільки всі могли читати і всі могли розуміти!.. Але хтось умів читати, а хтось міг слухати, і всі мали доступ до Бога через молитву” (in Conference Report, Apr. 1997, 74; or *Ensign*, May 1997, 51).

■ Президент Джозеф Філдінг Сміт казав, що робота всіх цих реформаторів підготувала шлях для відновлення євангелії:

“Під час підготовки до відновлення Господь підняв благородних мужів, таких як Лютер, Кальвін, Нокс та інших, кого ми називаємо реформаторами, і дав їм силу розірвати пута, що зв’язували людей і позбавляли їх священного права вклонятися Богу згідно з голосом совісті.

Святі останніх днів віддають належне тим великим і безстрашним реформаторам, які розірвали пута, що зв’язували релігійний світ. Господь був їхнім Захисником у цій місії, сповненій багатьма небезпеками. Однак тоді ще не настав час для відновлення повноти євангелії. Робота реформаторів мала величезне значення, але це була підготовча робота” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 1:174–175).

■ Президент Сміт пояснював, що реформація “насправді була світанком нинішнього дня. Ярмо тієї великої сили, що тримала народи в путах, було не тільки фізично, але й духовно розбито, і промені світла почали пробиватися, щоб установити свободу вірування і принести волю” (*Doctrines of Salvation*, 1:177). Тепер час і середовище були підходящими, щоб покликати Джозефа Сміта молодшого першим пророком Відновлення.

ПОМІРКУЙТЕ

- Який урок можна винести з постійно повторюваного циклу відступництва і відновлення?
- Які досягнення реформаторів зробили Відновлення можливим?
- Що ми можемо робити, щоб розпізнавати особисте відступництво і захищати себе від нього?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Вивчіть напам’ять принаймні два уривки, що вчать про відступництво. Серед них можуть бути: Ісаїя 29:13–14; Амос 8:11–12; Дії 20:29–30; Галатам 1:6–8; 2 Солунянам 2:1–3; 2 Нефії 27:1; Мормон 8:28 та Учення і Завіти 1:14–16.
- Прочитайте розповідь про перше видіння в Джозеф Сміт—Історія 1:5–20.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “Відступництво” (сс. 26–27)
- “Пророки” (сс. 113–114)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

Lined writing area for notes and impressions, consisting of two columns separated by a vertical dotted line.

A large area consisting of two columns of horizontal dotted lines, separated by a vertical dotted line in the center, intended for student writing.

ВІДНОВЛЕННЯ І ПОЯВА НОВИХ ПИСАНЬ

ВСТУП

Ми живемо в розподілі повноти часів. Цей останній розподіл євангелії розпочався з Першим видінням. Президент Джозеф Ф. Сміт навчав: “Найвеличнішою подією в історії світу після воскресіння Сина Божого з могили і його вознесіння на небеса стало явлення Батька і Сина хлопцеві Джозефу Сміту, метою якого була підготовка шляху до закладення основ Його царства; не царства людського, але царства, якому вже не судилося зникнути або бути здоланим” (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 495).

Перше видіння розпочало відновлення Богом істини, влади, Писань, священних обрядів та істинної організації Церкви через пророка Джозефа Сміта. Ми ділимося цим посланням зі світом, сприймаючи це як обов’язок і священний привілей.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Бог покликав Джозефа Сміта бути пророком Відновлення.
- Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона і явив інші Писання даром і силою Божого.
- Книга Мормона допомагає людям прийти до Христа.
- Книга Мормона є переконливим доказом Відновлення.

“Найвеличнішою подією в історії світу після воскресіння Сина Божого ... стало явлення Батька і Сина хлопцеві Джозефу Сміту”.

- Під керівництвом Ісуса Христа через Його слуг були відновлені священство й Церква.

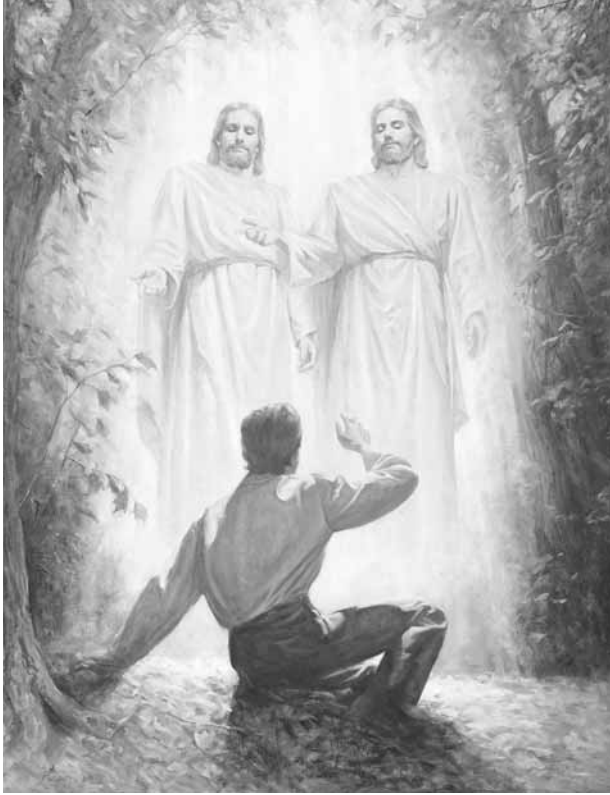
ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Бог покликав Джозефа Сміта бути пророком Відновлення.

■ Однією з славетних подій останніх днів є явлення Бога Батька та Його Сина Ісуса Христа пророку Джозефу Сміту. Перше видіння розпочало роботу Джозефа Сміта як пророка останніх днів та помазаника Господнього, щоб відкрити розподіл повноти часів.

Джозеф Сміт був не першим пророком, покликаним Богом. Як обговорювалося у розділі 8 цього путівника студента, Бог завжди покликав пророків. Через пророків Він дає, або відновлює, істини, владу, обряди та Писання. Він організує Свою Церкву на землі на благо і для спасіння Своїх дітей. Якщо через відступництво істина і влада євангелії втрачаються, Бог згодом покликає іншого пророка в належний час і в належному місці, щоб відновити Свою владу й істину.

Пророк Джозеф Сміт був покликаний розпочати цей розподіл євангелії, що приведе до Другого пришествя Ісуса Христа і Тисячоліття.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 1:17
- Учення і Завіти 136:37
- Джозеф Сміт—Історія 1:17

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив щодо відновлення необхідної влади священства:

“Ісус покликав та висвятив апостолів і дав їм ключі царства. Ці ключі давали їм право запечатувати обряди для вічності.

Апостолів повбивали, і згодом настало відступництво. Учення Церкви було перекручено, а обряди змінені. Ключі священства було втрачено. Через повне відступництво необхідно було відновити повноваження—ключі священства, учення та обряди.

Джозефа Сміта особисто відвідали Бог Вічний Батько та Його Син Ісус Христос. Вони повідомили його, що мають для нього особливу роботу.

Через нього буде відновлено ключі і Церкву буде відновлено такою, якою її встановив Ісус Христос, перебуваючи на землі.

Джозеф Сміт і Олівер Каудері були висвячені в Ааронове священство Іваном Христителем (див. Джозеф Сміт—Історія 1:68–69). Вони були висвячені у Мелхиседекове священство давніми апостолами—Петром, Яковом та Іваном (див. УЗ 27:12). Ці висвячення, які відновили повноваження і ключі Божого царства, ніколи більше не буде забрано із землі.

У квітні 1830 року пророк Джозеф Сміт організував Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Істинна Церква Ісуса Христа знову була серед людей, маючи повноваження “проповідувати євангелію і виконувати її обряди” (Уложення віри 1:5) (“Відновлення”, *Перші всесвітні збори навчання провідництва*, січень 2003, с. 2).

■ Президент Алвін Р. Даєр, який служив радником у Першому Президентстві, наголошував на важливості й унікальності цього останнього розподілу євангелії: “Джозефу Сміту було сказано, що його було передвисвячено і згодом покликано бути знаряддям, яким Бог встановлюватиме Своє царство на землі, як це відбувалося в попередніх розподілах, що змінювали один одного. Але цей, останній розподіл з усіх, відзначається навіть більшою істиною, періодом, коли всі істини, всі закони, всі завіти, всі обіцяння, заплановані Богом, нашим Небесним Батьком у доземному існуванні і частково явлені людині в різні часи на землі для викуплення і піднесення його духовних дітей, мали бути повністю відкриті й зроблені доступними для людства. Так говорив Господь пророку Джозефу Сміту” (in Conference Report, Apr. 1963, 50).

■ Пророк Джозеф Сміт стверджував: “Давні пророки проголошували, що в останні дні Бог небесний встановить царство, яке ніколи не буде ані знищено, ані віддано іншому народу. Я вважаю, що я є одним із знарядь установаження царства Даниїла, за словом Господа, і я збираюся закласти основу, яка переверне весь світ” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 365–366; paragraphing altered).

Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона і явив інші Писання даром і силою Божою.

■ Ми можемо не знати всіх деталей того, як пророк Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона, але ми знаємо, що цей процес був натхнений. Духовні дари в поєднанні з вірою та старанністю Джозефа Сміта дозволили йому

досягти божественних цілей під час перекладу. Він також був знаряддям у появі додаткових Писань, включаючи Учення і Завіти, Дорогоцінну Перлину та Переклад Джозефом Смітом Біблії короля Джеймса.

Уривки з Писань для опрацювання

- Титульна сторінка Книги Мормона, 1-й абзац
- 1 Нефій 14:39–40
- 2 Нефій 3:11–12
- Учення і Завіти 1:29
- Учення і Завіти 17:6
- Учення і Завіти 124:125

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Рассел М. Нельсон з Кворуму Дванадцятьох Апостолів говорив про дивовижне досягнення з перекладу Книги Мормона і появи інших одкровень силою Божою:

“Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона силою і даром Бога!

Порівняйте це унікальне досягнення з іншими перекладами Писань. Біблія короля Джеймса, наприклад, готувалася 50 англійськими вченими, які працювали цілі 7 років, перекладаючи зі швидкістю одна сторінка в день. Вважається, що сучасні фахівці з перекладу перекладають Писання добре, якщо їхня швидкість—одна сторінка в день.

“З-під пера Джозефа-перекладача ... до нас дійшло більше друкованих сторінок Писань, ніж від будь-якої смертної людини”.

Натомість Джозеф Сміт перекладав Книгу Мормона зі швидкістю приблизно 10 сторінок за день, виконавши роботу за приблизно 85 днів!

Такий темп здається ще більш дивовижним з огляду на обставини, за яких працював пророк. У той же період, постійно відволікаючись від роботи і відчуваючи постійну ворожість щодо себе, Джозеф Сміт проїхав понад 100 миль з Гармоні, штат Пенсільванія, до Фейетта, штат Нью-Йорк. Він подав заявку на авторське право. Він отримував одкровення, що нині складають 12 розділів Учення і Завітів. Небесні істоти відновили святе священство. Однак він завершив переклад за менш ніж три місяці” (*Helping Missionaries Understand the Role of the Book of Mormon in Conversion* [address at seminar for new mission presidents, June 23, 2000], 4–5).

■ Старійшина Ніл А. Максвелл, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, також говорив про дивовижний темп перекладу, якого вдалося досягти пророку Джозефу Сміту:

“Процес перекладу справді був “дивовижною роботою і чудом”, або, як сказано в гебрійському варіанті, “предивне, ... чудо” (Ісаїя 29:14). Враховуючи послідовність перекладу, вчені підраховали, що в 1829 році Джозеф перекладав зі швидкістю від 8 до 13 сучасних друкованих сторінок на день (see John W. Welch and Tim Rathbone, “The Translation of the Book of Mormon: Basic Historical Information” [Provo: Foundation for Ancient Research and Mormon Studies, 1986], pp. 38–39). Здібний професійний перекладач нещодавно сказав мені, що вважає переклад однієї сторінки на день продуктивним.

З-під пера Джозефа-перекладача, ненавченого в теології, до нас дійшло більше друкованих сторінок Писань, ніж від будь-якої смертної людини” (in Conference Report, Apr. 1992, 54–55; or *Ensign*, May 1992, 38).

■ Президент Езра Теффт Бенсон говорив, що час появи Книги Мормона під час Відновлення є доказом її важливості:

“Серйозним свідченням важливості Книги Мормона є той факт, коли саме Господь визначив її появу в розкладі Відновлення, що розгорталося. Єдине, що передувало їй, це Перше видіння. У цьому дивовижному видінні пророк Джозеф Сміт

дізнався про істинну природу Бога й те, що у Бога була для нього робота. Поява Книги Мормона була наступною подією.

Подумайте, про що це свідчить. Поява Книги Мормона передувала відновленню священства. Вона була видана лише за кілька днів до організації Церкви. Святим Книга Мормона була дана раніше, ніж одкровення, що описують великі вчення про три ступені слави, целестіальний шлюб або роботу за померлих. Вона з'явилася до того, як були організовані кворуми священства й структура Церкви. Чи не каже це нам дещо про те, який у Господа погляд на цю священну роботу?" (in Conference Report, Oct. 1986, 3; or *Ensign*, Nov. 1986, 4).

■ Президент Бенсон підкреслював, що пророк Джозеф Сміт явив інші Писання, окрім Книги Мормона: "Це покоління,—сказав Господь Джозефу Сміту,—матиме Моє слово через тебе" (УЗ 5:10). І воно має його в Книзі Мормона, Ученні і Завітах та інших сучасних одкровеннях" (in Conference Report, Apr. 1987, 104; or *Ensign*, May 1987, 83).

Книга Мормона допомагає людям прийти до Христа.

■ Старійшина Роберт К. Делленбах, сімдесятник, сказав: "У всьому світі люди шукають свідчення про Ісуса Христа, яке міститься в Книзі Мормона. Вони походять з різних країн, колін, язиків і народів. Як було сказано пророку Джозефу Сміту: "Кінці землі питатимуть про твоє ім'я" (УЗ 122:1). І чому вони питатимуть про ім'я Джозефа Сміта? Тому що Книга Мормона свідчить про божественність і спокуту Спасителя, Ісуса Христа. Тому що Джозеф є пророком Відновлення" (in Conference Report, Apr. 1995, 11; or *Ensign*, May 1995, 11).

Якщо ми читаємо Книгу Мормона з щирим серцем і справжніми намірами, вона переконає нас, "що Ісус є Христос, Бог Вічний" (титильна сторінка Книги Мормона).

Уривки з Писань для опрацювання

- 1 Нефій 6:4
- 1 Нефій 19:18
- 2 Нефій 25:23, 26

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Джеймс Е. Фауст, радник у Першому Президентстві, учив, що "стверджуюче свідчення Книги Мормона переконає, "що Ісус є Христос, Бог Вічний", і також духовно підтверджує божественне покликання Джозефа Сміта й те, що він дійсно бачив Батька і Сина" ("Ключовий камінь нашої релігії", *Ліягона*, січень 2004, с. 4).

■ Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, чому Книга Мормона відіграє важливу роль у приведенні людедей до Христа:

"Ця натхненна книга Писань лежить в центрі місіонерського проповідання. Навернення до неї є навернення до Христа, бо ця книга містить слова Христа. Сама навіть титульна сторінка Книги Мормона проголошує її мету: "Щоб переконати Юдея й Іновірця, що Ісус є Христос".

Крім того, навернення до цієї натхненної книги є наверненням до євангелії Ісуса Христа, тому що вона містить повноту євангелії Ісуса Христа. ... Господь сказав Джозефу Сміту в Ученні і Завітах: "І знову, старійшини, священники і вчителі цієї Церкви мають навчати принципам Моєї євангелії, які є в Біблії і Книзі Мормона, в якій є повнота євангелії" (УЗ 42:12)" ("The Book of Mormon: The Heart of Missionary Proselyting," *Ensign*, Sept. 2002, 14).

■ Президент Езра Тефт Бенсон описував вплив Книги Мормона, що веде до Христа:

"Щирий шукач істини може отримати свідчення про те, що Ісус є Христос, якщо з молитвою розміркуюватиме над натхненними словами з Книги Мормона.

Понад половини всіх віршів у Книзі Мормона кажуть про нашого Господа. Деякі форми Христового імені згадуються у Книзі Мормона

"У всьому світі люди шукають свідчення про Ісуса Христа, яке міститься в Книзі Мормона".

частіше, ніж навіть у Новому Завіті, в перерахунку на вірші.

У Книзі Мормона Йому дано понад сотню різних імен. Ті імена мають особливе значення, описуючи Його божественну сутність.

Читаймо Книгу Мормона і будьмо переконані в тому, що Ісус є Христос! Перечитуймо Книгу Мормона постійно, щоб ми могли ближче прийти до Христа, бути відданими Йому, зосередженими на Ньому і поглинуті Ним” (in Conference Report, Oct. 1987, 101, 104; or *Ensign*, Nov. 1987, 83, 85).

Книга Мормона є переконливим доказом Відновлення.

■ Істинність Книги Мормона служить доказом для інших істин Відновлення. Книга Мормона стоїть як свідок не тільки Ісуса Христа, а і Його слуги, Джозефа Сміта, який переказав її

і поклав основу царства Божого в останні дні.

Уривки з Писань для опрацювання

- 1 Нефій 13:40
- Учення і Завіти 20:8–12

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі пояснював важливість Книги Мормона відносно Церкви і Біблії:

“Якщо Книга Мормона істинна, то й Церква істинна, адже та ж влада, завдяки якій з’явився на світ цей священний літопис, присутня і проявляється серед нас у наш час. Це відновлення Церкви, встановленої Спасителем у Палестині. Це відновлення Церкви, встановленої Спасителем, коли Він відвідав цей континент, як записано в цьому священному літописі.

Книга Мормона істинна, Біблія істинна. Біблія є свідченням Старого світу. Книга Мормона є свідченням Нового. Одна є літописом Юди, а інша літописом Йосипа, і разом вони опинилися в одній руці Господа для здійснення пророцтва Єзекіїля. Разом вони проголошують царственість Викупителя світу та реальність Його царства” (in Conference Report, Oct. 1959, 119).

■ Президент Езра Тефт Бенсон свідчив, що Книга Мормона є ключовим каменем свідчення про істинність Відновлення: “Книга Мормона є ключовим каменем нашого свідчення. Як арка розпадеться, якщо видалити ключовий камінь, так само вся Церква буде стояти або впаде, в залежності від істинності Книги Мормона. Вороги Церкви це чітко розуміють. Ось чому вони так далеко заходять, намагаючись спростувати Книгу Мормона, бо якщо її буде дискредитовано, те ж станеться і з пророком Джозефом Смітом. Таку ж долю матимуть наші твердження про ключі священства, одкровення й відновлену Церкву. Але так само, якщо Книга Мормона істинна, а мільйони засвідчили, що отримали свідчення від Духа, що вона дійсно істинна, тоді людина повинна прийняти заяви стосовно Відновлення і всього, що супроводжувало його” (*A Witness and a Warning* [1988], 19).

■ Президент Бенсон також дав натхненну пораду стосовно того, як користуватися Книгою Мормона, щоб відповідати на можливі заперечення зацікавлених щодо відновлених істин евангелії:

“Ми повинні користуватися Книгою Мормона, щоб реагувати на заперечення істинності Церкви.

Усі заперечення, стосуються вони абортів, множинного шлюбу, поклонінню у сьомий день тощо, здебільшого спираються на те, чи були Джозеф Сміт і його наступники пророками Бога і чи отримували одкровення. Тоді є порядок відповіді на більшість заперечень за допомогою Книги Мормона.

По-перше, зрозумійте запитання.

По-друге, дайте відповідь з одкровення.

По-третє, покажіть, наскільки правильність відповіді насправді-то залежить від того, чи віримо ми в сучасне одкровення сучасних пророків, чи ні.

По-четверте, поясніть, що віра в те, чи існують сучасні пророки і одкровення залежить від того, чи віримо ми в істинність Книги Мормона.

Отже, єдине питання, яке повинна для себе з’ясувати незгодна людина, це те, чи істинна Книга Мормона. Бо якщо Книга Мормона істинна, то Ісус є Христос, Джозеф Сміт був Його пророком, Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів істинна і нині нею керує пророк, що отримує одкровення.

Наше основне завдання—проголошувати евангелію і робити це ефективно. Ми не зобов’язані відповідати щоразу, коли виникає незгода. Кожна

людина, врешті-решт, спирається на стіну віри і так має встояти” (*A Witness and a Warning*, 4–5).

■ Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, дав пораду, якої ми можемо дотримуватися особисто і якою можемо поділитися із зацікавленими: “Намагайтеся читати Книгу Мормона, тому що ви цього хочете, а не тому, що мусите. Відкрийте для себе, що вона істинна. Читаючи кожну сторінку, запитуйте: “Чи могла людина написати цю книгу, чи вона з’явилася саме так, як про це свідчив Джозеф Сміт?” Застосовуйте ті вчення, про які ви дізналися. Вони зміцнять вас, щоб протистояти злу Сатани. Виконуйте пораду Моронія. Щиро запитайте Бога Батька в ім’я Ісуса Христа зі щирим наміром, чи вчення Книги Мормона істинні (див. Мороній 10:3–5). Запитайте з бажанням отримати особисте підтвердження, анітрохи не сумніваючись. Я знаю, що ви можете отримати духовне підтвердження, що вона істинна. Потім ви дізнаєтеся, що Ісус Христос живе, що Джозеф Сміт був і є пророком і що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів—це Господня Церква (див. Вступ до Книги Мормона, особливо останній абзац). Ви переконаєтеся, що Спаситель керує Своєю Церквою через живого пророка. Ці істини стануть основою вашого продуктивного життя” (*Ліягона*, листопад 2003, сс. 42–43).

Під керівництвом Ісуса Христа через Його слуг були відновлені священство й Церква.

■ Відновлення розвіяло темряву відступництва. Владу священства було відновлено. Через пророка Джозефа Сміта Господь знову організував Свою Церкву на землі, щоб спасительні принципи й обряди евангелії могли прислужуватися належним чином, щоб допомогти людям прийти до Христа.

“Намагайтеся читати Книгу Мормона, тому що ви цього хочете, а не тому, що мусите”.

Уривки з Писань для опрацювання

- Дії 3:20–21
- Учення і Завіти 1:30
- Учення і Завіти 13:1
- Учення і Завіти 27:12–13
- Джозеф Сміт—Історія 1:72
- Уложення віри 1:5–6

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі з благоговінням говорив про Мелхиседекове священство, яке відновили Петро, Яків та Іван:

“Жодний цар, президент, глава держави, жоден бізнесмен, жодна людина, що займається світськими справами, не має такого повноваження. Але його було дано смиренним чоловікам, які ходили з Ісусом як Його апостоли.

Троє з цих вибраних апостолів—Петро, Яків та Іван—явилися Джозефу та Оліверу десь “у глушині” поблизу річки Сасквеганна. Вони поклали руки на їхні голови і дарували їм це святе повноваження.

У нас немає точної дати, але факти говорять, що це, вірогідно, відбулося в кінці травня або на початку червня того самого 1829 року” (виступ на святкуванні 175-ї річниці відновлення священства, 16 травня 2004 р.).

■ Старійшина Девід Б. Хейт, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів проголошує світові, що ця Церква є відновленням Христової Церкви. Відновлення було необхідним, тому що пророків і апостолів, які були основою Господньої первісної Церкви, було вбито або забрано в інший спосіб. Церква сьогодні побудована на основі пророків і апостолів, а Ісус Христос є наріжним каменем. Отже, це не реформація, не ревізія, не реорганізація, або просто секта. Це Церква Ісуса Христа відновлена в ці останні дні” (in *Conference Report*, Apr. 1986, 7; or *Ensign*, May 1986, 7).

■ Президент Гордон Б. Хінклі також свідчив, що Церква Ісуса Христа була відновлена:

A series of horizontal dotted lines arranged in two columns, separated by a vertical dotted line, providing a space for handwritten notes.

© 1988 Greg K. Olsen. Любіано надано "Mill Pond Press" і д-ром Джеррі Хупером. Копіювання заборонено

ВІРА І НАВЕРНЕННЯ

ВСТУП

Чи *віра* є першим принципом євангелії? Ні! Четверте уложення віри проголошує, що першим принципом євангелії є *віра в Господа Ісуса Христа*. Віра в Христа означає мати тверде переконання, що Він є Сином Бога і Спасителем і Викупителем світу. Ми знаємо, що можемо повернутися до Небесного Батька, щоб жити з Ним, тільки покладаючись на милість і доброту Його Сина і дотримуючись Його заповідей. Якщо ми будемо вірити в Христа, то приймемо Його Спокуту і Його вчення, що веде до хрищення “з води й Духа” (Іван 3:5).

Віра в Ісуса Христа спонукає місіонерів наполегливо працювати, дотримуватися правил місії і старанно шукати щирих зацікавлених Церквою. Віра приносить їм впевненість, що вони виконують роботу Господа і представляють Його, коли навчають посланню спасіння. Коли місіонери зміцнюють свою віру, то збільшують власну силу навчати зацікавлених і допомагати їм навертатися до Спасителя Ісуса Христа і Його відновленої євангелії.

Примітка: Цей розділ зосереджується на важливості віри в Ісуса Христа, способах зміцнення вашої віри, її ролі в наверненні людини й на тому, як віра пов’язана з покаянням, хрищенням та прийняттям дару Святого Духа. Ви пригадуєте, що покаяння детальніше обговорюється в розділі 2 цього путівника студента.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Віра в Господа Ісуса Христа є необхідною для духовного зростання.
- Віра може зміцнюватися.
- Віра веде до навернення.
- Навернення означає покаяння, хрищення і прийняття дару Святого Духа.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Віра в Господа Ісуса Христа є необхідною для духовного зростання.

■ Віра, яка веде до спасіння, повинна зосереджуватися на Господі Ісусі Христі. “Мати віру в Ісуса Христа означає повністю на Нього покладатися: довіряти Його безмежній владі, розуму і любові. Це включає віру в Його вчення. Віра в Нього означає, що хоча ми всього не розуміємо, Він розуміє все. Він завжди готовий допомогти вам, якщо ви пам’ятаєте Його прохання: “Звертайтеся до мене в кожній думці; не вагайтеся,

“Звертайтеся до мене в кожній думці; не вагайтеся,

не бійтеся” (УЗ 6:36)” (Стійкі у вірі: довідник з євангелії [2004], с. 29).

Уривки з Писань для опрацювання

- 1 Нефій 7:12
- 2 Нефій 9:23
- 2 Нефій 31:19
- Алма 37:33
- Мороній 7:26
- Уложення віри 1:4

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Езра Тефт Бенсон пояснював, чому ми повинні спрямовувати віру до Господа Ісуса Христа:

“Фундаментальним принципом нашої релігії є віра в Господа Ісуса Христа. Чому так важливо, щоб ми зосереджували свою впевненість, надію та довіру на одній єдиній постаті? Чому віра в Нього є такою необхідною для душевного спокою в цьому житті та надії на світ прийдешній?

Тільки Ісус Христос має унікальну гідність дати цю надію, цю впевненість і цю силу перемогти світ і піднятися над людськими слабкостями.

Віра в Нього означає більше, ніж визнання того, що Він існує. Це більше, ніж заяви про свої вірування.

Віра в Ісуса Христа складається з повної довіри Йому. Будучи Богом, Він має безмежну силу, розум і любов. Не існує такої людської проблеми, яка була б більшою за Його здатність її вирішити. Оскільки Він зіштовхнувся з усім (див. УЗ 122:8), Він знає, як допомогти нам піднятися над щоденними труднощами” (in Conference Report, Oct. 1983, 5, 7; or *Ensign*, Nov. 1983, 6, 8).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс з Кворуму Дванадцятих Апостолів казав, що віра, спрямована до Ісуса Христа, допомагає нам розвинути довіру до Бога:

“Віра в Господа Ісуса Христа є переконанням і довірою, що Бог знає і любить нас і що Він чує

наші молитви і відповідає на них так, щоб це було якнайкраще для нас.

Насправді, Бог зробить більше, ніж те, що є якнайкращим для нас. Він зробить якнайкраще для нас і для всіх дітей Небесного Батька. Переконання, що Господь знає більше, ніж ми, і що Він відповість на наші молитви так, як це буде найкращим для нас і всіх Його дітей, є важливою складовою віри в Господа Ісуса Христа.

Віра повинна включати в себе довіру. Якщо ми віримо в Господа Ісуса Христа, то повинні довіряти Йому. Ми повинні довіряти настільки, щоб бути готовими прийняти Його волю, знаючи, що Він знає, що є кращим для нас.

Виявлення віри в Господа Ісуса Христа завжди підлягає порядку небесному, милості, волі, мудрості й розкладу Господа. Ось чому ми не можемо по-справжньому вірити в Господа, не довіряючи повністю Господній волі і Його розкладу. Коли ми віримо і довіряємо Господу саме так, то відчуватимемо в житті справжню безпеку.

Віра в Господа Ісуса Христа готує вас до всього, що б не принесло життя. Така віра готує вас до справ з життєвими можливостями: використовувати ті, що дані, і пережити розчарування від втрачених” (“Faith in the Lord Jesus Christ,” *Ensign*, May 1994, 99–100).

■ Старійшина Джозеф Б. Віртлін з Кворуму Дванадцятих Апостолів пояснював, як ми можемо дізнатися, що наша віра відповідає волі Бога:

“Звідки ж нам дізнатися, чи узгоджується наша віра з волею Небесного Батька і чи схвалює Він наші прагнення? Ми повинні знати слово Бога. Однією з причин, з яких ми занурюємося в Писання, є пізнання стосунків Небесного Батька з людиною з самого початку. Якщо бажання нашого серця суперечать Писанням, тоді не варто далі реалізовувати їх.

Також ми повинні прислухатися до порад пророків останніх днів, адже вони вчать з натхненням.

Крім того, ми повинні розмірковувати, молитися і шукати проводу Духа. Якщо робитимемо так, Господь обіцяв: “Я скажу тобі у твоєму розумі і твоєму серці, через Святого Духа, Який зійде на тебе і Який буде жити у твоєму серці” [УЗ 8:2].

“Віра в Ісуса Христа складається з повної довіри Йому”.

“Віра в Господа Ісуса Христа готує вас до всього, що б не принесло життя”.

Тільки тоді, коли наша віра перебуває в гармонії з волею Небесного Батька, ми зможемо отримати благословення, яких прагнемо” (Ліягона, листопад 2002 р., с. 84).

Віра може зміцнюватися.

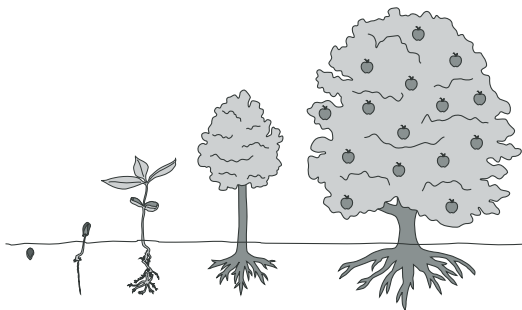
■ Як ми можемо більше вірити? Віра—це дар від Бога, якого ми повинні прагнути і шукати. Біблейський словник учить, що “хоча віра є даром, її слід розвивати і прагнути, доки вона не зросте з крихітної насінинки у велике дерево” (Bible Dictionary, “Faith,” 670). Старійшина Ніл А. Максвелл, який служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав: “Віра вимагає добре продуманого живлення, адже вона не статична. Вона постійно або зміцнюється, або послаблюється” (Lord, *Increase Our Faith* [1994], 1).

Апостоли Спасителя розуміли, що їм потрібно більше віри. Вони благали Господа: “Додай Ти нам віри!” (Лука 17:5). Розуміння принципу зміцнення віри людини є важливим для успішної місіонерської роботи.

Уривки з Писань для опрацювання

- Римлянам 10:17
- Кн. Якова 4:6
- Геламан 3:35

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Джозеф Б. Віртлін розповідав, що ми можемо робити, щоб зміцнювати віру: “Якщо ми навчаємось, розмірковуємо і молимося, наша віра в те, чого не видно, але що є істинними речами Бога, зростатиме. Навіть якщо ми тільки “скористує[мося] принаймні частинкою віри, ...

навіть якщо [ми] не може[мо] нічого, окрім того, щоб мати бажання повірити”, живлячи увагою, малесеньке насіння віри може вирости у велике, сильне, плодоносне дерево свідчення” (Ліягона, січень 1999 р., сс. 29–30).

■ За служіння сімдесятником, старійшина Джон К. Кармак пропонував такі способи зміцнення нашої віри:

“Для зміцнення віри нам необхідно довіряти Господу всією своєю душею. Ми не можемо сказати, що зробили достатньо і заслужили спокою. Зміцнення віри також не приходить через формулювання, логіку чи філософію. Натомість ми повинні:

- Чинити правду і служити Господу, адже ми знаємо Його, довіряємо Йому і любимо Його всією душею.
- Не плекати думки, що бажаємо нагороди або подяки за те, що ми робимо, хоча нагорода звичайно буде дана.
- Смирено просити, шукати і стукати.
- Ніколи нічого не вимагати у Господа, бо ми завжди в боргу перед Ним.
- Залишати за Ним остаточне рішення щодо всього, за принципом “нехай не моя воля буде, а Твоя”.
- Бути готовими жертвувати, навіть життям, усе своє земне життя.

Ми, члени Господньої Церкви, при бажанні можемо зміцнити віру, якщо перевищуємо мінімальні вимоги євангелії і розвиваємо абсолютну довіру до Господа” (“Lord, Increase Our Faith,” *Ensign*, Mar. 2002, 57).

■ Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, розповідав про шляхи зміцнення віри для здобуття в житті сили, що підтримує нас:

“Віра це не ілюзія і не магія, але це сила, що заснована на вічних принципах. Чи ви коли-небудь намагалися застосувати віру і не отримали від цього ніякої користі? Якщо так, то ви, імовірно, не зрозуміли і не наслідували принципи, на яких вона заснована.

Ви збиратимете плоди віри, якщо будете дотримуватися принципів, які Бог встановив для її використання. Ось деякі з тих принципів:

- Довіряйте Богу і Його бажанню надати допомогу, коли необхідно, незалежно від складності обставин.
- Слухайтеся Його заповідей і живіть так, щоб показати, що Він може довіряти вам.
- Будьте чутливими до тихої підказки Духа.
- Сміливо дійте за тією підказкою.
- Будьте терплячими і розпізнавайте, коли Бог призначить вам боротися, щоб зростати, і відповіді принесуть спокій у ту годину й на майбутнє.

Ви можете навчитися використовувати віру більш ефективно, застосовуючи принцип, про який навчав Мороній: “Віра є сподіване, але не бачене; ось чому не сперечайтесь через те, що не бачите, бо ви не матимете доказів перед тим, як буде *випробовано вашу віру*” [Етер 12:6; курсив додано]. Тому кожного разу, коли ви “*випробовуєте вашу віру*”, тобто чините гідно у відповідності з отриманим відчуттям, ви отримаєте підтверджуючий доказ Духа. Ці відчуття зміцнять вашу віру. Якщо ви повторюватимете ту модель, ваша віра зміцнішає.

Навіть якщо ви застосовуєте найміцнішу віру, Бог не завжди негайно нагородить вас згідно з вашими бажаннями. Скоріше Бог дасть відповідь, яка буде визначати, що в Його вічному плані є найкращим для вас. Він так сильно і досконало любить вас, що ви не можете це уявити у вашому смертному стані. Дійсно, якби ви могли знати увесь Його план, ви б ніколи не просили того, що суперечить йому, навіть якщо ваші відчуття спокушали б вас це зробити. Щира віра дає розуміння і силу прийняти волю Небесного Батька, якщо вона відрізняється від вашої власної. Ми можемо прийняти Його волю з миром і впевненістю, з переконанням, що Його безмежна мудрість перевищує нашу здатність сприйняти повністю Його план” (Ліягона, травень 2003 р., сс. 75–76).

■ Президент Джеймс Е. Фауст, радник у Першому Президентстві, говорив про два способи підтримки віри: “Заради зміцнення віри кожний із нас повинен бути смиреним і співчутливим, добрим і щедрим до бідних і нужденних. Віра знаходить додаткове підживлення у щоденних впливах духовності, коли ми стаємо навколішки в смиренній молитві. Вона починається з нас особисто і поширюється на наші сім’ї, яким треба

окріпнути в праведності. Чесність, добропорядність, непорочність та моральність є необхідними складовими нашої віри; вони стають святилищем нашої душі” (Ліягона, липень 2000 р., сс. 21–22).

Віра веде до навернення.

■ Місіонери повинні не тільки розуміти, як зміцнити власну віру, але й навчитися зміцнювати віру людей, яких вони навчають. Коли йде навчання відновленій євангелії, в серце зацікавленого насаджуються насіння надії, і віра починає розвиватися. Ця віра може привести до ясного відчуття, яке підтверджуватиме істинність послання. Коли це відчуття є, віра зміцнюється і веде до бажання прийняти послання і жити за євангельськими нормами. Здобуття свідчення і навернення є плодами зміцненої віри.

Уривки з Писань для опрацювання

- 2 Нефій 31:19–20
- Алма 32:7–8, 28–29, 41

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, пояснював, що віра є частиною родючого ґрунту, що живить навернення: “Першим насінням навернення є обізнаність про євангелію Ісуса Христа і бажання знати правду щодо Його відновленої Церкви. “Нехай це бажання працює в вас” (Алма 32:27). Бажання знати істину схоже на насіння, яке зростає у родючому ґрунті віри, терпіння, старанності і довготерпіння (див. Алма 32:27–41).

© 1987 Роберт Т. Баретт. Копіювання заборонено

В процесі навернення ми переживаємо покаєння, яке приносить смирення, а також розбите серце і впокорений дух, що готує нас до хрищення, прощення гріхів і отримання Святого Духа. Потім з часом і через нашу відданість ми долаємо випробування і страждання і терпимо до кінця” (in Conference Report, Apr. 1997, 111; or *Ensign*, May 1997, 80).

■ Президент Меріон Г. Ромні, який служив радником у Першому Президентстві, наголошував, що віра є невід'ємною складовою навернення: “Навернутися—означає відвернутися від одного вірування чи напрямку дій до іншого. Навернення є духовною і моральною переминою. *Навернення* стосується не тільки прийняття Ісуса та Його вчень розумом. Це також віра в Нього і Його євангелію, яка спонукає до дій, віра, яка здійснює перетворення, реальні зміни в розумінні людиною значення життя та її відданості Богові в інтересах, думках і поведінці. В людині, яка справді є повністю наверненою, бажання, що суперечать євангелії Ісуса Христа, дійсно померли. На зміну їм прийшла любов до Бога з непохитною і всеосяжною рішучістю виконувати Його заповіді” (in Conference Report, Guatemala Area Conference 1977, 8).

■ Президент Гордон Б. Хінклі зауважував, що навернення починається з малих кроків віри: “У процесі навернення зацікавлений Церквою здобуває тільки крихти знання. Він може ще дещо прочитати. Все ж він не усвідомлює, він не може усвідомити всього цього дива. Але якщо він чесно шукає, якщо готовий стати на коліна і молитися про це, Дух торкається його серця, можливо, навіть ледь помітно. Він вказує йому правильний напрямок. Людина бачить трохи того, чого ніколи не бачила раніше. І з вірою, розуміючи це чи ні, вона робить кілька обережних кроків. Тоді перед нею відкривається наступна яскравіша перспектива” (*Ліягона*, липень 2002 р., с. 80).

■ Президент Хінклі також говорив, що підживлення віри членів Церкви може допомогти розпускати брунькам віри зацікавлених:

“Віра зацікавленого Церквою схожа на шматок сирого, не просушеного дерева, кинутого у палаючий вогонь. Від тепла полум'я він висихає й починає горіти. Але якщо його витягти, він не “впорасться”. Його мерехтливе полум'я згасне. Але якщо він буде у вогні, з часом він почне яскраво горіти. Незабаром він з'єднається з палаючим вогнем і буде запалювати іншу сиру деревину.

І так вона йде, мої брати і сестри, ця велика робота віри та заохочення людей по всій цій просторій землі до кращого розуміння шляхів Господа й більшого щастя у слідуванні Його прикладові” (*Ліягона*, липень 2002 р., с. 82).

“Навернення є духовною і моральною переминою”.

“Євангелія Ісуса Христа вимагає від нас змін”.

Навернення передбачає покаяття, хрищення й прийняття дару Святого Духа.

■ У процесі навернення віра і покаяття готують зацікавлених до обрядів хрищення і конфірмації. Хрищення й отримання Святого Духа через рукопокладання є необхідними для приєднання до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Уривки з Писань для опрацювання

- Матвій 3:16
- Іван 3:5
- 2 Нефій 31:13, 17
- Уложення віри 1:3–4

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Даллін Х. Оукс учив, що для навернення необхідне абсолютне бажання зректися всіх традицій, що суперечать ученням відновленої євангелії: “Євангелія Ісуса Христа вимагає від нас змін.

“Покаятися”—так ми найчастіше кажемо, і покаяття означає відмову від усього того—особистого, сімейного, етнічного та національного,—що суперечить заповідям Бога. Мета євангелії—перетворити звичайних істот на громадян небес, а це вимагає змін” (*Ліягона*, листопад 2003 р., с. 37).

■ Пророк Джозеф Сміт учив такого принципу щодо обряду хрищення:

“Ви можете з таким самим успіхом охристити мішок з піском замість людини, якщо це робиться не для відпущення гріхів та отримання Святого Духа. Хрищення водою є лише половиною хрищення, і воно нічого не варте без другої половини—тобто, без хрищення Святим Духом.

Хрищення водою без хрищення вогнем і Святим Духом, що належить до нього, не несе ніякої користі. Вони неодмінно і нерозривно пов'язані” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 314, 360).

■ Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив, що місіонери повинні розуміти, що хрищення це не лише водний обряд:

“Коли ви навчаєте зацікавлених і готуєте їх до хрищення водою, ви також повинні думати про дар Святого Духа—хрищення вогнем. Думайте про це як одне. Спочатку йде хрищення водою, а потім хрищення вогнем.

Хтось може запитати вас: “Як у вас справи?” або: “Ви когось навчаєте?”

Ви автоматично відповідаєте: “Так, у нас є сім'я, яка готується до хрищення і конфірмації, для отримання Святого Духа”. Я повторюю: *християнство і отримати Святого Духа*—не роз'єднуйте цього” (*The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know—and Every Member As Well* [address at seminar for new mission presidents, June 24, 2003], 2).

■ Старійшина Генрі Б. Айрінг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорячи про людей, які не отримали дару Святого Духа, пояснював: “Святий Дух може бути їхнім постійним супутником лише після того, як вони довели свою вірність і пройшли обряди хрищення і покладання рук тими, хто має належну владу. Але навіть до хрищення дитина чи доросла людина може отримати в серці свідчення Святого Духа про священну істину. Вони повинні діяти за свідченням, щоб зберегти його, але це вестиме їх до доброго і може привести до прийняття і дотримання завітів, які згодом забезпечать супровід Святого Духа” (in Conference Report, Apr. 1996, 84; or *Ensign*, May 1996, 62).

■ Президент Джеймс Е. Фауст пояснював, що свідчення про істину може бути дано людині до хрищення, але без дару Святого Духа священнослужіння Духа є обмеженим:

“Багато людей, які не є членами Церкви, отримували одкровення силою Святого Духа, Який переконував їх в істинності євангелії. Через цю силу

щирі дослідники євангелії ще до хрищення отримують свідчення про Книгу Мормона й принципи євангелії. Однак благословенний вплив Святого Духа є обмеженим, якщо не отримати дар Святого Духа.

Ті, хто має дар Святого Духа після хрищення й конфірмації, можуть отримувати більше світло й свідчення. Це тому, що дар Святого Духа є “постійним свідком і вищим даром, ніж просто прояв Святого Духа” [in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. (1965–1975), 5:4]. Це вище обдарування, бо дар Святого Духа може діяти як “очищувач, аби очищувати людину від усіх гріхів та освячувати її” [Bible Dictionary, “Holy Ghost,” 704] (*Ліягона*, липень 2001 р., с. 71).

ПОМІРКУЙТЕ

- Обміркуйте Уложення віри 1:4. Чому, на вашу думку, так важливо, що принципи й обряди названі саме в такому порядку? Чому, на ваш погляд, віра в Ісуса Христа стоїть на першому місці?
- Що ви можете робити, щоб зміцнити свою віру в Ісуса Христа?
- Що означає *проявляти* віру в Ісуса Христа?
- Якби ви працювали із зацікавленими, які б хотіли повірити в історію про перше видіння і Книгу Мормона, що б ви порадили їм? Чому?
- Чому хрищення водою є лише “половиною хрищення”?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Вивчіть напам'ять Євреям 11:1, Алма 32:21 та Етер 12:6.
- Продивіться переліки заходів, поданих у висловлюваннях старійшини Джона К. Кармака (с. 83) та старійшини Річарда Г. Скотта (с. 83–84). Подумайте, як ваше ставлення і здатність відповідають кожному з пунктів. Оберіть один чи два пункти, в яких ви б хотіли вдосконалитися, і складіть план, що допоможе вам зробити це. Розкажіть про свій план Небесному Батькові у молитві і попросіть зміцнити вашу віру.

A large writing area consisting of two columns of horizontal dotted lines, separated by a vertical dotted line down the center. The left column contains 22 lines, and the right column contains 22 lines, providing a total of 44 lines of space for writing.

ФІЗИЧНА І ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА

ВСТУП

Майбутні місіонери повинні готувати себе до суворих реалій місіонерської роботи. Президент Гордон Б. Хінклі наголошував на важливості хорошого психологічного та фізичного здоров'я для служіння на місії повного дня:

“Це серйозна робота. Вона вимагає сили й ентузіазму. Вона вимагає гостроти розуму та здібностей.

Місіонерська робота не є в Церкві чимось на кшталт “бойового хрищення”. Це покликання Президентом Церкви гідних і здібних на її виконання.

Необхідне фізичне і психічне здоров'я.

Є такі батьки, які кажуть: “Якби тільки Джонні поїхав на місію, Господь благословив би його здоров'ям”.

Така схема не працює. Навпаки: якщо в місіонера, який прибуває в місію, є якісь недуги або фізичні чи психологічні проблеми, під напругою роботи вони тільки посилюються.

Ми повинні подивитися правді в очі. Ми витрачаємо мільйони доларів на медичне обслуговування і безліч часу на людей, які через свої негаразди не можуть виконувати роботу.

Для тих, хто має серйозні обмеження, є інша робота, яка принесе їм задоволення. А Господь благословить їх за те, що вони здатні зробити. ...

“Необхідне фізичне і психічне здоров'я”.

Дозвольте наголосити, що нам потрібні місіонери, але вони мають бути здатними виконувати роботу.

В їхніх очах має бути ентузіазм і бажання служити Господу Його послom у світі. Вони мають бути здоровими і сильними і фізично, і психологічно, адже цього вимагає робота. Працювати треба буде довго, а навантаження може бути значним” (“Місіонерське служіння”,

Перші всесвітні збори навчання провідництва, січень 2003 р., сс. 17–18).

Розуміння суворих реалій місіонерського служіння і належна фізична і психологічна підготовка дадуть майбутньому місіонерові здатність пристосуватися до нового способу життя й бути успішним у роботі Господа.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Майбутні місіонери повинні готуватися фізично й психологічно до вимог місії повного дня.
- Існують гідні альтернативи служінню на місії повного дня для тих, кого провідники священства звільнили від цього обов'язку через певні обставини фізичного чи психологічного характеру.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Майбутні місіонери повинні готуватися фізично й психологічно до вимог місії повного дня.

Копіювання заборонено

■ Місіонерська робота сувора й вимоглива. Очікується, що майбутні місіонери підготуються до служіння на місії. Це означає не тільки рівень їхньої гідності, а і їхню фізичну, психологічну та моральну підготовку. Якщо місіонерів важко в плані фізичного чи психологічного здоров'я, він опиниться в невідгідному становищі в питанні розбудови царства Божого. Розумове та психологічне здоров'я є також критично важливим для успіху місіонера в служінні Господу з "усім своїм серцем, могутністю, розумом і силою" (УЗ 4:2). Розвинення навичок здорового харчування, фізичних вправ, сну та особистої гігієни до покликання на місію збільшать імовірність успішної адаптації до умов місіонерського служіння.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 4:2
- Учення і Завіти 88:124

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі радив провідникам священства щодо їхнього обов'язку судити про фізичну й психологічну підготовку місіонерів:

"Брати, ми просимо вас бути вибірковими у тому, кого рекомендуєте. Нехай юнаки знають, що від них очікуватиметься, якщо вони бажають служити на місії. Нехай їхні батьки знають, чого чекають від їхніх синів і дочок.

Я розумію, що це нове положення видасться багатьом батькам, які благатимуть, щоб їхні сини й дочки отримали нагоду служити місіонерами, безглуздим і жорстоким. Але брати, ми відчуваємо, що повинні повернутися до справжньої мети місіонерської роботи та певної підготовки для досягнення цієї мети. Сподіваюся, що всі, кого це стосується, зрозуміють, що краще не їхати, ніж поїхати і невдовзі повернутися розчарованим, почувавши себе невдахою. Брати, нехай Господь благословить вас натхненням, Своїм спрямуванням і проводом, любов'ю до тих, за кого ви відповідаєте, та мужністю стояти за правильне і розумне.

Дозвольте наголосити, що нам потрібні місіонери, але вони мають бути здатними виконувати роботу.

В їхніх очах має бути ентузіазм і бажання служити Господу Його послем у світі. Вони мають бути здоровими і сильними і фізично, і психологічно, адже цього вимагає робота. Працювати треба буде довго, а навантаження може бути значним.

Ми не говоримо про бездоганність. Господня робота виконується звичайними людьми, які надзвичайно працюють" (*Перші збори навчання провідництва*, січень 2003 р., с. 18).

■ Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, підкреслював важливість щоденного піклування про своє тіло: "Багатьом людям ... важко знайти час для достатнього відпочинку, для вправ і розслаблення. Для цих заходів ми повинні запланувати собі час у щоденному розкладі, якщо хочемо жити здоровим і врівноваженим життям. Хороший вигляд підкріплює нашу гідність і самоповагу" (in Conference Report, Apr. 1987, 17; or *Ensign*, May 1987, 15).

■ Старійшина Рассел М. Нельсон з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, колишній кардіохірург, казав, як фізичні вправи впливають на психологічний стан: "Відповідні фізичні вправи допомагають боротися з депресією" (in Conference Report, Oct. 1988, 8; or *Ensign*, Nov. 1988, 8).

■ Місіонери не повинні починати місію з поганими звичками, що потенційно можуть перерости в серйозні проблеми. Кожна людина може змінюватися і вдосконалюватися. Майбутні місіонери, які не розвинули належним чином навички харчування, гігієни та фізичного навантаження, можуть почати зараз же змінювати ці навички. Самодисципліні можна навчитися в будь-якому

віці, але процес цей не завжди легкий. Якщо ви впораєтеся з цією задачею до початку місіонерського служіння, то врятуєте себе від багатьох бід і розчарувань.

Майбутні місіонери повинні оцінити своє життя в указаних далі сферах і зробити необхідні зміни, щоб підготуватися фізично і психологічно для служіння Господу.

Харчування. Місіонери повинні бути зразком у дотриманні Господнього закону здоров'я—Слова мудрості (див. УЗ 89). Крім того, що ми повинні уникати шкідливих речовин, "Господь каже, що така їжа хороша для нашого тіла:

- Овочі і фрукти, що повинні використовуватися "з розсудливістю і дякуванням" (див. УЗ 89:10–11).
- М'ясо "тварин і птахів повітряних", яке "треба вживати помірно" (див. УЗ 89:12–13).
- Такі зерна як пшениця, рис і овес, що є "опорою життя" (див. УЗ 89:14–17)" (*Стійкі у вірі: довідник з євангелії* [2004], с. 141).

Оскільки місіонерам часто доводиться самим вибирати продукти й готувати собі страви, майбутні місіонери можуть почати вже зараз готуватися до цього, навчаючись вибирати їжу і дотримуватися правильного раціону всю свою місію. Регулярне споживання висококалорійних продуктів ресторанів швидкого обслуговування, газованих напоїв та солодощів не повинно бути нормою. Якщо це можливо, краще дотримуватися збалансованого раціону, що складається з основних груп продуктів. Місіонерам, які служать закордоном, також можливо доведеться пристосовуватися і шукати найбільш корисні і здорові продукти.

Регулярні фізичні вправи. Усі юнаки та дівчата повинні регулярно робити зарядку. Три основні вимоги до програми фізичних

вправ, незважаючи на вік людини або її здібність, це вправи на гнучкість, силу і серцево-судинну систему (аеробіка або дихальні вправи).

1. Гнучкість. Ці вправи на розтяжку м'язів, сухожиль та зв'язок. Вони мають виконуватися щодня.
2. Сила. Слід виконувати вправи на кожен основну групу м'язів.
3. Серцево-судинна система. Ці вправи зміцнюють серце, покращують фізичну форму загалом, а також настрій. Ходьба та їзда на велосипеді є хорошими вправами у підготовці до місіонерського служіння.

Належна гігієна. Належна гігієна може запобігти багатьом інфекційним хворобам. Вона включає регулярне миття рук (мабуть, найважливіше правило особистої гігієни та запобігання багатьом хворобам) і часте миття у ванні чи прийняття душу.

Стоматологічний

догляд. Зуби необхідно щодня чистити щіткою і зубною ниткою. Майбутні місіонери, які ще не виконують програми регулярного стоматологічного догляду, повинні якомога скоріше

звернутися до лікаря-стоматолога, щоб встигнути провести огляд і лікування до місіонерського служіння. Майбутні місіонери повинні бути обізнані з інформацією та настановами щодо стоматологічного догляду.

Усі юнаки та дівчата повинні регулярно робити зарядку.

Помешкання. Очікується, що місіонери будуть тримати своє помешкання в чистоті й порядку. Середовище, в якому вони живуть, повинно віддзеркалювати гідність їхнього покликання.

Щеплення. Як тільки місіонер буде покликаний на місію, Місіонерський відділ надасть додаткову інформацію стосовно щеплень. Однак кожен потенційний місіонер повинен зробити стандартні щеплення. Щодо рекомендованих щеплень проконсультуйтеся з лікарем.

Лікування хвороб чи травм. Місіонери повинні бути здоровими, коли вирушають на місію. Майбутні місіонери, які мають фізичні або психологічні труднощі, повинні пройти огляд і лікуватися за призначеннями кваліфікованих осіб, щоб вони могли набути форми до того, як вирушать на місію.

Майбутні місіонери повинні надати точну інформацію стосовно стану свого здоров'я під час заповнення місіонерської заявки. Перерви у місії або дострокове припинення служіння через не вирішені проблеми зі здоров'ям часто завдають непоправної шкоди місіонерові та його родині. Точна й повна інформація про стан здоров'я, що вимагається місіонерською заявкою, є надзвичайно важливою і має бути доступною для Генеральних авторитетів для прийняття рішення про місіонерське покликання.

Психологічна підготовка. Нарівні з фізичною, для щасливої та успішної місії повинна проводитися психологічна підготовка. Вміння позитивно справлятися зі змінами і випробуваннями, не забуваючи про мету місії, є важливою складовою підготовки майбутнього місіонера.

Особи, що мають хороші психологічні характеристики, мають такі риси:

1. Вони впевнені в собі.

- Вони контролюють свої емоції (страх, злість, заздрість, провини, хвилювання, любов).
- Вони можуть справитися із звичайними життєвими розчаруваннями.
- Вони комунікабельні і здатні справлятися з більшістю ситуацій.
- Вони належно ставляться до своїх недоліків.
- Вони поважають себе та інших людей.

2. Вони добре ставляться до людей.

- Вони зважають на інтереси інших.
- У них є друзі.
- Вони викликають довіру людей.
- Вони поважають розбіжності з іншими людьми.
- Вони можуть бути наполегливими, але не владними.
- Вони вміють працювати в колективі.
- Вони відчувають відповідальність за інших.

3. Вони здатні зустрічати виклики життя.

- Вони намагаються вирішувати проблеми.
- Вони беруть на себе відповідальність.
- Вони пристосовуються до оточення, якщо необхідно.

- Вони заздалегідь планують і не бояться майбутнього.
- Вони раді новим переживанням.
- Вони користуються своїми природними талантами.
- Вони ставлять собі реалістичні цілі.
- Вони здатні мислити і самотужки приймати рішення.
- Вони докладають всі зусилля, коли роблять щось, і отримують від цього задоволення.

■ Юнаки та дівчата можуть брати участь у заходах, щоб покращити психологічну підготовку до місіонерського служіння. Цінними для цього заходами є:

- Прагнення навчитися контролювати емоції під час роботи над проблемою та у стосунках з іншими.
- Спілкування з батьками, єпископом або президентом філії чи, якщо потрібно, професійним консультантом, для розв'язання особистих проблем і проблем у стосунках.
- Активна участь у церковному житті: присутність на місіонерських уроках, молитви, виступи та ведення зборів, що додасть впевненості у спілкуванні з аудиторією.
- Найкраща успішність у школі, регулярне відвідання шкільних занять, вчасне виконання домашніх завдань, отримання хороших оцінок та дотримання шкільних правил.
- Наявність хобі та інтересів.
- Тимчасові подорожі, щоб розлучення з сім'єю на місії не було надто нестерпним.
- Розвинення дружніх стосунків і прагнення навчитися бути компанійським.
- Вчитися працювати.
- Вчитися розпоряджатися коштами: сплачувати десятину, рахунки та відкладати кошти на місію.
- Добровільна робота з місіонерами повного дня.

■ Вашій психологічній підготовці сприятиме розуміння того, що на місії виникає багато труднощів, типових для нашого буденного життя. Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про поширені життєві випробування:

“Планувалося, що життя буде викликом. Відчувати відчай, депресію, розчарування, навіть зазнати невдачі—все це нормально.

Навчайте членів нашої Церкви, що час від часу, переживаючи безпросвітно нещасний день або кілька таких днів, вони мають стояти твердо і зустрічати ці дні, дивлячись їм в обличчя. Все налагодиться.

Боротьба, що її ми ведемо в житті, має велику мету” (*“That All May Be Edified”* [1982], 94).

■ Президент Гордон Б. Хінклі поділився випадком, що стався на початку його місії і вплинув на його роботу решту місії:

“Коли я прибув, мені було недобре. Ті кілька перших тижнів я був розчарованим через хворобу і протистояння, яке ми відчували. Я написав листа додому моєму доброму батькові й сказав, що я відчуваю, ніби тільки гаю час і марную його гроші. Він був моїм батьком і президентом мого колу, а також мудрим і натхненним чоловіком. Він написав мені дуже короткого листа, в якому говорилося: “Дорогий Гордоне, я одержав твого листа. У мене є лише одна порада: забудь про себе і йди працювати”. Раніше того ж ранку ми з моїм напарником вивчали Писання, і я прочитав ці слова Господа: “Бо хто хоче душу свою зберегти, той погубить її, а хто згубить душу свою ради Мене та Євангелії, той її збереже” (Марк 8:35).

Ті слова Учителя, повторені батьковим листом з порадою забути себе і братися до роботи, пронизали все моє ество. З батьковим листом у руці я пішов до спальні будинку 15 на Ведхем-Роуд, де жив, став на коліна і склав з Господом завіт. Я пообіцяв, що намагатимуся забути себе і зануритися у служіння Йому.

Той липневий день 1933 року був поворотним для мене. Нове світло прийшло в моє життя й нова радість—у моє серце. Здавалося, що розсіявся туман Англії, і я побачив сонячне світло. Я відслужив рясну й чудову місію, за яку я завжди буду вдячний” (*“Taking the Gospel to Britain: A Declaration of Vision, Faith, Courage, and Truth,”* *Ensign*, July 1987, 7).

■ Поширена проблема для багатьох місіонерів—туга за домом. Президент Езра Тефт Бенсон пропонував розв’язання цієї проблеми: “Я часто казав, що один із секретів місіонерської роботи—це

робота! Якщо місіонер працює, він отримає Духа; якщо він отримає Духа, то буде вчити з Духом; а якщо він учитиме з Духом, то зворушить серця людей і буде щасливим. Він не сумуватиме за домом, не турбуватиметься про сім’ю, адже весь його час, здібності й інтереси будуть зосереджені на роботі служіння. Праця, праця, праця—прийнятного замітника цьому немає, особливо в місіонерській роботі” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 200).

■ За інших обставин Президент Бенсон учив: “Якщо ви хочете зберегти Дух, любіть свою місію і не тужіть за домом, ви повинні працювати. Але пам’ятайте слова президента Томаса С. Монсона: “Працювати, не маючи бачення, це рутинна. Бачення без роботи—мріяння. Праця, поєднана з баченням,—доля”. Не існує більшої радості чи більшого задоволення, ніж знати після важкого дня місіонерської роботи, що ви зробили все, що могли” (*Teachings of Ezra Taft Benson*, 200–201).

■ Президент Гордон Б. Хінклі цитував одного журналіста, щоб проілюструвати, наскільки потрібно зберігати належний і позитивний погляд на речі в період випробувань. Його порада дуже доречна для тих, хто готується до щоденних реалій місії повного дня.

“Мені подобаються слова Дженкінса Ллойда Джоунса, які я вирізав з газети *“Deseret News”* кілька років тому. Він сказав:

“Людина, яка гадає, що блаженство—нормальний стан життя, змарнує безліч часу, бігаючи і галасуючи, що його обікрали.

Більшість ударів летять повз ворота. Більшість біфштеків важко прожувати. Більшість дітей виростають звичайними людьми. Більшість щасливих шлюбів тримаються завдяки величезній толерантності. Більшість посад швидше нудні, ніж цікаві.

Життя дуже схоже на подорож залізницею у старі часи: запізнення, очікування на запасній колії, дим, пил, вугілля і ривки, що зрідка перериваються прекрасними краєвидами та збуджуючими прискореннями.

Суть у тому, щоб дякувати Господу за можливість їхати” (*Deseret News*, 12 June 1973)” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 254).

■ Якщо людина страждає або страждала від психологічних розладів (наприклад, депресій,

“Забудь себе і йди працювати”.

страхів або маніакальних схильностей), підготовка до місії може включати звернення за порадою до фахівця та, можливо, лікування. Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав: “Місіонерська робота дуже нелегка. Якщо у вас емоційні проблеми, і ви можете їх владнати, щоб відповідати суворим вимогам місії повного дня, вас можуть покликати на служіння. Важливо, щоб ви приймали ліки протягом місії або до того часу, коли компетентний лікар порадить вам щось інше. Погодьтеся, що емоційні та фізичні випробування подібні. Необхідно зробити все можливе, щоб покращити свій стан, а потім навчитися жити згідно з встановленими нормами. Бог дає випробування, щоб ми могли зростати, долаючи їх” (*Ліягона*, листопад 2003 р., с. 43).

Завчасне обговорення з вашим єпископом або президентом колу цих проблем є життєво важливим для підготовки до місії.

Існують гідні альтернативи служінню на місії повного дня для тих, кого провідники священства звільнили від цього обов'язку через певні обставини фізичного чи психологічного характеру.

■ Коли майбутні місіонери спілкуються з провідниками священства, може виявитися, що дехто з них не має достатнього рівня здоров'я для служіння на місії повного дня. Існують інші гідні можливості для служіння, які посприяють просуванню роботи Господа.

■ Єпископ Річард С. Еджлі, з Верховного єпископату, пояснював, що є причини, з яких відмовляють у служінні на місії повного дня: “Існують

гідні юнаки і дівчата, які мають в серці величезне бажання служити на місії, але через фізичні проблеми, негаразди зі здоров'ям або інші обмеження можуть бути почесно звільнені від цього обов'язку” (in Conference Report, Oct. 1996, 83; or *Ensign*, Nov. 1996, 62).

“Для тих, хто має серйозні обмеження, є інша робота, яка принесе їм задоволення”.

■ Президент Гордон Б. Хінклі говорив про тих, чий обмеження не дозволяють їм служити: “Для тих, хто має серйозні обмеження, є інша робота, яка принесе їм задоволення.

А Господь благословить їх за те, що вони здатні зробити” (*Перші збори навчання провідництва*, січень 2003 р., с. 18).

■ Старійшина Річард Г. Скотт говорив про альтернативи для осіб, яких почесно звільнено від служіння на місії повного дня: “Ваш фізичний чи психологічний стан може бути причиною того, що Президент Церкви звільнить вас від місіонерського служіння” (див. “Заява щодо місіонерської роботи”, що додана до листа Першого Президентства від 11 грудня 2002 р.). Існують інші шляхи повноцінного служіння, яке відповідатиме вашим умовам. Ваш єпископ або президент колу може допомогти знайти таке служіння там, де ви живете. Це може бути церковний центр сімейної історії, храм, проект програми благополуччя, центр зайнятості або місцева лікарня, будинок для людей похилого віку чи притулок для бездомних або ще щось. Є багато місць, де необхідна допомога. Ви можете жити вдома і надати велику допомогу. Таке покликання може тривати кілька місяців або більше. Ваш президент колу знатиме, де вам служити і як довго. Він оформить це як офіційне покликання. Яким би воно не було, вивчіть послання про Відновлення, що міститься в матеріалах, які вам можуть дати місіонери повного дня. Потім шукайте можливість поділитися цим посланням. Якщо ви свідомо будете це робити, вас буде приведено до людей, які отримують бажання більше дізнатися” (*Ліягона*, листопад 2003 р., с. 43).

ПОМІРКУЙТЕ

- Чи відповідає ваше фізичне здоров'я вимогам місіонерського служіння? Як ви можете підтримувати його або покращити?
- Чи відповідне у вас психологічне здоров'я для місіонерського служіння?

- Що ви можете робити, щоб покращити психологічну підготовку?
- Чи є якісь проблеми, які ви маєте обговорити зі своїм єпископом або президентом колу?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Сплануйте меню на тиждень, а потім придбайте продукти, приготуйте їх і подайте на стіл здорові страви для своїх домашніх або сусідів по кімнаті.
- Проведіть на домашньому сімейному вечорі урок про особисту гігієну або щоденну зарядку.
- Робіть зарядку щонайменше одну годину на день протягом одного тижня (не включаючи Суботній день). Наприклад, ви можете займатися спортивною ходьбою одну годину (ходити краще вгору і вниз схилом або сходами) щодня, або ж можете їздити на велосипеді у справах замість того, щоб їздити машиною.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “Щастя” (сс. 197–198)
- “Надія” (сс. 76–77)
- “Слово мудрості” (сс. 140–142)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Blank lined area for writing, consisting of two columns of horizontal dotted lines separated by a vertical dotted line.

ЯК МУДРО РОЗПОРЯДЖАТИСЯ ЧАСОМ, ЩОБ ПРИВОДИТИ ЛЮДЕЙ ДО ХРИСТА

ВСТУП

Говорячи про місіонерів, Господь проголосив: “Їх було послано проповідувати Мою євангелію, ... отже Я даю їм заповідь, таким чином: Не марнуй свого часу” (УЗ 60:13). Працюючи узгоджено один з одним, напарники по місії зосереджуються на роботі, з молитвою ставлячи змістовні цілі і ретельно плануючи використання відведеного на місію часу, щоб найкращим чином послужити зростанню Божого царства.

Мета місіонера—знаходити людей і навчати їх відновленій євангелії, ведучи їх до віри в Христа, покаяння в гріхах, хрищення й отримання дару Святого Духа. Для успіху місіонерів важливо навчитися шукати позитивний і дружній підхід до потенційних зацікавлених і бути веденим Духом. Більше того, члени Церкви є безцінним і недостатньо використовуваним джерелом пошуку зацікавлених, які можуть згодом прийняти відновлену євангелію. Підготовлений і дисциплінований місіонер є більш успішним у пошуку, навчанні та хрищенні тих, кого Господь підготував до отримання благословень відновленої євангелії.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Пошук людей для навчання є обов'язком місіонерів і членів Церкви.

- Ефективне планування, постановка цілей і вміння правильно розпорядитися часом допомагають зосередити місіонерські зусилля і збільшити успіх.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Пошук людей для навчання є обов'язком місіонерів і членів Церкви.

■ Як представник Спасителя ви будете шукати “тих, хто прийматиме вас” (УЗ 42:8). Господь сказав:

“Отже, істинно Я кажу вам, підносьте свої голоси до цього народу; вимовляйте думки, які Я вкладиму у ваші серця, і ви не осоромитеся перед людьми;

Бо буде дано вам у той самий час, так, у ту саму мить, що вам слід казати” (УЗ 100:5–6).

“Не марнуй свого тчасу”.

Місіонери не самотужки несуть тягар обов'язку з пошуку людей для навчання. Щоб знайти зацікавлених, вони також працюють із членами Церкви. Президент Гордон Б. Хінклі учив: “Процес приведення нових людей у Церкву не є відповідальністю лише місіонерів. Вони досягали найкращих успіхів тоді, коли члени Церкви ставали джерелом знаходження нових зацікавлених Церквою людей” (“Шукайте ягнят, годуйте овець”, *Ліягона*, липень 1999 р., с. 119). Ваші зусилля з пошуку людей для навчання будуть помножені, якщо ви будете просити допомоги у членів

Церкви, служити іншим, говорити з усіма, кого зустрічаєте, і використовувати інші корисні джерела.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 123:12–13

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Члени Церкви відіграють важливу роль у пошуку зацікавлених, які зрештою охрестяться і залишатимуться активними і відданими. Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Нещодавно ми провели дослідження щодо хрищень навернених і виявилось, що лише 10 відсотків зацікавлених, яких навчали місіонери, були знайдені через рекомендації членів Церкви. Але 60 відсотків зацікавлених, які таки охрестилися, були знайдені саме за тими рекомендаціями” (*The Role of Members* [address at seminar for new mission presidents, June 24, 2003], 3).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, також наголошував на важливій ролі членів Церкви у проповіданні євангелії: “Ймовірність того, що зацікавлений, який був приведений до місіонерів членами Церкви, христиться, в 10 разів більша, ніж ймовірність хрищення людей, яких місіонери знайшли власними зусиллями. Чи привертає [ця цифра] вашу увагу до важливості ролі членів Церкви у пошуку людей для місіонерського навчання?” (*The Role of Members in Conversion*, *Ensign*, Mar. 2003, 54).

■ Президент Гордон Б. Хінклі описував користь використання членів Церкви для пошуку й підтримки зацікавлених:

“Коли є член Церкви, який представляє людину, що цікавиться Церквою, то відразу ж створюється система підтримки. Цей член Церкви свідчить про істинність цієї роботи. Він палко бажає щастя для свого друга, який зацікавився Церквою. Він надзвичайно радіє, коли його друг робить успіхи у вивченні євангелії.

Місіонери повного дня можуть проводити навчання, а член Церкви, де це тільки можливо, допомагатиме його проводити, пропонуючи свій

дім для місіонерського служіння. Цей член Церкви буде щиро свідчити про божественність цієї роботи. Він завжди відповість на запитання, коли місіонерів не буде поруч. Він буде другом наверненому, коли з тим відбувається велика зміна, яка часто проходить важко” (*Ліягона*, липень 1999 р., с. 119).

■ Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, підсумував, як члени Церкви можуть бути підтримкою у приведенні людей до Христа: “Члени Церкви можуть брати участь у процесі навернення, шукаючи зацікавлених, товаришуючи з ними під час процесу навернення, складаючи свідчення в критичні моменти. Але після хрищення наверненим необхідна сила, щоб перейти від того світу, до якого вони звикли, до нового оточення. І, мабуть, саме тут членам Церкви

буде найлегше виконувати місіонерську роботу. Це не буде важким для членів Церкви, які розуміють потреби нововернених і які шукають проводу від Господа, щоб відгукнутися на цю потребу чи то запрошувати нових членів Церкви до себе додому, чи сідаючи поруч з ними під час причасних зборів, чи допомагаючи їм краще зрозуміти, хто ми є і як живемо” (*Навчати від серця*, *Ліягона*, червень 2004 р., с. 13).

■ Беріть приклад з Ісуса Христа, Який “ходив, ... добро чинячи” (Дії 10:38). Шукайте нагоди для служіння. Це служіння може бути запланованим чи спонтанним. Служіння людям часто приносить можливості навчати відновленій євангелії. Що би ви не робили, коли служите, ви повинні робити це через свою любов до всіх дітей Господа і сподіватися, молитися і щиро бажати навчати їх відновленій євангелії.

Члени Церкви відіграють важливу роль у пошуку зацікавлених, які зрештою охрестяться і залишатимуться активними і відданими.

Господь допоможе вам знаходити людей для навчання. Підготовлені почути послання про Відновлення опиняться на вашому шляху. Ваші хороші вчинки і слова допоможуть привести людей до Христа. Моліться і шукайте можливості служити, допомагати і підтримувати. Поки ви служите, розмовляйте з усіма, кого зустрічаєте, і заохочуйте їх більше дізнатися про відновлену євангелію.

■ Старійшина Ерл С. Тінджі, з Президентства сімдесятиників, дав таку пораду місіонерам повного дня:

“Не бійтеся розтуляти рота. Господь нам сказав: “І ти повинен відкривати уста свої в усі часи, проголошуючи Мою євангелію звуками радості” [УЗ 28:16].

Говоріть кожному: продавцеві, пасажиром в автобусах, людям на вулицях і кожному, кого б ви не зустріли” (Ліягона, липень 1998 р., с. 43).

Копіювання з збірочено

■ У ваших зусиллях з пошуку людей, з якими ви б могли поділитися посланням Відновлення, вам допоможе ваше свідчення. Шукаючи людей

для навчання, часто свідчіть про Ісуса Христа і Його відновлену євангелію. Старійшина Джеффері Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, стверджував: “Коли ви проголошуєте істину, вона стане відлунням, розбудить підсвідомі згадування в зацікавлених, ніби вони вже чули цю істину раніше, і, звичайно ж, вони чули! Свідчення місіонера пробуджує величний спадок свідчення, що йде з ради на небесах, ще до створення світу. Там, у першому місці перебування, ці самі люди чули про цей самий план і роль, яку зіграє Ісус Христос в їхньому спасінні” (“Місіонерська робота і Спокута”, Ліягона, жовтень 2001 р., с. 29).

■ Моліться, щоб бачити і розрізняти можливості служити й навчати. Спілкуйтеся щодня з якомога більшою кількістю людей. Користуйтеся всіма гідними засобами, щоб шукати людей, які захочуть вислухати ваше послання. Моліться про допомогу, щоб бути сміливим у спілкуванні з тими,

кого ви зустрічаєте. Розвивайте вміння розмовляти з людьми доброзичливо і ненав’язливо.

■ Часто, коли ви будете вести пошук, вам необхідно буде висловити послання в короткий проміжок часу. Старійшина Річард Г. Скотт говорив про це вміння: “У нас є місіонери, для яких євангельське послання настільки глибоко проникло в їхнє єство, що навіть на автобусній зупинці вони можуть провести півторахвилинну або п’ятихвилинну бесіду. Вони набагато краще підготовлені, щоб навчати людей будь-якого рівня і познайомити їх із величним посланням Відновлення” (Ліягона, червень 2004 р., с. 13).

■ Люди, які переживають великі зміни в житті, наприклад, народження, смерть близьких або переїзд, часто готові послухати про відновлену євангелію і зав’язати нові дружні стосунки. Наприклад, місіонери, які знайомляться з людиною, що нещодавно пережила втрату близької людини, можуть поділитися своїм посланням про те, що сім’я може з’єднатися після цього земного життя.

■ Всесвітній інтерес до сімейної історії також може допомогти вам шукати людей для навчання. Дізнайтеся про доступні у місцевості, де ви працюєте, церковні джерела дослідження сімейної історії.

Зустріньтеся з членами Церкви, які розбираються в сімейній історії, і запросіть їх розповісти про ці церковні джерела тим, хто не є членами Церкви.

■ Є багато інших гідних способів пошуку потенційних зацікавлених. Кілька з цих методів буде запропоновано під час підготовки місіонера. Молитва і розмірковування також надихнуть на інші ідеї щодо пошуку людей для навчання і

“Свідчення місіонера пробуджує величний спадок свідчення, що йде з ради на небесах, ще до створення світу”.

запрошення прийти до Христа через прийняття принципів і обрядів відновленої євангелії.

Ефективне планування, постановка цілей і вміння правильно розпоряджатися часом допомагають зосередити місіонерські зусилля і збільшити успіх.

■ Місіонери, які з молитвою упорядковують свої справи за пріоритетністю, можуть багато чого досягти. Президент місії дасть вам загальний розклад, що відповідатиме місцевим традиціям і що вказуватиме, о котрій ранку вставати, коли навчатися, дні підготовки, години проповідування і коли лягати відпочивати ввечері. Місіонери будуть зобов'язані планувати свої щоденні справи в межах настанов місії, щоб виконувати роботу Господа. Знання про те, як планувати найважливіші місіонерські заходи в найбільш продуктивний час, додасть успіху місії. Постановка цілей допоможе зосереджуватися на найбільш продуктивних місіонерських справах.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 109:8

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Даллін Х. Оукс указував, що має бути нашим першим пріоритетом:

“Наші пріоритети визначають те, чого ми прагнемо в житті.

Ісус навчав про пріоритети, коли сказав: “Отже, не прагніть речей цього світу, але прагніть найперше будувати царство Боже і встановлювати його праведність, а все це вам додасться” (Переклад Джозефа Сміта, Матвій 6:38).

“Прагніть найперше будувати царство Боже” означає віддати перший пріоритет Богу і Його роботі. Робота Бога полягає в тому, щоб здійснювати вічне життя Його дітей (див. Мойсей 1:39), необхідними умовами чого є народження, виховання, навчання і запечатування дітей нашого Небесного Батька. Усе інше має менший пріоритет. Як хтось сказав, якщо ми спочатку не оберемо царство Бога, то врешті-решт для нас вже не буде різниці, що ми обрали замість нього.

Наші пріоритети найбільш видні через те, як ми використовуємо наш час. З часом ми маємо

тільки одну можливість для вибору, а потім він уходить навечно” (Ліягона, липень 2001 р., с. 101).

■ Коли місіонери оцінюють свій розклад і свої завдання, вони повинні запитати себе: “Скільки часу повинна займати місіонерська робота?” Старійшина Оукс пояснював:

“Нам не потрібно бути, як той рибалка, який думає, що рибалив увесь день, хоч насправді він більшість часу провів, заходячи у воду і виходячи з неї, обідаючи та займаючись своїми снастями. Успіх рибалки залежить від того, скільки ви тримаєте гачок у воді, а не скільки вас немає вдома. Деякі рибалки від'їздять з дому на 12 годин, і їхній гачок знаходиться у воді 10 годин. Інші рибалки від'їздять з дому на 12 годин, а їхній гачок знаходиться у воді лише 2 години. Ці останні рибалки можуть дивуватися, чому їм не так везе, як іншим.

Цей же принцип стосується місіонерів, яких Господь назвав “ловцями людей”. Місіонер повинен закидати гачок у воду в ту ж мить, коли залишає своє помешкання” (Introduction [address at seminar for new mission presidents, June 20, 2000], 6).

■ Робота, яка приводить людей до віри в Ісуса Христа і Його Спокуту, покаяння, хрищення, отримання дару Святого Духа та сили витерпіти до кінця і буде виконанням покликання, яке ви отримали від Господа. Церковні керівники визначили ключові показники, що допоможуть людям пережити тривале навернення. Ви будете записувати і регулярно звітувати про свій прогрес президенту місії за такими показниками щодо:

- Рекомендованих осіб, інформацію про яких отримано і з якими було встановлено контакт
- Нових зацікавлених
- Уроків, проведених для зацікавлених за участю члена Церкви
- Інших проведених уроків
- Зацікавлених, які прогресують у розвитку (це ті, хто прослухав два і більше уроки і виконує зобов'язання щодо читання, моління тощо)
- Зацікавлених, які відвідали причасні збори
- Зацікавлених із датою хрищення
- Зацікавлених, яких було охрищено і конфірмовано
- Уроків, проведених для новонавернених і менш активних членів Церкви

■ Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав важливості щоденного планування і постановки цілей з напарником: “Місіонери не можуть виконувати цю роботу, кажучи: “Ну, що будемо робити?” Місіонери повинні ставити цілі. Вони ставлять собі цілі під час навчання з напарником. Вони розуміють, що якщо ставлять хороші цілі, то будуть набагато успішнішими у пошуку, навчанні, допомозі зацікавленим і в хрищенні, щоб ті були конфірмовані й отримали дар Святого Духа” (*Planning [address at seminar for new mission presidents, June 25, 2003]*, 2).

■ Старійшина Ніл А. Максвелл, який був членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, заохочував ставити цілі вищі за ті, що, як нам здається, ми можемо досягнути, і досягати тих цілей:

“Наші цілі повинні нас дещо напружувати. Так часто ми гадаємо, що вперлися в стелю, хоча насправді це психологічний або емпіричний бар’єр, який ми самі собі поставили. Ми поставили і ми ж можемо прибрати його.

Годі сподіватися на особистий розвиток без болю чи певної “трансформації” (*Deposition of a Disciple* [1976], 33–34).

■ “Цілі відображають бажання нашого серця і наше бачення того, чого ми можемо досягти. Завдяки цілям і планам наші сподівання переходять у дію. Постановка цілей і планування є проявами віри. Помолившись, поставте цілі, що відповідатимуть заповіді Спасителя “навч[ати] всі народи, християчи їх в Ім’я Отця, і Сина, і Святого Духа” (Матвій 28:19).

Робіть усе можливе, щоб досягти цих цілей, не забуваючи про свободу волі людей. Найвищою ознакою успіху є не тільки досягнення самих цілей, а й ваше служіння іншим і їхній прогрес. Цілі є засобами, які допомагають вам принести багато добра дітям Небесного Батька. Вони не повинні бути засобом досягнення визнання.

Ретельно обмірковані цілі дадуть вам чітке спрямування і допоможуть наситити дні заходами, які зміцнять віру людей у Спасителя і допоможуть прийти до хрищення, конфірмації та активності в Церкві. Високі цілі допоможуть вам працювати ефективно і приведуть до зростання” (*Проповідуйте Мою євангелію* [2004], с. 156).

■ Президент Томас С. Монсон, радник у Першому Президентстві, цитував важливий принцип, коли навчав, як звіт про роботу впливає на досягнення цілей: “Коли робота оцінюється, робота покращується. Коли робота оцінюється і коли про неї звітують, динаміка покращення збільшується” (in *Conference Report*, Oct. 1970, 107).

ПОМІРКУЙТЕ

- Які конкретні кроки ви можете зробити, щоб краще підготуватися до служіння Господу на місії?
- Кого із ваших знайомих ви могли би порекомендувати місіонерам?
- Яким чином ви могли б товаришувати з людьми, щоб підготувати їх до навчання місіонерами?
- Яким чином ви могли б товаришувати з новонаверненим або малоактивним членом Церкви?
- Чому Учення і Завіти 88:119 та 109:8 стосуються і храмів, і місіонерів?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Якщо ви ще не використовуєте блокнот для планування, щоб організувати і встановити пріоритетність подій щоденного життя, почніть робити це.
- Поставте реальні цілі, які допоможуть вам підготуватися до місії і розвиватися в цьому, та розташуйте їх за пріоритетністю.
- Напишіть чотири короткі підходи звернення з посланням про відновлену євангелію до того, хто не є членом Церкви. Потренуйтеся з кожним з підходів уголос—спочатку з нотатками, а потім без них.

- На наступному тижні дайте картку із запрошенням комусь, хто не є членом Церкви.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стойкі у вірі: довідник з євангелії

- “Любов” (сс. 56–57)
- “Місіонерська робота” (сс. 63–65)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

Blank lined area for notes and impressions.

ПІДГОТОВКА ЗАЦІКАВЛЕНИХ ЦЕРКВОЮ ДО ХРИЩЕННЯ І КОНФІРМАЦІЇ

ВСТУП

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів має владу священства Бога, щоб проводити обряди, які будуть дійсними на землі і небесах. Шляхом цих обрядів ми укладаємо завіти з Господом, які можуть привести нас до спасіння і піднесення. Ці завіти і обряди, якщо їх приймати віддано, дозволять нам очиститися від наших гріхів через Спокуту Ісуса Христа і стати членами Господньої Церкви на землі. Укладаючи і виконуючи завіти, ми захищаємо себе від нечестя світу й отримуємо благословення, збережені для послідовників Господа.

Місіонерам Господом було надано священну довіру підготувати зацікавлених до хрищення й отримання дару Святого Духа. Місіонери повинні також розуміти, що хрищення і конфірмація зацікавлених—не самоціль. Новоохрищені члени Церкви повинні починати підготовку до проходження храмових обрядів.

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Коли зацікавлені приходять до Церкви і готуються стати членами Церкви, вони повинні розуміти завіти, пов'язані зі спасительними обрядами, і бути готовими укладати й зберігати ці священні зобов'язання.

- Місіонери допомагають наверненим підготуватися до хрищення, конфірмації і членства у Господній Церкві.
- Завіти й обряди, необхідні для піднесення, мають місце в домі Господа.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Коли зацікавлені приходять до Церкви і готуються стати членами Церкви, вони повинні розуміти завіти, пов'язані зі спасительними обрядами, і бути готовими укладати й зберігати ці священні зобов'язання.

■ Один з визначальних моментів у навчанні настає тоді, коли ви, місіонер, запрошуєте зацікавленого охреститися. Коли зацікавлений переходить від статусу зацікавленого до наверненого, він повинен розуміти священну природу укладання завітів з Господом, а також бути готовим взяти на себе особисту відповідальність прийняти завіти і дотримуватися них. Господні благословення не можуть бути повністю отримані без завітів та спасительних обрядів відновленої євангелії Ісуса Христа. Перші завіти навернені укладають, коли проходять обряди хрищення водою і Духом. Ці та інші завіти приносять благословення і відкривають двері до спасіння в Божому царстві.

Уривки з Писань для опрацювання

- Мороній 6:1–4
- Учення і Завіти 20:37
- Учення і Завіти 42:78
- Учення і Завіти 45:9

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ “[Завіт це] угода між Богом і людиною. Проте, це не угода рівних партнерів. Бог визначає умови завіту, а люди погоджуються робити те, що Він просить. Тоді Бог обіцяє людям певні благословення за їхню послухність.

Принципи й обряди одержуються через завіт. Члени Церкви, які уклали такі завіти, обіцяють шанувати їх. Наприклад, члени Церкви укладають завіти з Господом через хрищення й відновлюють їх через причастя. Вони укладають додаткові завіти в храмі. Господній народ—це завітний народ і, дотримуючись Господніх завітів, він одержує великі благословення” (Путівник по Писаннях, “Завіт”, с. 65).

Бог завжди виконує Свої завіти. Завіт може стати недійсним, тільки якщо чоловік або жінка проявляє непослух і не виконує свою частину завіту.

■ Президент Джеймс Е. Фауст, радник у Першому Президентстві, визначив головну мету завітів: “Завіти—це не просто видимі ритуали; вони є справжнім та ефективним засобом зміни. “Нове народження приходить Духом Бога через обряди” [Teachings of the Prophet Joseph Smith, sel. Joseph Fielding Smith (1976), 162]. Ми повинні завжди шанувати й тримати у святості спасительні завіти, які ми уклали з Господом. Якщо робитимемо це, Він обіцяє: “Ти отримаєш одкровення за одкровенням, знання за знанням, щоб ти міг знати таємниці і мирні речі—те, що приносить радість, те, що приносить життя вічне” [УЗ 42:61]” (Ліягона, липень 1998 р., с. 17).

■ Старійшина Генрі Б. Айрінг з Кворуму Дванадцятьох Апостолів учив: “Святі останніх днів—це завітний народ. З дня хрищення протягом основних духовних подій

нашого життя ми даємо обіцяння Богові і Він дає нам обіцяння. ... Він завжди виконує Свої обіцяння через уповноважених слуг, але життєво важливим іспитом нашого життя є те, чи укладемо ми завіти з Ним і чи будемо дотримуватися їх” (in Conference Report, Oct. 1996, 40; or *Ensign*, Nov. 1996, 30).

■ Старійшина Ф. Бертон Говард, сімдесятник, описував, що означає укласти завіти і дотримуватися їх: “Ми—завітний народ. Якщо члени Церкви і відрізняються якоюсь особливою рисою, так це саме тим, що ми укладаємо завіти. Нас мають знати і як народ, що виконує завіти. Неважко дати обіцяння, але дотриматися його і виконати—це вже зовсім інша справа. Для цього потрібно не звертати зі свого курсу, бути послідовним і непохитним. Для цього потрібна віра й відданість до кінця, незважаючи на успіх чи невдачу, сумніви чи розчарування. Для цього потрібно наблизитися до Господа усім своїм серцем. Це означає робити все, що ми пообіцяли зробити, з усією силою—хоч нам може не хотітися цього робити” (in Conference Report, Apr. 1996, 38; or *Ensign*, May 1996, 28).

■ Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав, що важливіше укладати завіти, ніж знати і розуміти вчення: “Наш обов’язок полягає в тому, щоб допомогти іншим через силу Духа *ознайомити*ся і *зрозуміти* вчення і принципи евангелії. Кожний повинен *відчувати*, що вчення Відновлення істинні і мають велику цінність. І кожний, хто приймає послання, повинен намагатися *жити* за евангелією, укладаючи і дотримуючись священних

“Принципи й обряди одержуються через завіт”.

“Життєво важливим іспитом нашого життя є те, чи укладемо ми завіти з [Богом] і чи будемо дотримуватися їх”.

завітів і беручи участь у всіх обрядах спасіння і піднесення” (*Ліягона*, січень 2001 р., с. 88).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс з Кворуму Дванадцятьох Апостолів учив, чому важливо жити так, щоб Святий Дух санкціонував наші завіти: “Наш Спаситель є світлом для світу. Ми повинні жити так, щоб могли бути просвітлені Його Духом і щоб могли почути і прийняти ствердне запечатування Святого Духа, Який свідчить про Батька і Сина (див. УЗ 20:26). Ми повинні бути відданими завітам, які уклали в ім’я Ісуса Христа” (in Conference Report, Oct. 1987, 79; or *Ensign*, Nov. 1987, 66).

Місіонери допомагають наверненим підготуватися до хрищення, конфірмації і членства у Господній Церкві.

■ Місіонери навчають зацікавлених Господнім заповідям, а потім запрошують діяти згідно з тим, чого ті навчилися. Зацікавлених заохочують вірити в Господа, каятися і давати зобов’язання дотримуватися заповідей. Це допоможе їм підготуватися до інтерв’ю перед хрищенням, коли їх запитують про їхній намір виконувати ці заповіді решту свого життя. Коли зацікавлені охристяться, від них буде вимагатися дотримання норм гідності (див. Мороній 6:1–4).

Небесний Батько любить Своїх дітей і бажає благословляти їх. Заповіді дають можливість отримати благословення (див. УЗ 130:20–21).

Заповіді, мова про які піде в цьому розділі, є такими, що їх необхідно зрозуміти зацікавленим і зобов’язатися виконувати до свого хрищення. Виконання кожної з цих заповідей необхідне, щоб бути гідним хрищення. Ось ці заповіді:

- Зберігати Суботній день святим.
- Йти за пророком.
- Жити за законом цнотливості.
- Дотримуватися Слова мудрості.
- Жити за законом десятини.

Зберігати Суботній день святим

Наша поведінка в Суботній день відображає наші наміри шанувати Бога і поклонятися Йому. Зберігаючи Суботній день святим, ми показуємо

Богу свою готовність дотримуватися наших завітів. Святи останніх днів повинні звільняти цей святий день від мирських справ і присвячувати себе перебуванню в душі поклоніння, подяки, служіння та сімейних заходів, доречних для Суботи. Якщо члени Церкви будуть намагатися узгодити свою діяльність у Суботній день з намірами і Духом Господа, їхнє життя буде сповнене радості й миру.

Уривки з Писань для опрацювання

- Вихід 20:8–11
- Учення і Завіти 59:9–10

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінкклі дав таку пораду щодо належної поведінки в Суботній день: “Людам немає потреби йти по магазинах в неділю й оскверняти Суботній день, роблячи покупки в цей день. Це не час для закупок продуктів. У вас є шість днів на тиждень. Вам не обов’язково закуповуватися в неділю. Ви не втратите нічого, якщо сходите в магазин в інші дні і не зробите цього в неділю. Нехай це буде день розмірковувань, читання Писань, спілкування з сім’єю і всім, що стосується Бога. Якщо ви будете робити так, то будете благословенними”

(“Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, Apr. 1998, 74).

■ Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, як Суботній день шанувався в минулі розподіли: “Вічні істини та принципи євангелії були важливими для народу давнього та сучасного Ізраїля і залишаються ними. Суботній день, наприклад, з різних причин вшановувався багато поколінь. Від Адама до Мойсея Суботній день зберігався як день відпочинку від трудів сотворіння (див. Вихід 20:8–11; 31:16–17). Від Мойсея до воскресіння Господа Суботній день також вказував на визволення ізраїльтян з єгипетського рабства (див. Повторення 5:12–15; Ісаїя 58:13; Єзекііль 20:20; 44:24; Мосія 13:19). В останні дні святи зберігають День суботній святим на згадку про спокуту Ісуса Христа (див. Дії 20:7; 1 Коринтянам 16:2; Об’явлення

Коли зацікавлені приймуть зобов’язання христитися, від них буде вимагатися дотримання норм гідності.

1:10; УЗ 59:9–19)” (“Повторення виходу”, *Ліягона*, квітень 2002 р., с. 36).

Йти за пророком

Христос побудував Свою Церкву на основі пророків та апостолів. Ті апостоли і пророки керували Церквою через одкровення. Господь покликав Джозефа Сміта першим пророком цього останнього розподілу, щоб вести Свою Церкву.

Чоловіки, які керують Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів сьогодні, також називаються пророками й апостолами. Президент Церкви є сучасним пророком. Ми віримо в обраних Богом пророків і приймаємо їхню пораду і їхні вчення.

Уривки з Писань для опрацювання

- Амос 3:7
- Учення і Завіти 1:38
- Учення і Завіти 21:4–6

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Джеймс Е. Фауст описував благословення, які даються за підтримку пророка Бога:

“Люди, які бажають вийти з темряви на світло, повинні переконатися, що вони на одній хвилі з натхненням і одкровенням, яке дається через пророків, провидців і одкровителів. Є пророчі глашатаї, які протягом століть були налаштовані на цілестіальний передавач і мали обов’язок оглашати слова Господа іншим.

Для вас, молодь, найкращий спосіб наблизитися до Спасителя—це підтримувати Його сучасного пророка на землі, Президента Церкви, а в наш день і час—Президента Гордона Б. Хінклі. Якщо ми не будемо приймати сучасного пророка, ким би він не був, ми в небезпеці духовної смерті.

Я можу свідчити, що принцип безперервного одкровення дуже часто проявляється в Церкві. Воно дається щодня” (*Come out of the Darkness into the Light* [CES fireside for young adults, Sept. 8, 2002], 4).

■ Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про важливість прийняття сучасних пророків:

“Сучасні пророки керують сьогодні цією церквою. Члени Церкви Ісуса Христа Святих

Останніх Днів знаходяться в найбільшій безпеці, якщо слухають і виконують слова і заповіді, які Господь дав через Своїх сучасних пророків.

Наша духовна безпека полягає у прислуханні до чіткого голосу нашого сучасного пророка. Якщо ми будемо прислухатися до його голосу і приймати його пораду, то зможемо жити так, як би того хотів Христос, і витерпіти до кінця, щоб одного дня ми разом із сім’ями повернулися до присутності нашого Небесного Батька і нашого Спасителя, Ісуса Христа” (in Conference Report, Apr. 1995, 19, 21; or *Ensign*, May 1995, 17).

Жити за законом цнотливості

Бог радіє цнотливості Своїх синів і дочок і ненавидить статевий гріх. Цнотливість—це статева чистота. Щоб бути цнотливими ми повинні бути чистими в думках, словах і вчинках. Ми не повинні мати ніяких статевих стосунків до законного одруження. Подружжя повинні бути цілковито відданими своїм чоловікам і дружинам. Необхідно уникати порнографії в будь-якій її формі. Дані Богом сили дітонародження і наші тіла слід вважати священними. Кандидати на хрищення повинні жити за законом цнотливості, що забороняє будь-які статеві стосунки поза межами законного шлюбу, включаючи гомосексуальні стосунки. Вони не повинні ніяким чином бути пов’язані з абортom. Якщо було вчинено статеві гріхи, в них необхідно розкаятися, аби Господь запропонував Своє прощення.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 42:22–25
- Учення і Завіти 63:16

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів проголосили: “Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина” (“Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовтень 2004, с. 49).

■ Президент Джеймс Е. Фауст порівнював життя порушників закону цнотливості й тих, хто веде чистий спосіб життя:

“Люди, які вступають в інтимні фізичні стосунки з іншою людиною поза шлюбом, мають всі шанси пережити почуття провини, а також сильну моральну й фізичну травму. Інтимні стосунки між чоловіком і жінкою поза межами, встановленими Господом, приносять їм смуток, сором, духовний занепад і нещастя.

На протипагу цьому, коли ці священні дари використовуються у межах храмового шлюбу, як того хоче Господь, вони приносять нам величну радість і щастя. Ми стаємо з Богом співтворцями сім'ї та потомства. Цнотливість до шлюбу та вірність у шлюбі є священною гарантією поваги до себе та щастя для всіх” (“Чесноти праведних дочок Бога”, *Ліягона*, травень 2003 р., с. 109).

■ Старійшина Даллін Х. Оукс говорив про закон цнотливості:

“Сила створювати смертне життя—це найбільш піднесена сила, яку Бог дав Своїм дітям. Її використання було делеговане першою заповіддю, але іншу важливу заповідь було дано, щоб перешкодити неправильному вживанню цієї сили. Увага, яку ми приділяємо закону цнотливості, пояснюється нашим розумінням мети сили відтворення у виконанні Божого плану.

Застосування нашої сили відтворення приємне Богові, але Він заповів, щоб воно обмежувалося шлюбними стосунками. Президент Спенсер В. Кімбол повчав, що “в контексті законного шлюбу, інтимність статевих стосунків отримує божественне схвалення і вважається правильною. Немає нічого несвятого чи принизливого у самих статевих стосунках, бо саме завдяки їм чоловік і жінка поєднуються у процесі створення і вираження любові” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [Salt Lake City: Bookcraft, 1982], p. 311).

Поза шлюбними узами будь-яке використання сили відтворення у тій чи іншій мірі є гріховним приниженням і викривленням однієї з найбільш божественних ознак чоловіка і жінки” (*Ліягона*, жовтень 1999 р., сс. 28–29).

Дотримуватися Слова мудрості

Слово мудрості навчає нас піклуватися про своє фізичне тіло. Воно вчить нас, конкретизуючи, що ми повинні уникати шкідливих речовин, включаючи алкоголь,

тютюн, чай і каву. Ми також повинні уникати шкідливих наркотичних речовин у їхніх різновидах. Зацікавлені повинні дотримуватися Слова мудрості до і після хрищення. Люди, які виконують цей закон, отримують благословення здоров'я, сили і захисту від зла.

Уривки з Писань для опрацювання

- 1 Коринтянам 6:19–20
- Учення і Завіти 89:18–21

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі застерігав щодо порушення Слова мудрості: “Ваше тіло—це храм Божий. Воно святе. Воно є творінням рук Божества. Ви не можете дозволити собі за будь-яких обставин вживати наркотики. Вони повністю знищать вас. Вони позбавлять вас самоконтролю. Вони змусять вас нечесними способами здобувати гроші, щоб купувати їх. Залишайтеся подалі від того, що заборонено Словом мудрості,—ніякого алкоголю, ніякого пива, ніякого тютюну. Яке це благословення! Яке це благословення—Слово мудрості, що Господь дав Своїй Церкві як спосіб життя, який благословить нас” (“Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, Mar. 1999, 73).

Жити за законом десятини.

Одним з найбільших благословень членства в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів є привілей робити свій внесок у зростання царства Бога, сплачуючи десятину. Десятина є давнім божественним законом. Наприклад, старозавітний пророк Авраам сплачував десятину з усього свого

майна (див. Алма 13:15).

Господь повелів нам віддавати десятку частину свого щорічного доходу для будівництва Його царства. Наша десятина свята для Господа, і ми вшановуємо Його, сплачуючи десятину. Бог пообіцяв щедро благословити тих, хто чесно сплачує десятину (див. Малахія 3:10–12).

Кошти від десятини направляються на поточну діяльність Церкви, зокрема на будівництво і підтримку храмів і будинків зборів, фінансування місіонерської роботи, ведення храмової та сімейно-історичної роботи та багато інших гідних справ. Десятина не використовується для оплати місцевих керівників Церкви. Всі місцеві громади очолюються непрофесійним духовенством, служіння якого в Церкві не оплачується.

Уривки з Писань для опрацювання

- Малахія 3:10–12
- Учення і Завіти 119:4

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Президент Гордон Б. Хінклі розповів, чому він сплачує десятину: “Це завжди благословення— повернути Господу лише одну десяту того, що Він нам дав. У мене є міцне свідчення про десятину, мої брати і сестри. Мені ніколи не було важко сплачувати десятину, навіть за часів фінансових криз, оскільки Господь дав обіцяння, що Він благословить нас, якщо ми будемо робити це. Не я дав це обіцяння. Не єпископ дав його. Господь пообіцяв це, і в Його силах виконати це обіцяння” (*Ensign*, Арг. 1998, 74).

■ Президент Джеймс Е. Фауст казав, що сплата десятини не залежить від багатства чи бідності: “Закон десятини простий: ми сплачуємо десяту частину нашого особистого щорічного приросту. Приріст, за поясненням Першого Президентства, означає прибуток. Що саме становить 10 відсотків нашого особистого прибутку— залишається між кожним з нас і нашим Творцем. Не існує ніяких узаконених правил. Як одного разу сказав на верненій з Кореї: “Якщо мова йде про десятину, то не має значення чи багатий ти, чи бідний. Ти платиш 10 відсотків і не треба соромитися, якщо ти заробляєш не дуже багато. Якщо ти заробляєш багато грошей, ти платиш 10 відсотків. Якщо ти заробляєш дуже мало, ти теж платиш 10 відсотків. Небесний Батько буде любити тебе за це. Ти зможеш з гордістю підняти свою голову”.

Деякі можуть думати, що не мають змоги сплачувати десятини, але Господь обіцяв, що підготує для нас

шлях, щоб виконувати всі Його заповіді [див. 1 Нефій 3:7]. Спочатку сплата десятини вимагає різкого збільшення віри, але, як сказав Ісус: “Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку” [Іван 7:17]. Ми дізнаємося про десятину, сплачуючи її. Дійсно, я вірю в можливість подолання бідності, маючи віру повернути Господові те незначне, що ми маємо” (*Ліягона*, січень 1999 р., с. 67–68).

Завіти й обряди, необхідні для піднесення, мають місце в домі Господа.

■ Храмові обряди необхідні для піднесення. Місіонери готують зацікавлених до прийняття перших принципів і проходження обрядів відновленої євангелії. Віддані члени Церкви продовжують розвиватися, щоб підготуватися до піднесення в целестіальному царстві. Нам було заповідано не тільки хреститися й отримати дар Святого Духа, а і, якщо ми бажаємо отримати всі благословення Небесного Батька, пройти обряди, що виконуються тільки в домі Господа.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 131
- Учення і Завіти 132:15; 18–19

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

*“Храмові обряди є
вкрай важливими; без
них ми не можемо
повернутися до Божої
присутності”.*

■ Президент Говард В. Хантер говорив про потребу у храмових обрядах: “Храмові обряди є вкрай важливими; без них ми не можемо повернутися до Божої присутності. Я запрошую кожного відвідати храм з гідністю

або готуватися до того дня, коли ви зможете увійти в цей святий дім, щоб пройти свої обряди і взяти на себе завіти” (“A Temple-Motivated People,” *Ensign*, Feb. 1995, 5).

■ Президент Хантер підкреслював, що хрищення для зацікавлених не є кінцевою метою: “Всі наші зусилля в проголошенні євангелії, вдосконаленні святих і викупленні мертвих ведуть до святого храму. Це тому, що храмові обряди є вкрай важливими; без них ми не можемо повернутися до Божої присутності” (*Ліягона*, березень 2004 р., с. 45).

■ Старійшина Рассел М. Нельсон розповідав, як проголошення відновленої євангелії веде до храму на шляху до вічного життя:

“Храм—це дім Господа. Основою кожного храмового обряду і завіту—серцевиною плану спасіння—є спокута Ісуса Христа. Кожен захід, кожен урок, усе, що ми робимо в Церкві, вказує на Господа та Його святий дім. Наші намагання у проповідуванні євангелії, вдосконаленні святих та викупленні померлих—все веде до храму.

Храмові обряди, завіти, ендаументи та запечаткування дозволяють окремим людям об’єднатися з Господом, а сім’ям—бути разом за завісою смерті. Дотримання храмових завітів готує нас до вічного життя—найбільшого дару Бога людині [див. УЗ 14:7]. Вічне життя—це більше, ніж безсмертя. Вічне життя—це піднесення в найвищому небі,—життя, яким живе Бог” (*Ліягона*, липень 2001 р., сс. 37–38).

■ Президент Джозеф Філлінг Сміт учив, що для піднесення необхідна повнота священства:

“Не може бути піднесення в царстві Бога без повноти священства. Ці благословення отримуються завдяки виконанню обрядів і завітів у домі Господа.

Господь дозволив кожному чоловіку в цій Церкві через послух отримати повноту священства завдяки обрядам храму Господа. Цього не можна отримати більше ніде” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:132).

ПОМІРКУЙТЕ

- У чому важливість укладання завітів з Богом?
- Чому спасительні обряди пов’язані із завітами?
- Чому заповіді Господа приносять в наше життя радість?
- Що, на вашу думку, слід розказати зацікавленим про храми?

ЗАПРОПОНОВАНІ ЗАВДАННЯ

- Складіть список завітів, які ви уклали у своєму житті, і подумайте, як вони вплинули на вас і захищали вас.
- Потренуйтеся викладати одну з тем, обговорюваних в цьому розділі, на домашньому сімейному вечорі або другові чи сусіду по кімнаті.
- Якщо ви давно цього не робили, поговоріть зі своїм єпископом або президентом філії про підготовку до храму.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Стійкі у вірі: довідник з євангелії

- “Хрищення” (сс. 172–177)
- “Цнотливість” (сс. 187–192)
- “Завіт” (сс. 50–51).
- “Пророки” (сс. 113–114)
- “Субота” (сс. 161–163)
- “Храми” (сс. 168–172)
- “Десятина” (сс. 35–37)
- “Слово мудрості” (сс. 140–142)

НОТАТКИ І ВРАЖЕННЯ

A large area for writing, divided into two columns by a vertical dotted line. Each column contains 20 horizontal dotted lines.

РИСИ ХРИСТОВОГО ХАРАКТЕРУ

ВСТУП

Ми, сини й дочки Бога, успадкували божественні якості. Доземне життя підготувало нас до життя на землі, де ми продовжуємо навчатися і розвиватися. Місія—це прекрасна можливість продовжувати розвивати і звеличувати наші божественні якості у прагненні стати більше подібними до Спасителя.

Ісус Христос показав нам, як ми повинні жити. “Знайте, Я є світло; Я подав приклад для вас” (3 Нефій 18:16). Подібне до Христового життя—це ідеал, якого ми прагнемо (див. Матвій 5:48; 3 Нефій 12:48). Один з найкращих способів наслідувати риси Христового характеру—вивчати життя Спасителя і намагатися бути подібним до Нього. Риси Христа в характері успішного місіонера дозволять зацікавленим побачити красу відновленої євангелії через життя місіонерів. Зацікавлені бажають того, що є в місіонерів, і починають жадати повноти євангелії. Якщо ми будемо віддані, Ісус Христос буде й надалі звеличувати наші таланти і здібності й допомагатиме стати більше схожими на Нього. Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Найбільш переконливий євангельський трактат—взірцеве життя відданих святих останніх днів” (in Conference Report, Apr. 1982, 68; or *Ensign*, May 1982, 45).

УЧЕННЯ І ПРИНЦИПИ ДЛЯ ЗАСВОЄННЯ

- Місіонери прагнуть розвивати риси Христового характеру.

- Місіонерам заповідано служити Богу всім своїм “серцем, могутністю, розумом і силою” (УЗ 4:2).
- Слухняність є життєво важливою рисою в місіонерській роботі.

ДОПОМІЖНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ І ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Місіонери прагнуть розвивати риси Христового характеру.

■ Місіонери, представники Господа Ісуса Христа, повинні бути взірцем Його якостей для всіх, кого вони навчають. Зацікавлені часто позитивно ставляться до місіонерів і членів Церкви, які наслідують Спасителя. Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, описував силу прикладу членів Церкви, які мають риси Христового характеру: “Безсумнівно, не існує більш могутнього місіонерського послання, яке ми можемо надіслати світові, ніж приклад життя святого останніх днів, сповненого любові і щастя. Поведінка і манери, посмішка і доброта сповненого віри члена Церкви приносять тепло і зацікавленість, які не може передати жодна місіонерська брошура чи відеокасети. Люди не приєднуються до Церкви через те, що вони знають. Вони приходять завдяки

“Найбільш переконливий євангельський трактат—взірцеве життя відданих святих останніх днів”.

тому, що відчувають і бачать, завдяки своїм духовним бажанням. Наш дух свідчення і щастя в цьому розумінні перейде до інших, якщо ми дозволимо це. Це так, як Господь сказав Алмі і синам Мосії: “Йдіть, ... щоб ви могли показувати їм хороші приклади в Мені, і я зроблю вас знаряддям в Моїх руках до спасіння багатьох душ” [Алма 17:11]” (*Ліягона*, липень 2001 р., сс. 15–16).

Уривки з Писань для опрацювання

- Матвій 25:40
- Лука 10:30–37
- Іван 13:4–17
- 2 Нефій 31:9–10
- 3 Нефій 18:24
- Учення і Завіти 4:5–6

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Джозеф Б. Віртлін, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, заохочував нас розвивати Христові якості, щоб бути більш успішними місіонерами: “Якщо ми хочемо виконати заповідь Господа й відчинити отвори небесні всім нашим братам і сестрам, то повинні готуватися до навчання євангелії. Вивченням Священних Писань, постом і молитвою ми зміцнюємо своє свідчення. Ми розвиваємо Христові якості: “віру, чесноту, знання, стриманість, терпіння, братерську доброту, благочестя, милосердя, покірливість [і] старанність” [УЗ 4:6]” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1995, 102; or *Ensign*, Nov. 1995, 76).

Далі в розділі будуть обговорюватися ці риси Христового характеру.

Віра (див. також розділ 10 “Віра і навернення”)

■ Віра веде до знання і розуміння. Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму Дванадцятих Апостолів, пояснював:

“Коли ви будете випробовувати євангельські принципи на віру, не будучи впевненими в них, Дух почне вчити вас. Поступово віра стане знанням.

Ви зможете відрізнити, або *бачити*, духовними очима” (in Conference Report, Oct. 1994, 78; or *Ensign*, Nov. 1994, 60).

■ Місіонерський путівник *Проповідуйте Мою євангелію* пояснює зв'язок між вірою в Ісуса Христа і способом нашого життя: “Віра веде до дій, зокрема до покаєння, слухняності й відданого служіння. Якщо ви вірите в Ісуса Христа, ви достатньо довіряєте Господу, щоб виконувати Його заповіді, навіть якщо

ви не зовсім розумієте, чому це треба робити. Ви робите те, чого від вас хоче Господь. Ви чините добро у своєму житті і житті інших людей. Ви можете творити чудеса, якщо цього забажає Господь. Ваша віра проявиться в старанності й праці” (*Проповідуйте Мою євангелію* [2004], с. 122).

■ Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, підкреслював важливість віри: “*Проявляти віру в Ісуса Христа є абсолютно необхідною річчю. Це фундамент плану спасіння. Коли виявлення віри поєднане з щирими стараннями, основаними на бажанні прислухатися до Його поради, це потягне за собою значний особистий розвиток і великі благословення*” (in Conference Report, Oct. 1993, 119; or *Ensign*, Nov. 1993, 87–88).

Чеснота

■ Президент Езра Тефт Бенсон описав декілька рис чесноти:

“Чеснотлива поведінка зобов'язує [носія священства] мати чисті думки і незаплямовані вчинки.

Чеснота близька до святості, божественної якості. Носій священства повинен активно шукати всього чеснотливого і миловидного, а не того, що принижує гідність або чорнить. Чеснота прикрашає його думки безупинно (див. УЗ 121:45). Як якийсь чоловік може спокушатися злом порнографії, богохульства чи вульгарщини і при цьому вважати себе повністю чеснотливим?!” (in Conference Report, Oct. 1986, 60; or *Ensign*, Nov. 1986, 46).

■ Президент Джеймс Е. Фауст, радник у Першому Президентстві, казав: “Багато людей не повністю розуміють значення чесноти. Одне

із загально визнаних значень полягає в цнотливості або моральній чистоті, але *чеснота* охоплює всі риси праведності, які допомагають нам шліфувати характер. На старій вишивці у музеї в Ньюфаундленді, зробленій в 1813 році, написано: “[Чеснота] є вершиною краси розуму, благородною окрасою людства. [Чеснота]—наш захист і дороговказ, що пробуджує судження, коли почуття хиблять” (*Ліягона*, липень 2003 р., с. 108).

“Чеснота охоплює всі риси праведності”.

Знання

■ У пошуках знань нам потрібно зберігати рівновагу. Президент Спенсер В. Кімбол підкреслював важливість ретельного відбору знання, якого ми шукаємо:

“Скарби і мирського, і духовного знання є прихованими, але прихованими від тих, хто погано шукає і не надто прагне знайти їх. Духовні знання не здобути, якщо просто шукати, навіть помолитися недостатньо. Тут потрібні наполегливість і відданість протягом життя людини. Знання про те, що стосується мирського життя, тимчасове й обмежене. Знання про безкінечні істини тимчасові й вічні.

З усіх скарбів знання найважливішими є знання про Бога: Його існування, сили, любов і обіцяння.

Мирське знання, яким би важливим воно не було, ніколи не зможе спасти душу, або відкрити цілестяльне царство, або створити світ, або зробити людину богом, але воно може бути дуже корисним для тієї людини, яка, поставивши головне на перше місце, знайшла шлях до вічного життя і яка тепер може застосувати все знання як знаряддя і слугу” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 389–391).

“З усіх скарбів знання найважливішими є знання про Бога”.

Стриманість

■ Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив:

“Стриманість означає тверезість і самоконтроль в поведінці. Вона нагадує людині про укладені завіти.

В Писаннях неодноразово сказано, щоб ми були “стриманими в усьому” (Алма 7:23; 38:10;

1 Коринтянам 9:25; УЗ 12:8). Стриманість може захистити нас від наслідків надмірності” (in Conference Report, Oct. 1991, 81; or *Ensign*, Nov. 1991, 60).

■ Президент Езра Тефт Бенсон так описував стриману людину: “Носій священства має бути *стриманим*. Це означає, що він контролює свої емоції та висловлювання. Він робить все помірковано і не схильний до надмірного потурання. Одним словом, це самоконтроль. Він господар своїх емоцій, а не навпаки” (in Conference Report, Oct. 1986, 62; or *Ensign*, Nov. 1986, 47).

Терпіння

■ Є велика перевага в тому, щоб ставитися до життя з терпінням. Старійшина Джозеф Б. Віртлін учив:

“Ми відчуватимемо щиру радість і щастя тільки тоді, коли навчимося терпінню.

Тлумачні словники визначають терпіння як здатність зносити біль чи смуток спокійно або без нарікань, вміння не квапитися і не бути імпульсивними, залишатися стійкими, незважаючи на протистояння, труднощі чи лихо.

Я вважаю, що брак терпіння є основною причиною труднощів і нещастя у сучасному світі. Надто часто ми нетерпеливі до себе, до сім’ї і друзів, навіть до Господа. Ми ніби вимагаємо того, що хочемо, і прямо зараз, незважаючи на те, чи заслужили ми цього, чи це буде нам на благо або чи взагалі це добре.

Ми повинні навчитися бути терпеливими до себе. Усвідомлюючи сильні сторони і слабкості, ми повинні прагнути користуватися здоровим глуздом у всіх рішеннях, добре використовувати кожен нагоду і намагатися доводити до кінця кожне своє починання. Ми не повинні розчаровуватися чи впадати у розпач, якщо робимо все можливе. Натомість нам слід бути задоволеними своїм розвитком, навіть якщо іноді він дається повільно” (in Conference Report, Apr. 1987, 35–37; or *Ensign*, May 1987, 30, 32).

Братерська доброта

■ Президент Езра Теффт Бенсон сказав: “Добра людина співчутлива і ніжна до інших. Вона зважає на почуття людей і демонструє люб’язність у поведінці. Вона по природі любить допомагати. Доброта вибачає слабкості й промахи інших людей. Доброта проявляється до всіх: літніх і молодих, до тварин, пересічних людей і людей відомих” (in Conference Report, Oct. 1986, 62; or *Ensign*, Nov. 1986, 47).

Благочестя

■ Старійшина Рассел М. Нельсон сказав:

“Благочестя—це така риса, яку наскільки важко визначити, настільки ж важко і здобути. Писання кажуть про “таємницю благочестя” (1 Тимофію 3:16; УЗ 19:10).

Симон Петро радив нам “бути у святому житті та в побожності, ... чека[ти] й прагн[ути] скорого приходу Божого дня” (2 Петра 3:11–12).

“Явлена сила божественності” і в обрядах священства (УЗ 84:20). Благочестя не є плодом досконалості. Це плід зосередженості й присвячення.

Благочестям характеризується кожен з вас, хто дійсно любить Господа. Ви постійно пам’ятаєте про Спокуту Спасителя і радієте в Його беззастережній любові. У той же час ви позбуєтеся власної гордості й суєтних амбіцій. Ви вважаєте свої досягнення важливими тільки тоді, якщо вони допомагають розбудові Його царства на землі” (in Conference Report, Oct. 1991, 83; or *Ensign*, Nov. 1991, 61).

■ Благочестя можна описати як віддану покору волі Бога. Починаючи з цитування слів Моронія, Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

“Так, прийдіть до Христа, і вдосконалюйтеся в Ньому, і відриньте від себе всю безбожність; і якщо ви відринете від себе всю безбожність і любитимете Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою, тоді Його благодаті буде достатньо вам, щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі; і якщо через благодать Бога ви будете досконалими в Христі, ви ніяк не зможете заперечувати силу [Христа]” (Мороній 10:31–32).

Я молюся, щоб кожен з нас став трохи добрішим, більш уважним, більш ввічливим. Я молюся, щоб ми стримували свій язик і не дозволяли собі в гніві кидатися словами, про які потім пожалкуємо. Я молюся, щоб у нас були сили й бажання підставити іншу щоку, пройти зайву мильо, підтримуючи слабкі коліна тих, хто страждає.

Нехай Бог благословить вас, мої чудові вірні співробітники у цій чудовій справі. Нехай Його мир і Його любов будуть з вами і наповнять ваше життя духом божественності” (in Conference Report, Oct. 2003, 109–10; or *Ensign*, Nov. 2003, 103).

Милосердя

■ Президент Езра Теффт Бенсон учив, як можна навчитися милосердю на прикладі Спасителя: “Останньою і вінцевою чеснотою божественного характеру є *милосердя*, або чиста любов Христа (див. Мороній 7:47). Якщо ми дійсно хочемо бути подібними до нашого Спасителя і Господаря, тоді нашою найвищою метою має бути навчитися любити так, як любить Він. Мормон назвав милосердя “величніше над усе” (Мороній 7:46).

Сьогодні світ багато говорить про любов, і багато людей шукають її. Але чиста любов Христа дуже відрізняється від любові, якою її бачить світ. Милосердя ніколи не має егоїстичних бажань. Чиста любов Христа прагне тільки вічного розвитку та радості для інших” (in Conference Report, Oct. 1986, 62; or *Ensign*, Nov. 1986, 47).

■ Милосердя повинно бути рушійною силою наших вчинків, якщо ми хочемо стати подібними до Христа. Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив: “Нас закликають пройти через процес навернення до стану й становища, які називаються вічним життям. Це досягається не лише тим, що ми чинимо правильно, але тим, що робимо це на належній підставі—з чистої любові Христа. Апостол Павло пояснив це у своїх відомих ученнях про важливість любові (див. 1 Коринтянам 13). Причина, з якої милосердя ніколи не минає, та причина, з якої милосердя більше навіть від найзначніших добрих справ, як він цитував, в тому, що милосердя, “чиста любов Христа” (Мороній 7:47), це не дія, а стан або суть існування. Милосердя досягається через низку справ, які приводять до навернення. Милосердя—це те, що людина здобуває. Як казав Мороній: “Якщо люди не матимуть милосердя, вони не зможуть успадкувати” місце, яке приготовлено для них в оселях Батька (Етер 12:34; курсив додано)” (*Ліягона*, січень 2001 р., с. 42).

■ “Ісус Христос є досконалим прикладом милосердя. У Своему смертному служінні Він завжди “ходив... добро чинячи”, навчаючи євангелії і виявляючи ніжне співчуття до бідних, страждаючих і нещасних (див. Матвій 4:23; Марк 6:6; Дії 10:38). Найбільшим виразом Його милосердя була Його нескінченна спокута. “Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх” (Іван 15:13). Це було найвеличнішим вчинком довготерпіння, доброти і відданості, що ми будь-коли знатимемо.

Продовжуючи отримувати досконалу любов Спасителя і виявляти Христову любов до інших, ви побачите, що ваша любов зростає. Ви відчуєте радість бути на службі у Господа. Святий Дух буде вашим постійним супутником, керуючи вами у вашому служінні і стосунках з іншими” (*Стійкі у вірі: довідник з євангелії* [2004], сс. 60–61).

Смирення

■ Старійшина Річард Г. Скотт учив: “Смирення є необхідним для здобуття духовного знання. Бути смиренным означає бути сприйнятливим до навчання. Смирення дозволяє вам отримувати навчання від Духа і з джерел, натхнених Господом, наприклад, з Писань. Насіння особистого розвитку і розуміння проростає і квітне у родючому ґрунті смирення. Його плід—духовне знання, яке вестиме вас тут і після цього” (in Conference Report, Oct. 1993, 118; or *Ensign*, Nov. 1993, 87).

■ За служіння сімдесятиником старійшина Марлін К. Дженсен говорив про зв'язок між смиренням і нашою покорою Божій волі: “Справжнє смирення неминуче приведе нас до того, щоб сказати Богові: “Нехай буде воля Твоя”. І через те, що ким ми є впливає на те, що ми робимо, наша покора відобразатиметься в нашому благоговінні, вдячності та бажанні прийняти покликання, пораду і зауваження” (*Ліягона*, липень 2001 р., с. 10).

Старанність

■ “Старанність—це постійне, змістовне, щире й енергійне прагнення виконувати роботу Господа. Господь сподівається, що ви будете працювати старанно—з наполегливістю, великим бажанням й уважністю. Старанний місіонер працює ефективно і вміло. Старанність у місіонерській роботі є виявом вашої любові до Господа і Його роботи. Якщо ви старанні, ви знаходите радість і задоволення у своїй роботі.

“Старанність у місіонерській роботі є виявом вашої любові до Господа і Його роботи”.

Робіть багато хорошого за своєю ініціативою (див. УЗ 58:27). Не чекайте, поки ваші керівники скажуть вам, що робити. Намагайтеся зробити все, що можете, навіть якщо ви втомилися. Зосереджуйтеся на найважливішому і не марнуйте часу. Моліться про керівництво і силу. Регулярно й ефективно складайте плани. Уникайте всього, що може відволікти вас у думках чи діях” (*Проповідуйте Мою євангелію*, с. 128).

■ Президент Томас С. Монсон, радник у Першому Президентстві, розповідав, чому місіонерам потрібно старанно працювати:

“Місіонерська робота важка. Вона забиратиме у вас енергію. Вона напружуватиме вас. Вона вимагатиме від вас всіх зусиль, часто навіть надзусиль. Пам'ятайте, що “біг не у скорих, і бій не в

хоробрих” (Еклезіяст 9:11), а у тих, хто витримує до самого кінця. Вирішіть робити, як у вірші:

*“Роби роботу, доки не буде вона робитися сама.
Багато беруться, а лічені доводять до кінця.
Честь, сила, посада і хвала
Завжди приходять до справжнього борця.
Роби роботу, доки не буде вона робитися сама.
Працюй, пітній, завжди посміхайся,
Бо з праці, поту і твоєї посмішки дана
перемога—ти не сумнівайся [автор невідомий]”*
(in Conference Report, Mar.–Apr. 1979, 53; or
Ensign, May 1979, 36–37).

Місіонерам заповідано служити Богу всім своїм “серцем, могутністю, розумом і силою” (УЗ 4:2).

■ Місіонери, які служать Богу з усім своїм “серцем, могутністю, розумом і силою” (УЗ 4:2) можуть послідовно, широко, енергійно фізично, розумово і духовно докладати зусилля для досягнення їхньої мети: “запрошувати людей прийти до Христа, допомагаючи їм прийняти відновлену євангелію через віру в Ісуса Христа і Його Спокуту, покаяння, хрищення, прийняття дару Святого Духа і терпіння до кінця” (*Проповідуйте Мою євангелію*, с. 1). Старанний місіонер не марнуватиме часу, але щодня шукатиме можливості служити Господу.

Місіонерська робота може бути одноманітною і важкою. Окремі дні можуть приносити небагато успіху, в той час як інші, більш продуктивні дні, компенсують всі важкі. Кількість хрищень не визначає успіху місіонера. Ефективна робота і служіння з Духом є необхідними для радості від місіонерського служіння.

Уривки з Писань для опрацювання

- Учення і Завіти 4:2–5
- Учення і Завіти 18:15–16
- Учення і Завіти 88:84

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Старійшина Джеффри Р. Холланд говорив про зв'язок між випробуваннями під час місіонерської роботи і згадуванням про Спокуту Спасителя:

“Кожен, хто виконує місіонерську роботу в різних її варіантах, колись запитає: “Чому це так важко? Чому вона не просувається легко? Чому успіх не приходиться швидше? Чому так мало людей приходиться до Церкви? Це істина. Ми віримо в ангелів. Ми знаємо про чудеса. Чому люди не стоять у чергах до купелей? Чому місіонерська робота не несе в собі лише цього єдиного ризику: заробити запалення легенів від промокання день і ніч у христильній купелі?”

Час від часу ви будете ставити собі ці запитання. Я багато міркував про це. Це мої особисті погляди. Я переконаний, що місіонерська робота не з легких, оскільки *спасіння— це не прогулянка у парку*. Спаситися *ніколи* не було легко. Ми—Церква Ісуса Христа, це істина, і Він є нашим Величним Вічним Головою. Чому ми припускаємо, що це може бути легко для нас, якщо ніколи не було легким для Нього?

Коли вам важко, коли від вас відвертаються, коли на вас плюють і виштовхують, затикають рота і обзиваються, тоді ви поруч із найкращим життям, знаним цим світом,—єдиним чистим і досконалим життям, яке коли-небудь було прожито. У вас є причина випрямитись і бути вдячними за те, що Живий Син Живого Бога знає все про ваш сум і страждання” (“Місіонерська робота і Спокута”, *Ліягона*, жовтень 2001 р., с. 32).

■ Президент Томас С. Монсон пояснював, чому місіонерська робота вимагає всіх наших ресурсів: “Місіонерська робота важка. Місіонерське служіння вимагає довгих годин вивчення і підготовки, щоб сам місіонер міг відповідати божественному посланню, яке він проголошує. Це робота любові, але й також жертви і відданості

обов'язку" (in Conference Report, Sept.–Oct. 1995, 66; or *Ensign*, Nov. 1995, 49).

Слухняність є життєво важливою рисою в місіонерській роботі.

■ Слухняним місіонерам дається сила. Керівники місії наголошують на важливості дотримання заповідей і правил місії. Місіонери повинні слухатися не сліпо, а з вірою. Завдяки послуху з вірою дається великий спокій.

Уривки з Писань для опрацювання

- Іван 14:15
- 1 Нефій 3:7
- Алма 37:35
- Учення і Завіти 82:10
- Учення і Завіти 130:20–21

Запишіть у щоденнику для навчання свої враження від цих віршів.

■ Крім загальних правил місії, місіонери мають можливість дотримуватися конкретних порад, що були дані їхніми керівниками. Президент Гордон Б. Хінклі навів приклад того, яка дається сила, коли слухаєшся президента місії:

“Багато років тому я служив на місії в Англії. Мене було покликано працювати в офісі Європейської місії в Лондоні під керівництвом Президента Джозефа Ф. Мерріла з Ради Дванадцятьох, тоді президента Європейської місії. Одного дня три чи чотири Лондонські газети помістили огляди про перевидання старої книги, хибної й потворної за своїм спрямуванням, вказуючи, що вона була історією мормонів. Президент Мерріл сказав мені: “Я хочу, щоб ти пішов до видавництва та опротестував цю книгу”. Я подивився на нього і ледве не сказав: “Будь ласка, тільки не я”. Але я смиренно сказав: “Так, сер”.

Я не боюся сказати, що був переляканий. Я пішов у свою кімнату й відчув щось таке, що на мою думку, мав відчувати Мойсей, коли Господь звелів йому піти і зустрітися з фараоном. Я промовив молитву. Мій шлунок клекотів, коли я йшов до станції Годж-стріт, щоб сісти на підземний поїзд до Фліт-стріт. Я знайшов кабінет президента і дав секретареві свою візитку. Вона взяла, пішла до внутрішнього офісу і швидко повернулася,

щоб сказати, що директор був надто зайнятий, щоб мене прийняти. Я відповів, що оскільки вже проїхав вісім тисяч кілометрів, то чекатиму. Протягом наступної години вона зробила ще дві чи три ходки до його офісу; тоді він, нарешті, запросив мене увійти. Я ніколи не забуду того, що побачив, коли увійшов. Він курих довгу сигару з поглядом, який, здавалося, говорив: “Не займай мене”.

У руці я тримав огляди. Я не пам'ятаю, що сказав після цього. Інша сила, здавалося, говорила через мене. Спочатку він захищався й навіть був агресивним. Тоді він почав зм'якшуватися. Він завершив, пообіцявши щось зробити. Протягом години кожний розповсюджувач в Англії отримав наказ повернути згадані книги у видавництво. За свій чималий кошт він надрукував і помістив на початку кожної книги твердження, що ця книга не може вважатися історичною, а є вимислом, і що ніхто не бажав ніяким чином образити поважних мормонів. Роками пізніше він зробив іншу надзвичайно цінну послугу Церкві, і кожного року, поки він не помер, я отримував від нього Різдвяну листівку.

Я зрозумів, що коли ми з вірою намагаємося слухатися прохань священства, Господь звільняє шлях, навіть якщо здається, що шляху немає” (“If Ye Be Willing and Obedient,” *Ensign*, July 1995, 4–5).

■ Місіонери, які вчаться бути слухняними, благословляться силою. Президент Езра Теффт Бенсон підкреслював різницю між неохочою слухняністю та добровільною: “Коли слухняність перестане бути докучливою і стане нашою метою, в ту мить Бог обдарує нас силою” (in

Donald L. Staheli, in Conference Report, Apr. 1998, 108; or *Ensign*, May 1998, 82).

■ Старійшина Денніс Б. Ноеншвандер, сімдесятник, говорив про важливість дотримання правил місії: “Правила місії настільки ж важливі, наскільки важливі заповіді. Нам усім потрібно дотримуватися їх, розуміючи, що вони зміцнюють нас, направляють і обмежують. Кмітливий місіонер зрозуміє ідею цих правил і змусить їх працювати на нього. Ваша місія—це час для

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN

4 02369 13192 8

36913 192